

ВІДДІЛ ОСВІТИ ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
КОМУНАЛЬНИЙ ПОЗАШКІЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ОХТИРСЬКИЙ МІСЬКИЙ ЦЕНТР ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ –
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ»

ЗВІТ
про велосипедний похід II категорії складності
територією Сумської області
з 03 по 14 липня 2019 року

**за маршрутом: м. Кролевець – м. Глухів – м. Путивль – м.
Конотоп – м. Ромни – с. Кулішівка – м. Лебедин – м. Тростянець –
м. Охтирка**

Маршрутна книжка № 6 Вело /19

Керівник походу: Сталинський
Валентин Олексійович

Адреса: Сумська обл.,
м. Охтирка, вул. Фабрична, 20
тел. 0508271372

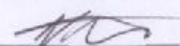
Заступник керівника: Альжинська
Галина Олександрівна

Адреса: Сумська обл.,
м. Охтирка, пров. Травневий, 18
тел. 0669628835

Україна
Сумський обласний центр
позашкільної освіти та роботи з
талановитою молоддю
Маршрутно-кваліфікаційна
туристська комісія
218 - 00 - 1 Н 0 1 2 0 0 0
м. Суми

Маршрутно-кваліфікаційна комісія розглянула звіт і вважає, що похід може
бути зарахований усім учасникам і керівнику як похід другої категорії

Голова МКК

(Кондратенко Д.Є.)

м. Охтирка
2019

З М І С Т

1. Довідкові відомості про похід	3
2. Склад групи	4
3. Відомості про район походу	5
4. Перелік об'єктів, рекомендованих для огляду	7
5. Оглядова карта походу	8
6. Графік руху	9
7. Технічний опис маршруту	12
8. Опис краєзнавчої роботи на маршруті	79
9. Презентації походу	97
10. Підсумки, висновки, рекомендації	100
11. Додатки	102
Додаток А Розклад роботи музеїв на маршруті	102
Додаток Б Висвітлення результатів походу в ЗМІ, Інтернет сайтах	103
Додаток В Картографічний матеріал	110
Додаток Г Розрахунок категорійності маршруту. Висотний профіль маршруту II к.с.	118
Додаток Д Маршрутна документація	119
12. Список використаної літератури	123

У звіті використовуються такі скорочення:

пн., пд.	північ, південь
зх., сх.	захід, схід
год.	година
хв.	хвилина
км	кілометри
м	метри
сmt	селище міського типу
с.	село
м.	місто
ст.	станція
вул.	вулиця
буд.	будинок
ур.	урочище
р.	річка
оз.	озеро

ДОВІДКОВІ ВІДОМОСТІ ПРО ПОХІД

Вид туризму: велосипедний
Категорія: друга
Район походу: Сумська область
Строки проведення походу: 03-14.07.2019 р.

Нитка маршруту(лінійний): м. Кролевець – м. Глухів – с. Шалигине – с. Нова Слобода – м. Путивль – м. Буринь – м. Конотоп – с. Шаповалівка – м. Ромни – с. Пустовійтівка – с. Кулішівка – смт Недригайлів – с. Великі Луки – с. Межиріч – с. Токарі – м. Лебедин – м. Тростянець – м. Охтирка

Довжина активної частини маршруту: 520 км

Тривалість походу: 12 днів

активна частина походу – 10 днів;

кількість днів відпочинку – 2 дні;

краєзнавча робота: під час активної частини походу та днювання.

Аварійні варіанти виходу з маршруту:

З ділянки Кролевець – Глухів на дорогу М-02; з ділянки Глухів – Путивль на дорогу Р-44; з ділянки Путивль – Конотоп на дорогу Т-1910 або Т1914; з ділянки Конотоп – Ромни – Михайлівська цілина на дорогу Р60; з ділянки Лебедин – Тростянець на дорогу Т1913; з ділянки Тростянець – Охтирка на дорогу Н-12.

Запасні варіанти маршруту:

У разі ремонту чи закриття дороги 0-190401 (під'їзд до м. Глухів): по трасі М-02 до автомобільної дорожньої розв'язки і далі на півд. по дорозі Р-65 до м. Глухів.

У разі несприятливих умов переїзд ґрунтовою дорогою від Сафронівського монастиря (Путивльський р-н) можна змінити на повернення до с. Нова Слобода і далі дорогою з твердим, асфальтованим покриттям Т-19-20 у зах. напрямку до м. Путивль.

«Поле Конотопської Битви» (с. Соснівка Конотопський р-н) знаходиться у полі, тож під час дощу до нього під'їхати неможливо. Запасний маршрут – з м. Конотоп по дорозі Р-60 до м. Ромни.

У разі закриття чи ремонту дороги Р-60 і мосту через р. Сула біля м. Ромни, можна змінити маршрут з м. Ромни по дорозі 0-191307 в сх. напрямку через с. Плавинище до Посульських курганів. Або з с. Гаї в пд. сх. напрямку дорогою 0-191313 через с. Сененкове до Посульських курганів.

У разі ремонту чи закриття дороги Т-19-06 чи дороги С-100871 до с. Межиріч (Лебединський р-н), можна змінити маршрут доїхавши до с. Михайлівка і неподалік сільської школи (300 м) звернути на північ і ґрунтовою піщаною дорогою доїхати до с. Межиріч.

Назва та шифр МКК:

МКК комунального закладу Сумської обласної ради – обласного центру позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю

шифр: 218-00-1Н012000

Адреса: 40007, м. Суми, вул. Серпнева, буд. 14-А

Телефон: (0542)33-11-85

ВІДОМОСТІ ПРО РАЙОН ПОХОДУ

Маршрут походу проходить територією Кролевецького, Глухівського, Путивльського, Лебединського, Недригайлівського, Тростянецького, Буринського, Конотопського, Роменського, Охтирського районів Сумської області.

Сумська область знаходиться в північно-східній частині України. На півночі та сході область межує з Брянською, Курською та Белгородською областями Російської Федерації. На кордоні розташовано три пункти пропуску залізничним транспортом (Волфіно, Пушкарне, Зерново) та п'ять – автомобільним (Бачевськ, Катеринівка, Рижівка, Юнаківка, Велика Писарівка). На півдні, на південному сході та на заході Сумщина межує з Харківською, Полтавською та Чернігівською областями України. Відстань від обласного центру до столиці України – м. Києва дорівнює 350 км. В південній частині територія області простяглася зі сходу на захід приблизно на 170 км, а в західній частині відстань з півночі на південь складає близько 200 км (по прямій лінії). Загальна площа Сумської області становить 23, 8 тис. км.

Область простягається в межах двох фізико-географічних зон – Полісся та Лісостепу. На Поліссі переважають дерново-підзолисті ґрунти, в лісостеповій частині – глибокі малогумусні чорноземи, вилуговані середньогумусні чорноземи.

Клімат області – помірно-континентальний. Зима прохолодна, літо не спекотне із середніми температурами січня -7,3...-8,0°C, липня – +18,6 +19,8°C. Опадів випадає на рік 510-588 мм. Максимум опадів випадає влітку у вигляді дощів.

По території Сумщини протікає 132 річки. Всі вони належать до басейну Дніпра. Найбільші з них – Десна, Сейм, Сула, Псел, Ворскла.

Лісами і чагарниками зайнято 17% території. У північних районах переважають мішані ліси (сосна, дуб, береза), у центральних районах – островні ліси (липа, клен, ясен), зустрічаються дубові гаї. За винятком ділянки цілинного степу «Михайлівська цілина» (входить до Українського степового заповідника), усі степові простори розорані. Чимало в області парків, садів.

Степова рослинність має незначне поширення. З тварин поширені лосі, дикі кабани, козулі, борсуки, куниці, тхори, білки, лисиці, енотовидні собаки тощо; з птахів – чирки, ширококоніски, кулики, солов'ї, ластівки, мухоловки, зяблики тощо. У водоймах водиться карась, щука, в'язь, краснопірка, окунь та інші.

Маршрут походу проходить у межах лісостепової зони. Територія району має густу річкову сітку. Головними річками є Псел та Сула – одні з наймальовничіших річок в Україні. Є багато штучно створених водойм. Біля села Межиріч Лебединського району знаходиться озеро льодовикового походження, гідрологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення «Озеро Шелехівське».

Район походу проходить по густонаселеній території з розгалуженою сіткою автомобільних доріг. Ступінь туристського освоєння району досить високий. Є можливість проведення ступеневих походів і походів першої категорії складності з пішохідного, водного та велосипедного туризму, а взимку, за наявності снігового покриву, лижного туризму.

З огляду на все це, похід було заплановано на початок липня.

Запаси води та продуктів харчування можливо поповнювати у крамницях в будь-якому населеному пункті на маршруті. Для організації побуту дров в районі походу вистачає в достатній кількості. Лікарні, фельдшерсько-акушерські пункти та відділення зв'язку знаходяться в районних центрах та селах Кролевецького, Глухівського, Путивльського, Буринського, Конотопського, Роменського, Недригайлівського, Лебединського, Тростянецького, Охтирського районів.

Район походу цікавий не лише з точки зору краєзнавства, а й може привернути увагу своїм історичним минулим, різноманіттям флори та фауни. Місцевість багата на природні, історичні й архітектурні пам'ятки, пізнавальні об'єкти та мальовничі куточки природи.

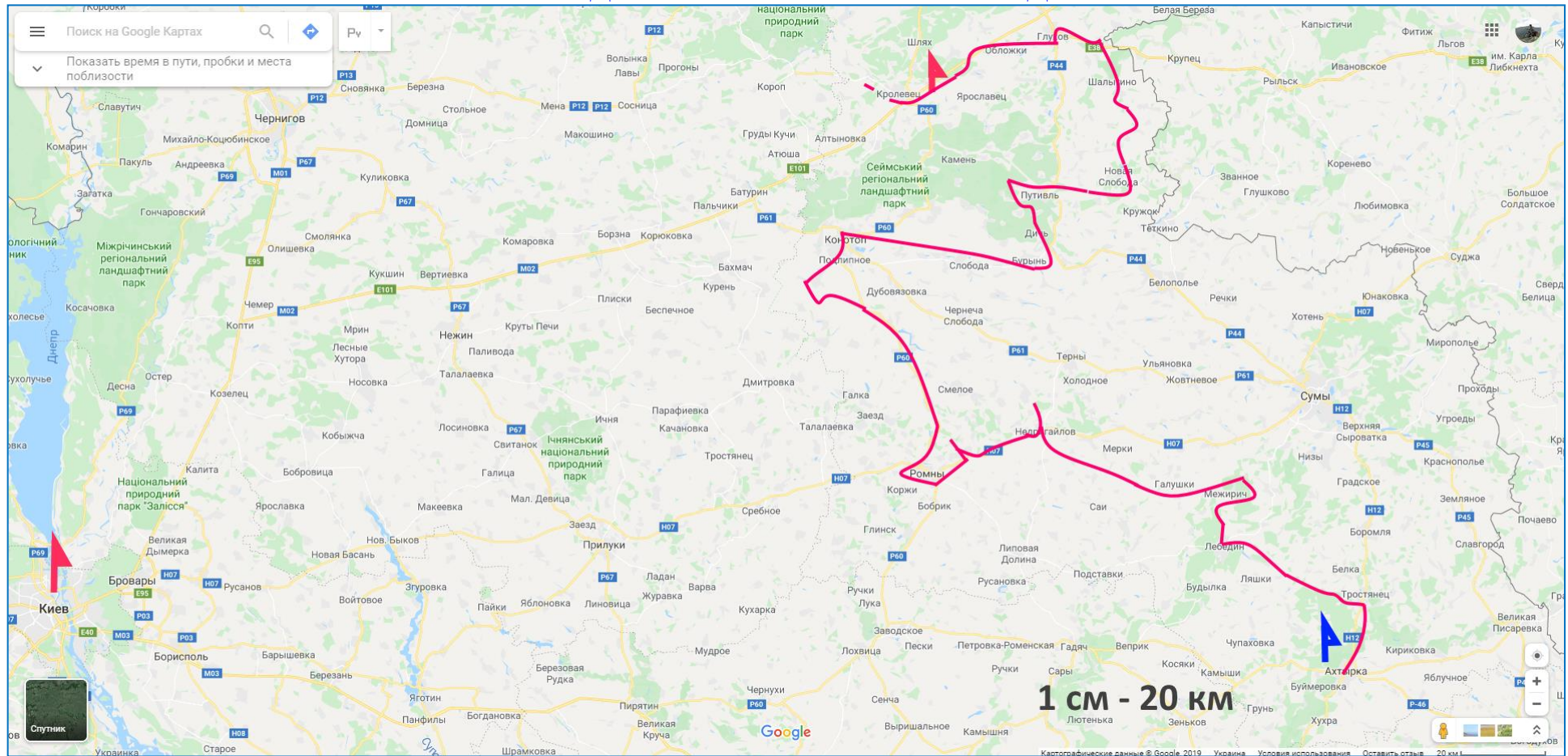
Мобільний зв'язок є на території всього маршруту.

ПЕРЕЛІК ОБ'ЄКТІВ, РЕКОМЕДОВАНИХ ДЛЯ ОГЛЯДУ

- м. Кролевець:** яблуня-колонія – пам'ятка природи загальнодержавного значення, Музей Кролевецького ткацтва;
- с. Дубовичі Кролевецького району:** Геологічний музей, Дубовицька криниця;
- м. Глухів:** Трьох-Анастасіївська церква, водонапірна вежа, будинок цукрозаводчика Терещенка;
- с. Соснівка Глухівського району** – Глинська Пустинь (чоловічий монастир);
- с. Шалигине Глухівського району** – гідрологічна пам'ятка «Сім джерел»;
- с. Нова Слобода Путивльського району** – Софроніївський чоловічий монастир, етнографічний музей горюньської культури;
- м. Путивль** – Мовчанський жіночий монастир, пам'ятники Сидору Ковпаку і княгині Ярославні;
- с. Спадщина Путивльського району** – Спадщанський ліс (музей партизанської слави, музей зброї і військової техніки, музей комунізму);
- м. Конотоп** – музей авіації, пам'ятник конотопському трамваю, вежа Шухова;
- с. Соснівка – с. Шаповалівка Конотопського району** – Поле Конотопської битви;
- м. Ромни** – Святодухівський Собор, Вознесенська церква, пам'ятник свині;
- с. Пустовійтівка Роменського району** – Посульські кургани, пам'ятник останньому кошовому отаману Запорізької Січі Петру Калнишевському, музей Петра Калнишевського, церква Святої Трійці, вітряк;
- с. Кулішівка Недригайлівського району** – пам'ятник мамонтові;
- смт Недригайлів** – краєзнавчий музей, пам'ятник П. Калнишевському на коні, Собор св. Петра Багатостраждального (Калнишевського);
- с. Великі Луки Лебединського району** – природний заповідник «Михайлівська цілина»;
- с. Межиріч Лебединського району** – озеро Шелехівське, Успенська церква, «Межирицька шовковиця»;
- м. Тростянець** – Круглий двір, Алея закоханих, палац Голіцина (будинок Л. Кеніга), дендропарк «Нескучне», пам'ятник П. Чайковському, Грот Німф;
- м. Охтирка** – Свято-Покровський кафедральний собор.

ОГЛЯДОВА КАРТА РАЙОНУ ПОХОДУ

Масштаб: в 1 см – 20 км

1:20 000 000

Умовні позначки:

Лінія походу

Місце початку походу

Місце завершення походу

ГРАФІК РУХУ

День в дорозі	Дата	Ділянка маршруту (початковий та кінцевий пункти ділянки)	Пройдений шлях (км) / з них – ґрунтовими дорогами	Чистий ходовий час (годин, хвилин)	Природні та штучні перешкоди, небезпечні ділянки	Краєзнавчі та екскурсійні об'єкти
1	03.07. 2019	м. Кролевець – м. Глухів	55/13	3 год. 40 хв.	У с. Дубовичі кам'янисто-піщана дорога (бут), у центрі села асфальт. Дорога М-02, Е-101 – гарний асфальт, невеликі затяжні підйоми та спуски.	Яблуня-колонія, Музей Кролевецького ткацтва, Геологічний музей, Дубовицька криниця
2	04.07.	м. Глухів – с. Соснівка – с. Шалигине – с. Нова Слобода	55/19	3 год. 40 хв.	По с. Шалигине ґрейдерна дорога. До с. Рев'якине дорога поганий асфальт, в основному ґрейдерна (щебенева) із затяжним спуском (800 м) та підйомом (600 м). За с. Мачулища ґрунтова польова чорноземна дорога.	Трьох-Анастасіївська церква, водонапірна вежа, будинок цукрозаводчика Терещенка, чоловічий монастир «Глинська Пустинь», «Сім джерел»
3	05.07.	с. Нова Слобода – м. Путивль – Спадщанський ліс (музей партизанської слави) – м. Путивль (околиця)	53/31	4 год. 55 хв.	Підйом до Софроніївського монастиря і спуск. На виїзді з парку Алеї партизан небезпечно перехрестя. Від Спадщанського лісу дорога з незначними підйомами, спусками та частими поворотами.	Софроніївський чоловічий монастир, етнографічний музей горюнської культури, Спадщанський ліс (музей партизанської слави, музей зброї і військової техніки, музей комунізму, «Землянка Ковпака»
4	06.07.	Днювання	–	–		
5	07.07.	м. Путивль – м. Буринь – с. Дубинка	57/22	3 год. 50 хв.	Залізобетонний міст через р. Любка. У с. Зарічне (Жовтневе) дорога щебенева з піщаними ділянками. На околиці за озером починається чорноземна польова дорога, через поля. Дорога польова з незначними підйомами та спусками. Перед м. Буринь залізничний переїзд.	Мовчанський жіночий монастир, Алея партизанської слави, пам'ятники С.А. Ковпаку і княгині Ярославні

6	08.07.	с. Дубинка – м. Конотоп – с. Шаповалівка	40/5	3 год. 40 хв.	До м. Конотоп дорога з асфальтованим покриттям середньої якості. За с. Шаповалівка залізобетонний міст через р. Куколка.	Музей авіації, пам'ятник конотопському трамваю, вежа Шухова, пам'ятний знак Конотопської битви
7	09.07.	с. Шаповалівка – с. Соснівка – м. Ромни	55/15	5 год. 10 хв	За с. Соснівка грейдерна дорога, польова чорноземна дорога. Рух польовими мокрими від дощу дорогами, По с. Вільне асфальтоване покриття, за ним ґрунтові чорноземні польові дороги За с. Шевченкове асфальтоване покриття дороги Р-60 Конотоп – Ромни, незначні, але затяжні підйоми та спуски. При в'їзді у м. Ромни значний спуск.	Поле Конотопської битви, роменський міський пляж «Козацька пристань»
8	10.07.	м. Ромни – с. Пустовійтівка – с. Кулішівка	50/13	4 год. 15 хв.	Затяжний підйом на виїзді з м. Ромни. Через р. Сула залізобетонний міст. У с. Пустовійтівка дерев'яний міст через р. Сула. За мостом асфальтованою дорогою стрімкий набір висоти, потім ґрунтова дорога до курганів. У смт Недригайлов залізобетонний міст через р. Сула. За с. Засулля затяжний підйом (700 м) асфальтованою дорогою. Спуск у с. Кулішівка стрімкий і небезпечний, з чотирма крутими поворотами, а на узбіччях гарно асфальтованої дороги – пісок і високі бордюри.	Святодухівський Собор, Вознесенська церква, пам'ятник свині; Посульські кургани, пам'ятник П. Калнишевському, музей П. Калнишевського, церква Святої Трійці, вітряний млин, пам'ятник мамонтові
9	11.07.	Днювання	–	–		
10	12.07.	с. Кулішівка – смт Недригайлів – с. Великі Луки – с. Першотравневе	55/14	4 год. 20 хв.	Перед Недригайловом залізобетонний міст через р. Сула. Далі погано асфальтована дорога, з частими ямами. Більшість покриття – грейдерне (щебінь, пісок). За с. Жовтневе (Степове), польова чорноземна дорога зі значними підйомами та спусками. До с. Грунь. дорога з бруківки з незначними, але затяжними підйомами та спусками. Перед селом залізобетонний міст через р. Грунь. З центру села дорога з бруківки йде вгору.	Недригайлівський краєзнавчий музей, пам'ятник П. Калнишевському, Собор св. Петра Багатостраждального (Калнишевського), природний заповідник «Михайлівська цілина»
11	13.07.	с. Першотравневе – с. Межиріч – с. Токарі –	50/25	3 год. 50 хв.	1 км грейдерної дороги і ґрунтовою дорогою зі значними перепадами висот від с. Межиріч, а перед озером зі значним та затяжним спуском (700 м). На зворотному шляху від села дорога переходить у	озеро Шелехівське, Успенська церква, «Межиріцька шовковиця»

		м. Лебедин – с. Виноградне (с. Радгоспне)			пісочну, доводиться вести велосипеди в руках. Перед с. Токарі дерев'яний міст через р. Псел, розміщений на залізних опорах. За селом ґрунтова лісова піщана дорога. При виїзді із с. Рябушки затяжний (1,2 км) підйом асфальтованою дорогою. Перед с. Артемо – Ростовка стрімкий спуск з великими ямами, за озером (з лівої сторони) затяжний і доволі крутий підйом.	
12	14.07.	с. Виноградне (с. Радгоспне) – м. Тростянець – м. Охтирка	50/21	4 год. 10 хв.	По с. Станова стрімкий спуск дорогою з бруківки. Після дамби по залізобетонному мосту стрімкий підйом. Асфальтоване покриття дороги змінюється на бруківку і навпаки. Є великі ями. До Тростянецького дендропарку, урочище «Нескучне», асфальтована дорога йде з дуже стрімким і крутим підйомом. Перед с. Зарічне – впадина (стрімкий спуск (300 м) і підйом (350 м). Перед с. Климентове – затяжний спуск.	Круглий двір, Алея закоханих, палац Голіцина (будинок Л. Кеніга), дендропарк «Нескучне», Грот Німф, Охтирський Свято-Покровський кафедральний собор
Усього – 520 км, з них 178 – ґрунтовими дорогами						

ТЕХНІЧНИЙ ОПИС МАРШРУТУ

03 липня 2019 року

1 день

м. Кролевець – м. Глухів

Пройдена відстань – 55 км

Ходовий час – 3 год. 40 хв.

Метеорологічні умови – сонячно, вітряно

Грунтових доріг 13 км

Вихід о 14.50

Стали на ночівлю о 18.30

Доїхали потягом № 143 Харків – Санкт-Петербург до Конотопа, пересіли в приміську електричку № 6544 Конотоп – Зернове і доїхали до міста старту – м. Кролевець (Широта 51.551539. Довгота 33.362796). Збір велосипедів (фото 1.1), контрольний огляд, проведений інструктаж з правил дорожнього руху.

Виїзд на маршрут – 14.50 (фото 1.2). Спочатку екскурсійна діяльність. Ідемо до пам'ятки природи яблуні-колонії у пн.-зх. напрямку (околиця м. Кролевець – с. Андріївка) (Широта 51.55804. Довгота 33.350973) 1,5 км. Оглянули пам'ятку та сфотографувалися біля яблуні-колонії.

Повернулися через залізничний вокзал до центру м. Кролевець, відвідали музей ткацтва (вартість екскурсії – 100 грн. з колективу) (Широта 51.542785. Довгота 33.374298).

Виїжджаємо на дорогу. По м. Кролевець дорога асфальтована, гарна, місцями з ямами. Виїжджаємо на головну дорогу Київ – Москва (М-02, Е-101). На виїзді з Кролевця сфотографувалися (фото 1.3). Проїхали 10 км рівною гарною дорогою з незначними підйомами та спусками в пн.-сх. напрямку до вказівника «Дубовицька криниця» (фото 1.4). Звернули на північ і за 2 км – поворот ліворуч (фото 1.5) до с. Дубовичі. У селі в основному кам'янисто-піщана дорога (бут) і лише у центрі – асфальт. Відвідали геологічний музей.

Повернулися повз дитячий садок, біля якого звернули праворуч і бруківкою у пн.-сх. напрямку через 3 км знову виїхали на дорогу М-02, Е-101 (фото 1.9). Далі в пн.-сх. напрямку гарним асфальтом з невеликими, але затяжними підйомами та спусками, доїхали через 15 км до роздоріжжя до с. Шевченкове. Діагональний поворот на схід (фото 1.6). Дорога –асфальт. Перший прокол у поході (фото 1.7).

Через 9 км (фото 1.8) приїхали до Тріумфальних воріт м. Глухів (фото 1.9). Рушаємо на південь – до місця ночівлі. Розбиваємо бівуак біля озера, місце ночівлі зручне, дров удосталь (фото 1.10). (Широта 51.671424. Довгота 33.898165).

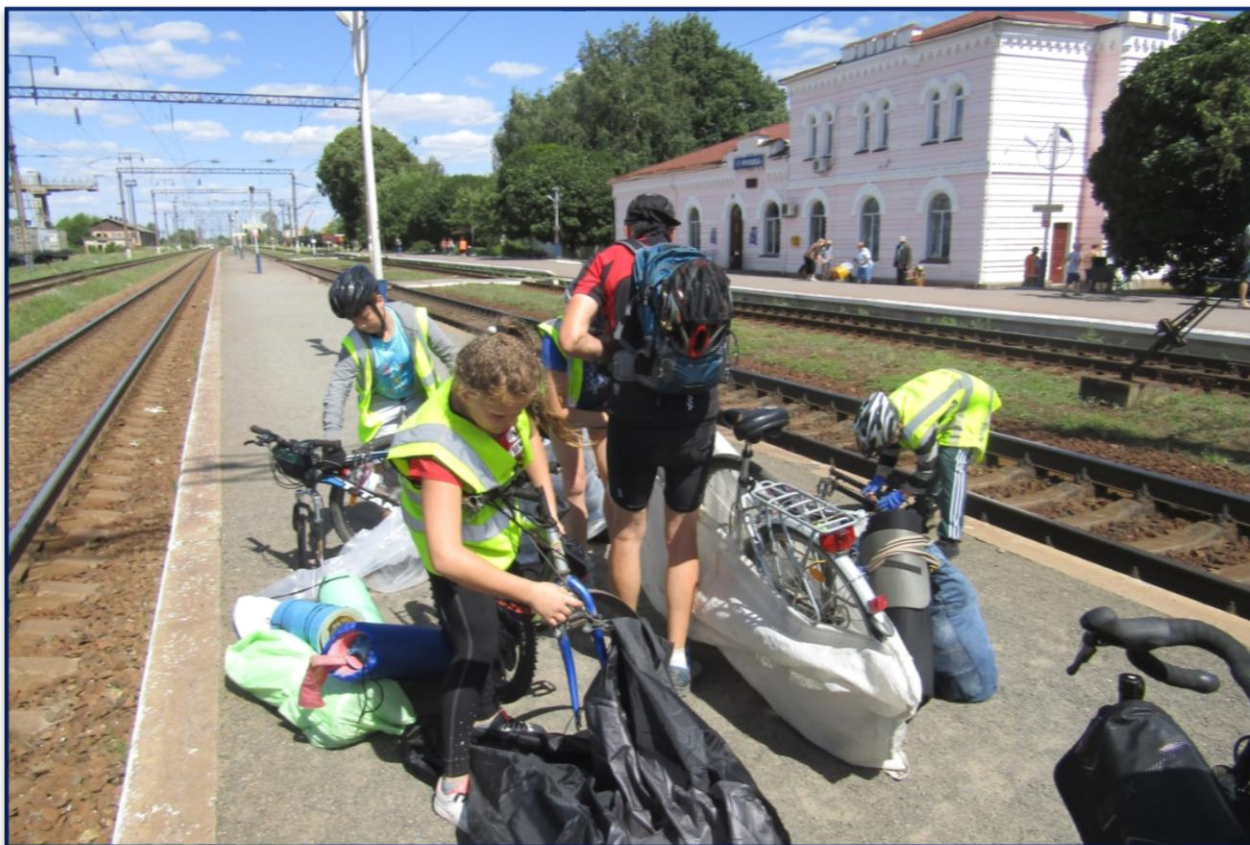

Фото 1.1. Збір велосипедів у м. Кролевець

Фото 1.2. Виїзд на маршрут

Фото 1.3. При виїзді з м. Кролевець

Фото 1.4. Вказівник «Дубовицька криниця»

Фото 1.5. Поворот до с. Дубовичі Крелевецького району

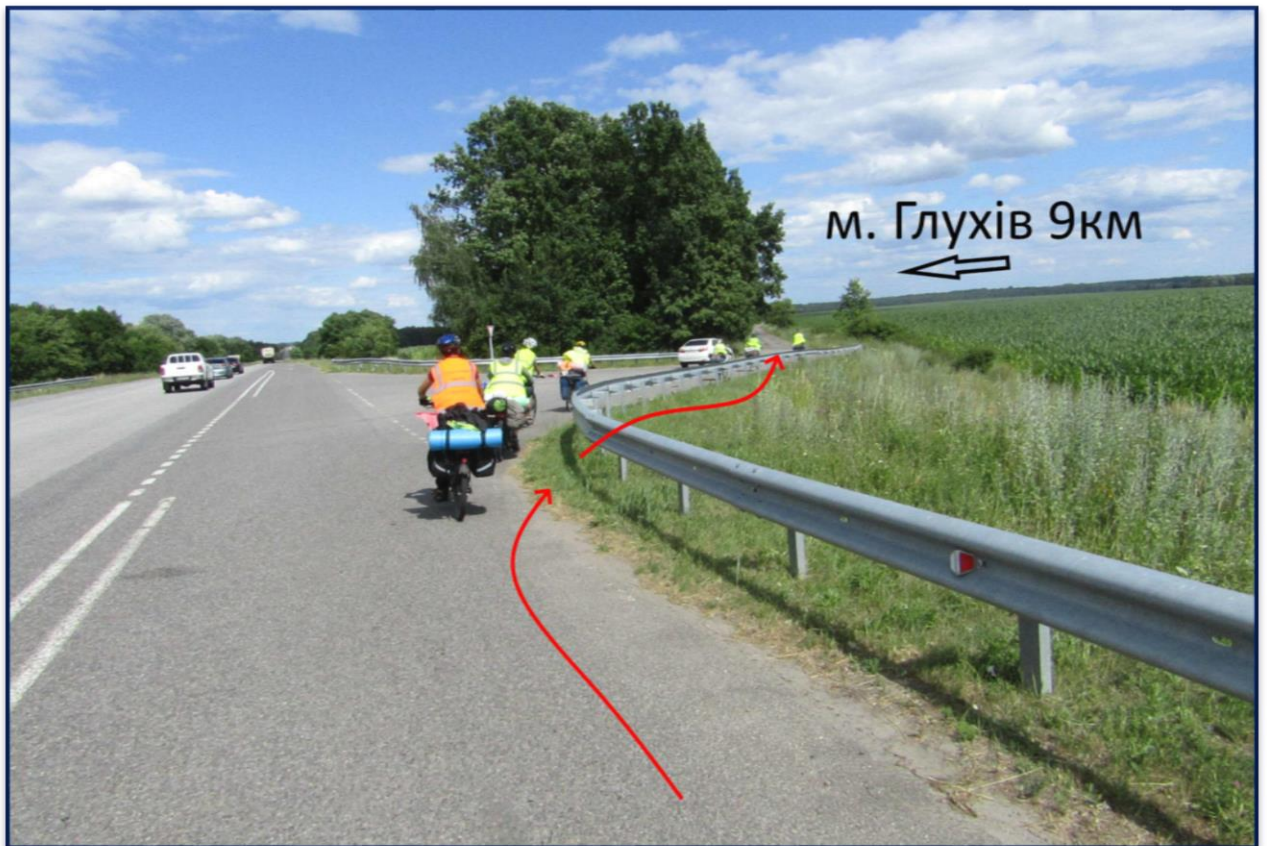

Фото 1.6. Поворот до м. Глухів

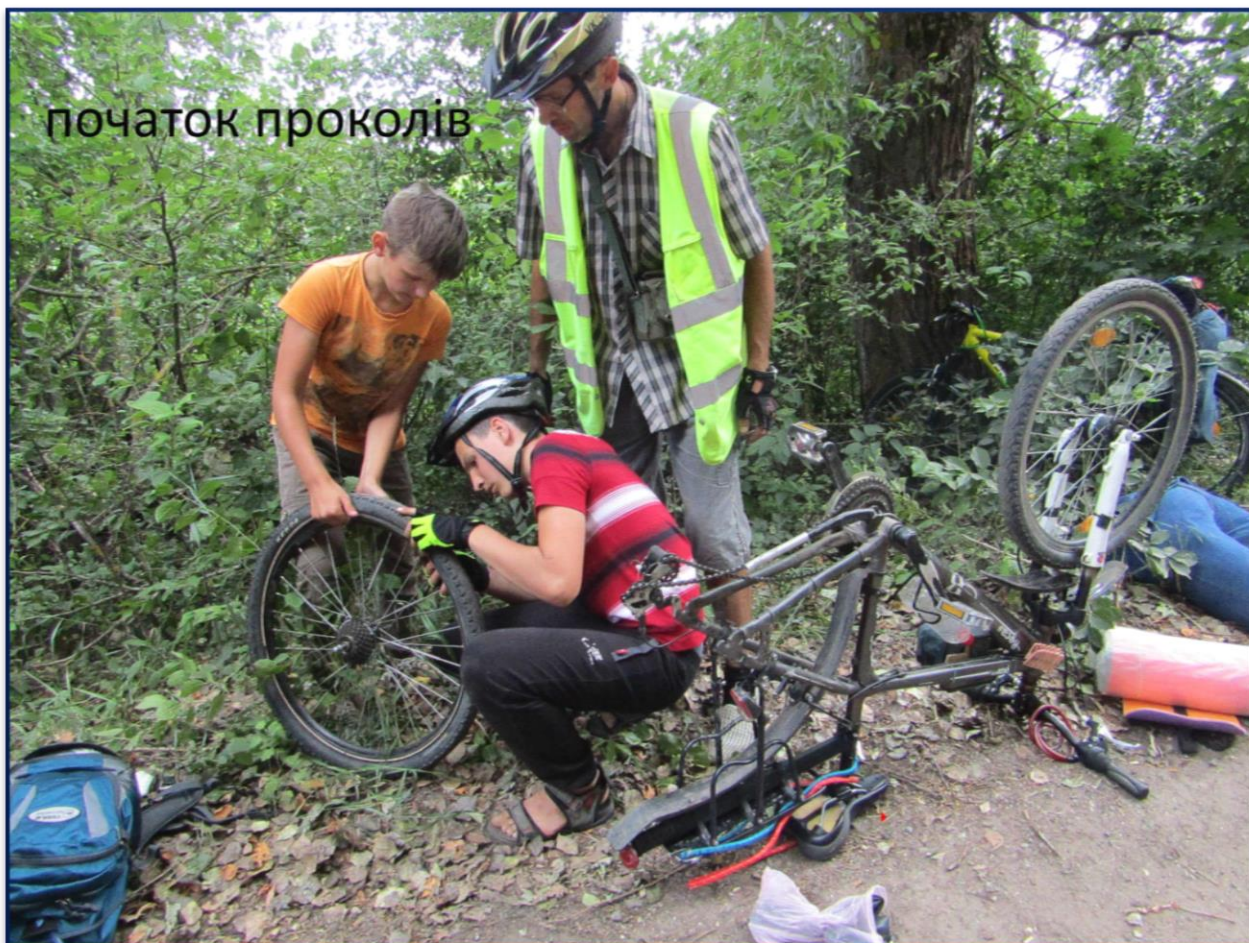

Фото 1.7. Перший прокол у поході. Ремонт

Фото 1.8. Дорогою до м. Глухів

Фото 1.9. Біля Триумфальних воріт (м. Глухів)

Фото 1.10. Місце для ночівлі

04 липня 2019 року

2 день

м. Глухів – с. Соснівка – с. Шалигине – с. Нова Слобода

Пройдена відстань – 55 км

Ходовий час – 3 год. 40 хв.

Метеорологічні умови – сонячно, вітряно

Ґрунтових доріг 19 км

Вихід о 10.00

Стали на ночівлю о 17.00

Повертаємося до Триумфальних воріт Глухова (Київська брама) (Широта 51.677349. Довгота 33.90464), заїжджаємо в місто через них (фото 2.1). У місті оглянули пам'ятку архітектури Водонапірну вежу (Широта 51.674558. Довгота 33.91075) (фото 2.2), будинок цукрозаводчика Терещенка. Позналилися з місцевим краєзнавцем Олександром Мірошніченком та головним редактором місцевої газети «Кур'єр» Миколою Захарченком. Відвідали одне із семи чудес Сумщини – Трьох-Анастасіївську церкву (Широта 51.674558. Довгота 33.91075).

При виїзді з Глухова (фото 2.3) у сх., а далі у пд.-сх. напрямку за містом почалася відремонтована дорога. За с. Заруцьке – прокол камери (фото 2.4). У с. Соснівка (фото 2.5) на повороті праворуч вказівник до чоловічого монастиря Різдва Богородиці «Глинська пустинь» (Широта 51.601046. Довгота 34.078732). Здійснюємо невелику екскурсію по території монастиря та рушаємо далі у пн.-сх. напрямку (фото 2.6) до с. Шалигине основною ґрейдерною дорогою. У селі звернули ліворуч (на схід) і, запитуючи у людей дорогу, через 1,5 км доїхали до «Семи джерел» (Широта 51.568054. Довгота 34.121733). Поповнили запаси чистою холодною джерельною водою.

Повертаємося до центру села Шалигине (фото 2.7). Звертаємо ліворуч на південь. Дорогою в напрямку до м. Путивль прямуємо до с. Рев'якине (фото 2.8). Дорога з поганим покриттям: неякісним асфальтом або ґрейдерна (щебенева), із зтяжним спуском (800 м) та підйомом (600 м). Через 1.5 км звернули ліворуч на пд.-сх. в напрямку с. Мачулища. До села 5 км (фото 2.9). Перед селом на роздоріжжі тримаємо напрям на пд. і далі за селом ґрунтовою польовою чорноземною дорогою у пд.-сх. напрямі (фото 2.10) їдемо до с. Нова Слобода (фото 2.11).

Ночівля неподалік мосту (фото 2.12) (Широта 51.373321. Довгота 34.134521). Місце ночівлі зручне, рівні ділянки під намети, дров удосталь. Питну воду привезли із собою від с. Нова Слобода.

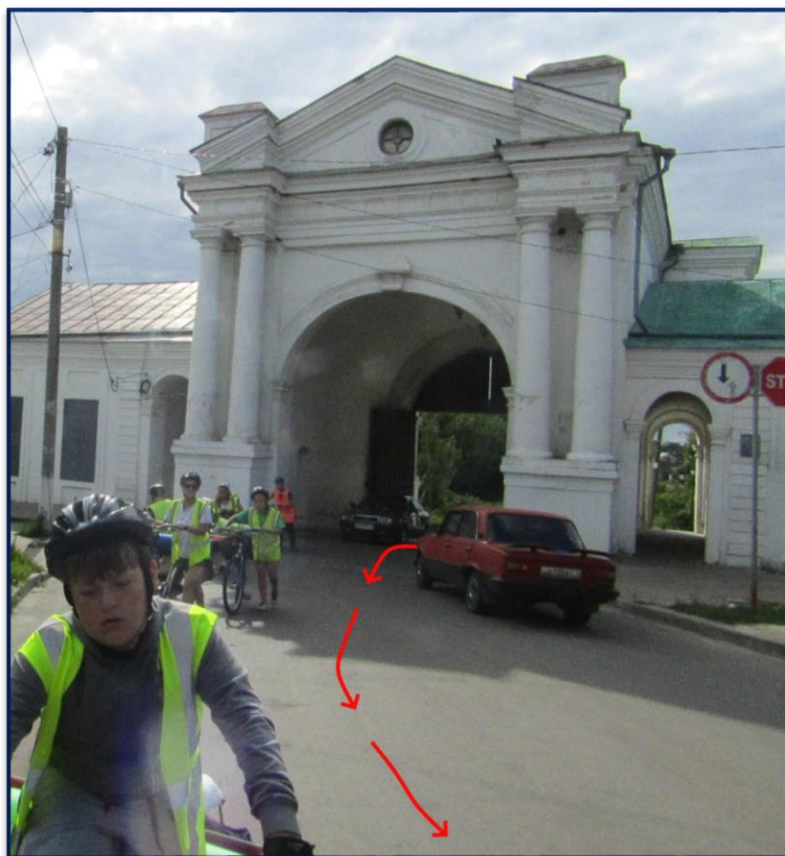

Фото 2.1. У м. Глухів через Тріумфальні ворота

Фото 2.2. Підйом на водонапірну вежу (м. Глухів)

Фото 2.3. При виїзді з м. Глухів (проводжають друзі)

Фото 2.4. Прокол колеса. Ремонт

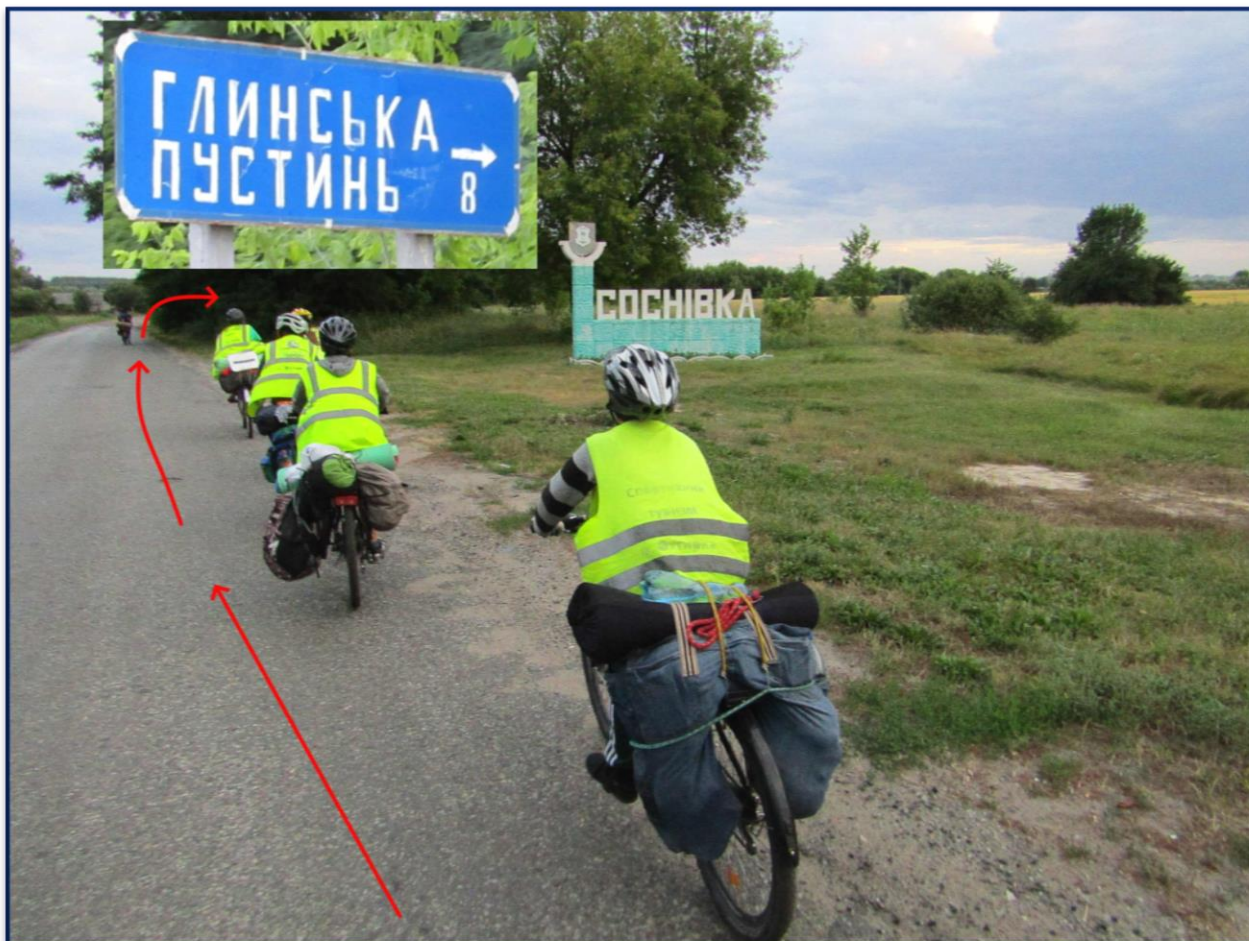

Фото 2.5. Дорогою через с. Соснівка до Глинської пустині

Фото 2.6. Дорогою до с. Шалигине Глухівського району

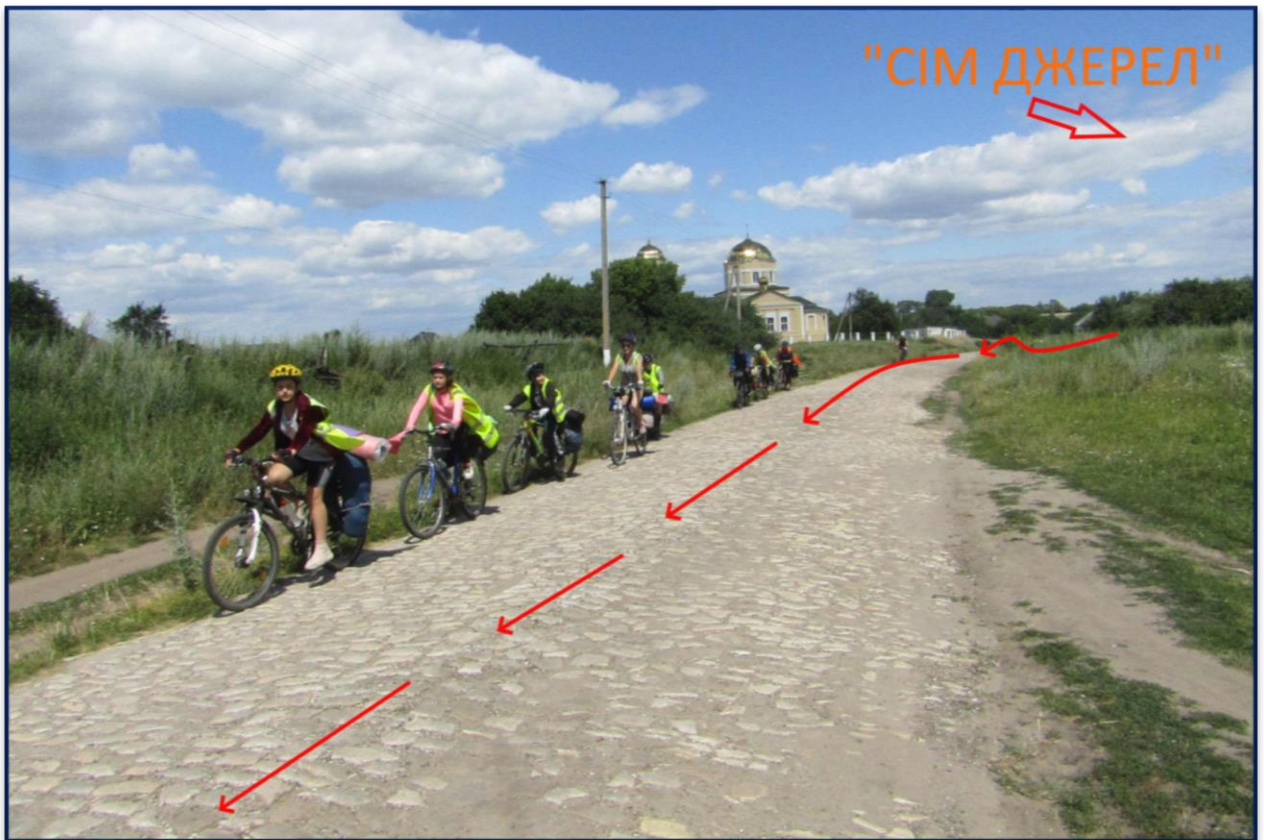

Фото 2.7. З центру с. Шалигине Глухівського району

Фото 2.8. Дорогою до с. Рев'якине Путивльського району

Фото 2.9. Поворот до с. Мачулища Путивльського району

Фото 2.10. Дорогою до с. Нова Слобода Путивльського району

Фото 2.11. При в'їзді у с. Нова Слобода Путивльського району

Фото 2.12. Місце для ночівлі

05 липня 2019 року

3 день

**с. Нова Слобода – м. Путивль – Спадшанський ліс (музей) –
м. Путивль (околиця)**

Пройдена відстань – 53 км

Ходовий час – 4 год. 55 хв.

Метеорологічні умови – перемінна хмарність, вітряно

Грунтових доріг 31 км

Вихід о 09.25

Стали на ночівлю о 18.00

З місця ночівлі піднялися асфальтованою дорогою із значним підйомом до Софроніївського монастиря – одного із семи чудес Сумщини (фото 3.1). Оглянули територію святині.

Повертаємось до с. Нова Слобода (швидкий спуск). Відвідуємо музей горюнівської культури (Широта 51.37101. Довгота 34.138287). Ціна екскурсії – 50 грн. з колективу. У селі також відвідуємо Монумент жертвам фашизму «Дзвін скорботи» (Широта 51.369949. Довгота 34.13995).

Продовжуємо шлях на зх., а далі – пд.-зх. до с. Линове, за яким звертаємо на захід (фото 3.2). І вже через 11 км – м. Путивль. (фото 3.3). У місті відвідали Мовчанський жіночий монастир (Широта 51.32561. Довгота 33.875742) (фото 3.4), пам'ятники «Плач Ярославни» (Широта 51.329445. Довгота 33.863361) (парк «Городище»), міську площу, пам'ятник С.А. Ковпаку, Алею партизан (Широта 51.329519. Довгота 33.856586).

Виїжджаємо у пн.-зх. напрямку з парку Алеї партизан, на небезпечному перехресті під кутом 30° повертаємо ліворуч. По м. Путивль дорога асфальтована, середньої якості. При виїзді з міста гарна асфальтована дорога (фото 3.5) до самого Спадшанського лісу (Широта 51.37393. Довгота 33.73116) (музею партизанської слави, музею військової техніки та авіації). Проїхали с. Кардаші, с. Зозуліне, с. Селезнівка.

Їдемо дорогою з незначними підйомами, спусками та частими поворотами. Протягом дня проїжджаємо поля кукурудзи, соняшника, пшениці.

У вищезгаданих музеях Спадшанського лісу оглянули експозиції. Повертаємось назад лісовою асфальтованою дорогою до вказівника «Землянка Ковпака» (знаходиться ліворуч від дороги на відстані 400 м). Оглянувши землянку (фото 3.6), їдемо далі до повороту. По вказівнику звертаємо на південь до с. Спадщина (фото 3.7). У селі проїжджаємо повз озеро. На роздоріжжі змінюємо напрям на пд.-сх., і за 2 км – в с. Сафонівка. У селі звертаємо на сх. до с. Пруди (5 км).

Проїжджаємо міст через р. Сейм (околиця м. Путивль) (фото 3.8), на якому напрям змінюється на пд. Через 1,5 км перед наступним мостом через р. Любка звертаємо праворуч (фото 3.9) і грунтовою дорогою прямуємо до місця ночівлі біля с. Корольки на р. Любка (Широта 51.318755. Довгота 33.814931) (фото 3.11, 3.12). Місце ночівлі і днювання дуже зручне, гарний пляж. Поруч село із колодязями доброї води. Можна сходити до м Путивль.

Фото 3.1. Дорогою до Софроніївського монастиря

Фото 3.2. Дорогою до м. Путивль

Фото 3.3. При в'їзді у м. Путивль

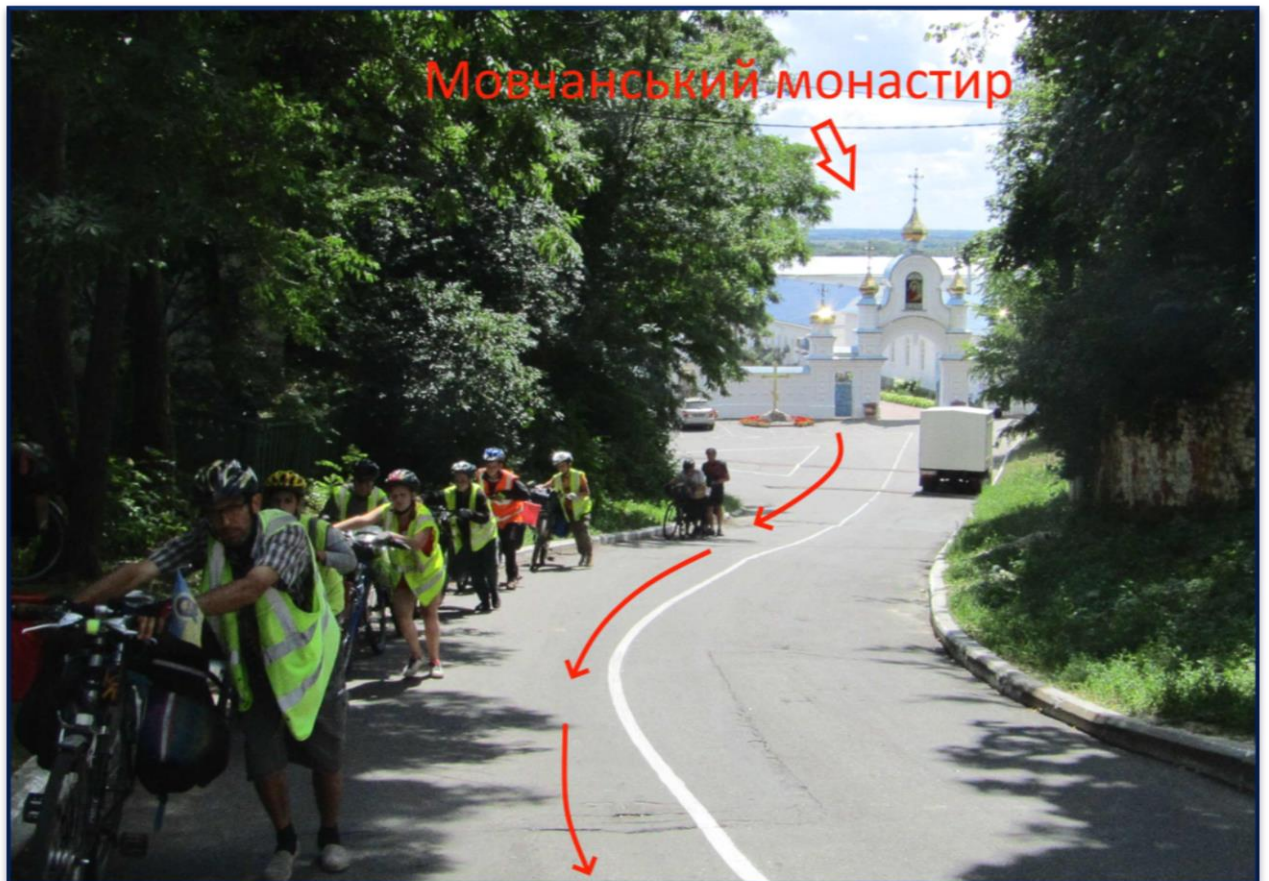

Фото 3.4. Подолання підйому від Мовчанського монастиря

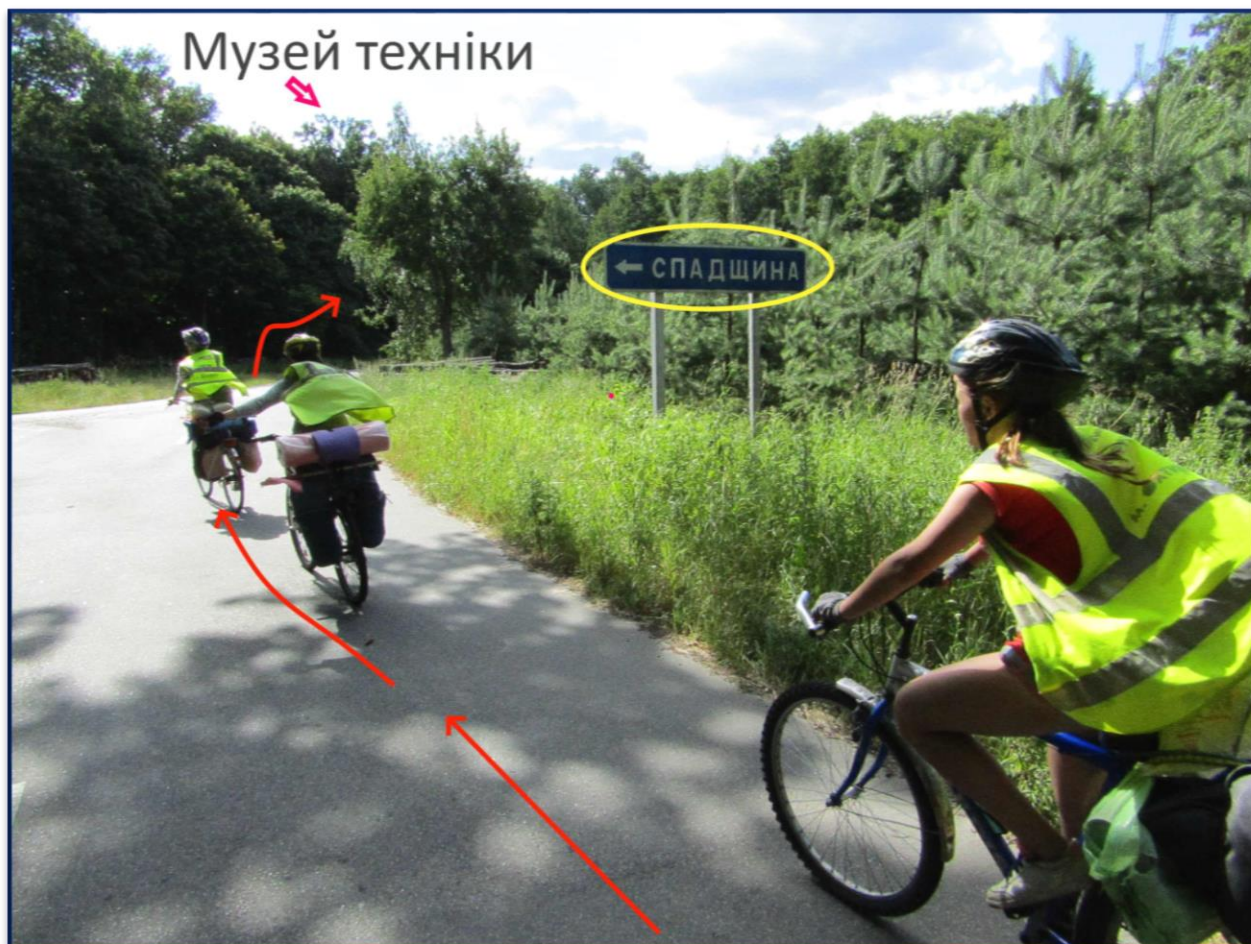

Фото 3.5. Гарною асфальтованою дорогою до Спадщанського лісу

Фото 3.6. Землянка Ковпака у Спадщанському лісі

Фото 3.7. На виїзді із с. Спадщина Путивльського району

Фото 3.8. Міст через р. Сейм (околиця м. Путивль)

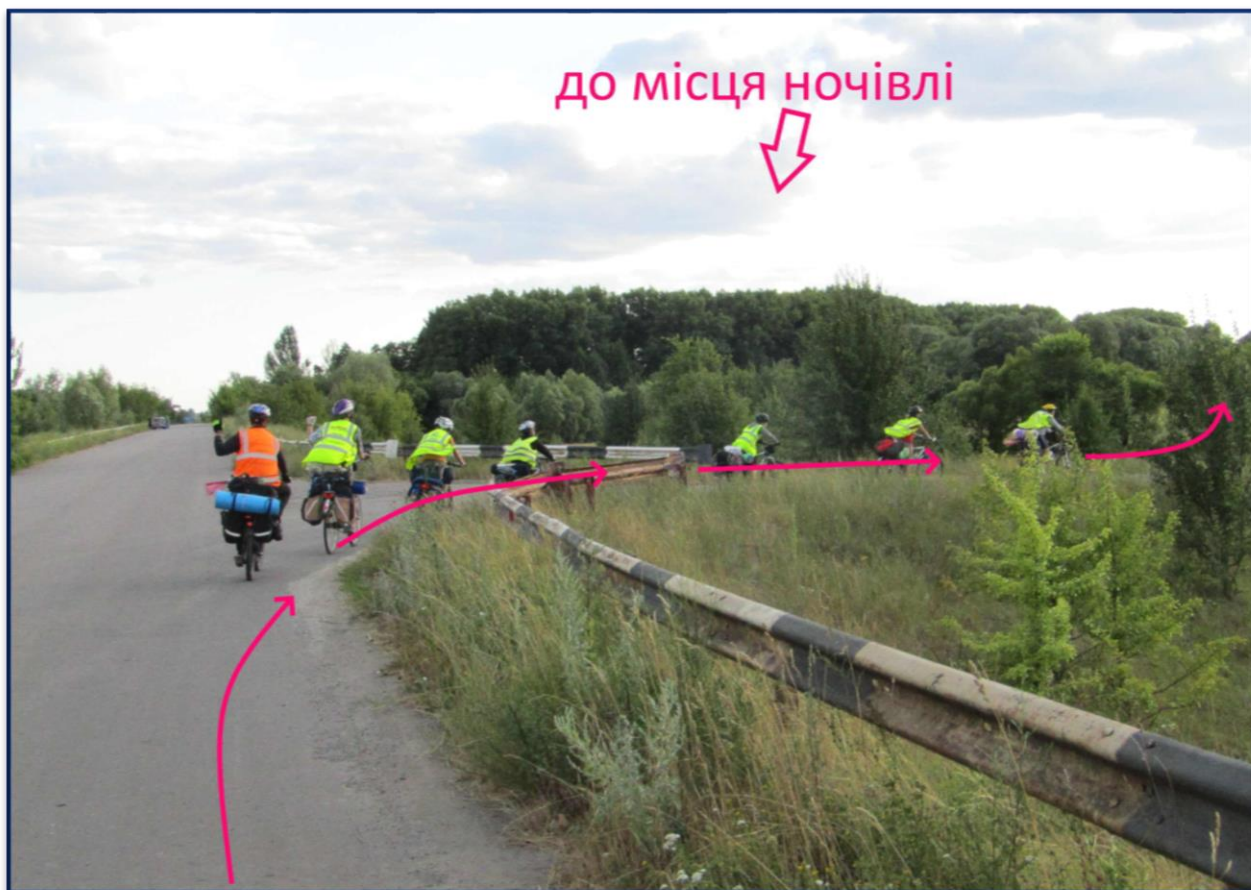

Фото 3.9. Поворот перед мостом через р. Любка

Фото 3.10. Дорогою до місця ночівлі

06 липня 2019 року

4 день

Днювання

Метеорологічні умови – сонячно, перемінна хмарність

Фото 4.1. Під час днявання

Фото 4.2. Днювання. Купання в р. Любка

07 липня 2019 року

5 день

м. Путивль – м. Буринь – с. Дубинка

Пройдена відстань – 57 км

Ходовий час – 3 год. 50 хв.

Метеорологічні умови – сонячно, вітряно

Грунтових доріг 22 км

Вихід о 9.55

Стали на ночівлю о 17.00

Збираємося з місця днювання (фото 5.1). Повертаємося до дороги та звертаємо праворуч. Залізобетонним мостом ідемо мостом через р. Любка (фото 5.2). Через 2 км виїжджаємо на роздоріжжя. По селу Зарічне (Жовтневе) (фото 5.3) у пд. напрямку до с. Петухівка дорога щебенева з піщаними ділянками. На околиці цього села за озером починається чорноземна польова дорога, що йде через поля з посівами сої, соняшника, кукурудзи, жита, пшениці (фото 5.4). Доїхавши до с. Петухівка, з'ясували, що насправді села вже немає. Про це нам повідомив водій трактора, який виїхав нам назустріч із с. Олександрівка.

Продовжуємо напрям на південь. Дорога польова з незначними підйомами та спусками (фото 5.5, 5.6). Виїхали на асфальтовану дорогу, що з'єднує с. Олександрівку і м. Буринь. Від с. Зарічне до асфальтованої дороги 18 км.

Їдемо цією дорогою у напрямку до м. Буринь. Не доїжджаючи 2 км до Бурині – залізничний переїзд (фото 5.7). Переїхавши його, продовжуємо рух до центра міста (фото 5.8). Проїхали краєзнавчий музей (Широта 51.196739. Довгота 33.830692) та редакцію місцевої газети «Рідний край».

Виїжджаємо дорогою Т-1910 в сторону м. Конотоп (фото 5.9) у зх. напрямку. Проїхали села: Степанівка, Слобода, Землянка, Дубинка (фото 5.10).

Ночівля на околиці с. Дубинка (Широта 51.199462. Довгота 33.446932).

Місце ночівлі – галявина у лісосмугі. Дров удосталь. Воду брали у місцевих жителів у селі.

Фото 5.1. Старт із табору на березі р. Любка

Фото 5.2. Міст через р. Любка

Фото 5.3. При в'їзді у с. Зарічне Путивльського району

Фото 5.4. Польовою дорогою до с. Петухівка

Фото 5.5. Подолання підйому

Фото 5.6. Чорноземною дорогою після дощу

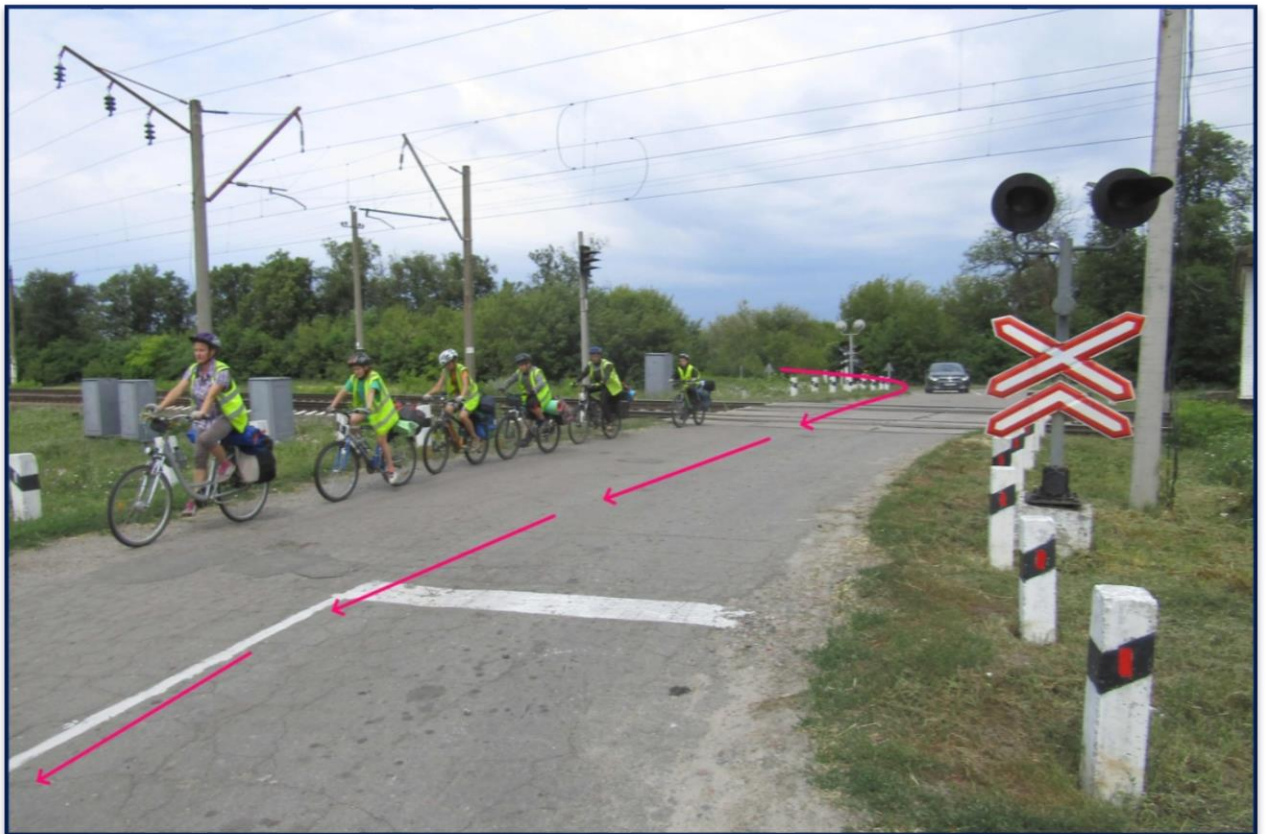

Фото 5.7. Через залізничний переїзд перед м. Буринь

Фото 5.8. Вулицями м. Буринь

Фото 5.9. При в'їзді у Конотопський район

Фото 5.10. Повз зупинку «с. Дубинка» Конотопського району

08 липня 2019 року

6 день

с. Дубинка – м. Конотоп – с. Шаповалівка

Пройдена відстань – 40 км

Ходовий час – 3 год. 40 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, гроза, дощ

Ґрунтових доріг 5 км

Вихід о 9.30

Стали на ночівлю о 18.00

Від місця ночівлі повертаємося до дороги Т-1910 і у зх. напрямку дорогою з асфальтованим покриттям середньої якості проїхали 8 км (фото 6.1) до дороги з гарним асфальтом Р-61, на якій звернули у пн.-зх. напрямку. Проїхавши вздовж с. Коханівка, через 10 км на цьому роздоріжжі нас застав великий дощ (фото 6.2). Сховатися від дощу не було можливості (ніякого місця укриття поруч не було). Рівною асфальтованою дорогою гарної якості доїхали повз с. Лобківка та поля з багаточисельними лісосмугами до самого Конотопа (фото 6.3).

У м. Конотоп (фото 6.4) екскурсію містом провів місцевий житель, велолюбитель Олександр Лінь (фото 6.5, 6.6). Оглянули вежу Шухова (Широта 51.248815. Довгота 33.217002), музей авіації (Широта 51.238062. Довгота 33.159914), пам'ятник конотопському трамваю (Широта 51.240621. Довгота 33.183657), пам'ятник Т.Г. Шевченку.

Поповнивши запаси харчів у продуктовому магазині, вирушили далі. При виїзді з міста згідно дорожнього вказівника «Поле Конотопської битви» (фото 6.7) звернули праворуч у пд. напрямку і далі асфальтованою дорогою проїхали 5 км до с. Шаповалівка (фото 6.8).

Переїхали залізобетонний міст через р. Куколка.

Здійснили екскурсію селом Шаповалівка, яке було реконструйовано з нагоди річниці Конотопської битви: гарні дороги, відремонтовані будівлі сільради, школи, клубу, дитячого садочку тощо. У центрі села – асфальтований майдан для ярмарок, що тут проходять у річницю історичної події, квіткові клумби і становлено погруддя гетьмана Виговського.

Стали на ночівлю за с. Шаповалівка біля озера (фото 7.1.) (Широта 51.163683. Довгота 33.1182). Місце ночівлі від села недалеко, воду брали у місцевих жителів. Гарний пляж, зручний підхід до води. Поруч – лісосмуга, тому дров удосталь.

Фото 6.1. Асфальтованою дорогою у напрямку м. Конотоп

Фото 6.2. Під великим дощем

Фото 6.3. Вддовж с. Лобківка Конотопського району

Фото 6.4. При в'їзді у м. Конотоп

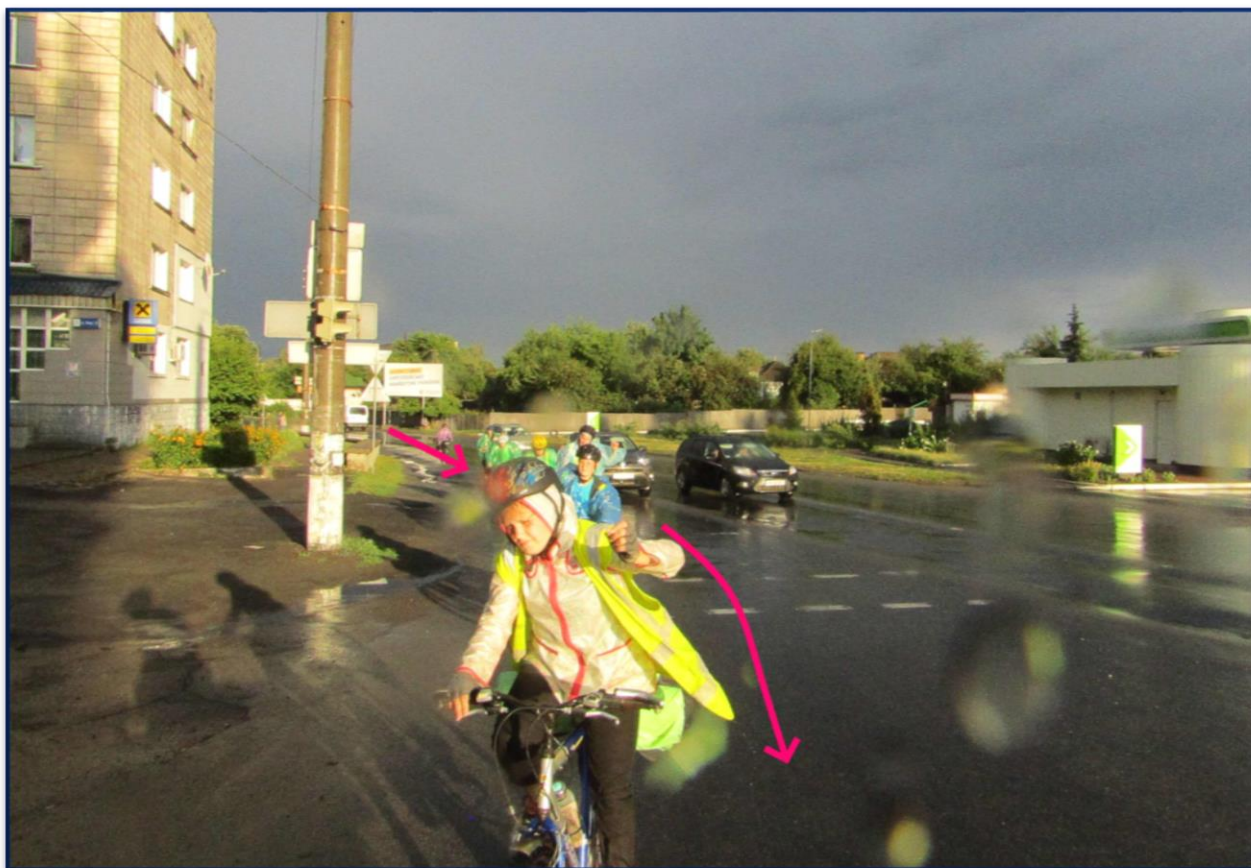

Фото 6.5. Омитими дощем вулицями Конотопа

Фото 6.6. За конотопським екскурсоводом-велолюбителем

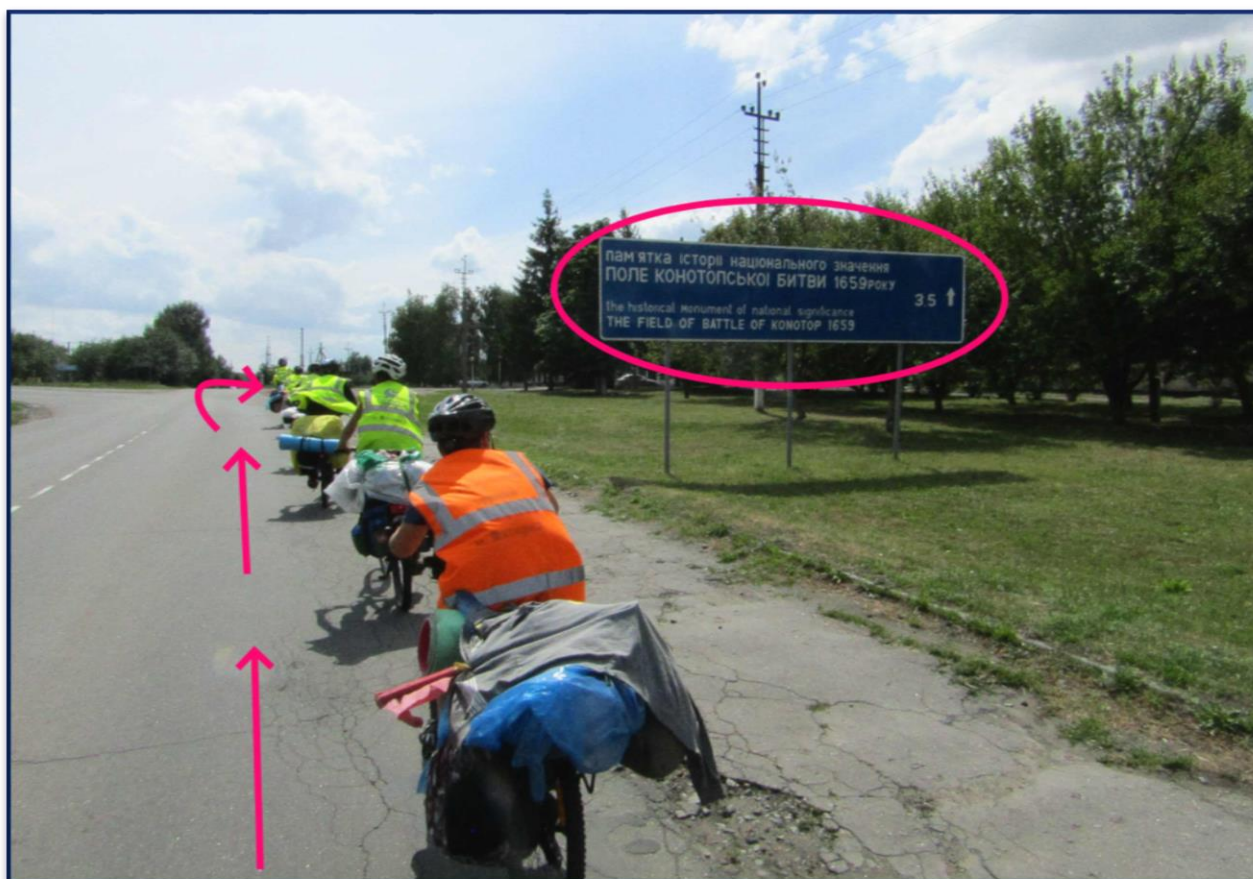

Фото 6.7. Вздвж вказівника «Поле Конотопської битви»

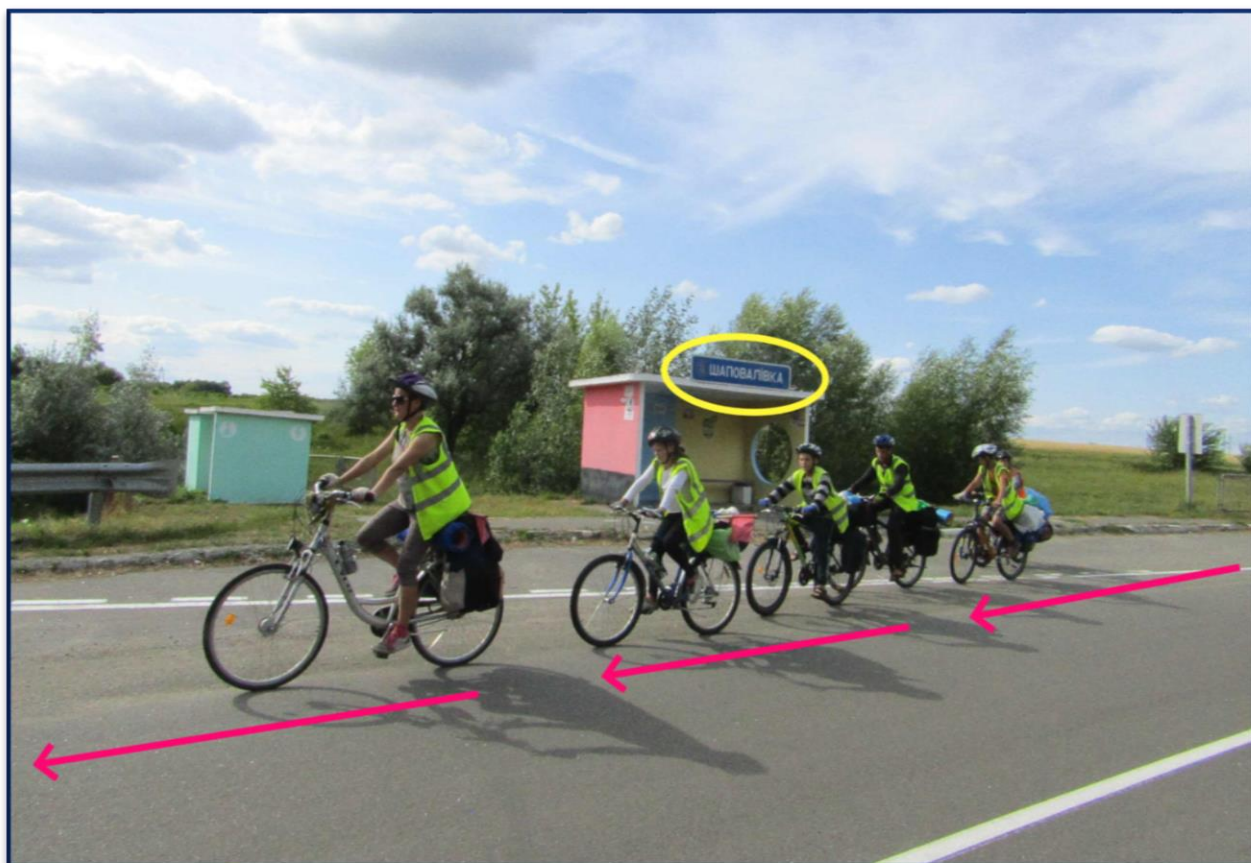

Фото 6.8. В'їзд у с. Шаповалівка Конотопського району

09 липня 2019 року

7 день

с. Шаповалівка – с. Соснівка – м. Ромни

Пройдена відстань – 55 км

Ходовий час – 5 год. 10 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, гроза, дощ

Грунтових доріг 15 км

Вихід о 9.30

Стали на ночівлю о 18.00

Виїзд з місця ночівлі (фото 7.1). Продовжуємо наш шлях до с. Соснівка. Сільський голова поставила печатку у маршрутній книжці і розповіла, як доїхати до Поля Конотопської битви 1659 р.

Продовжуємо маршрут далі і на третьому повороті (на роздоріжжі) звертаємо ліворуч на грейдерну дорогу. Упершись в поле, повернули ліворуч і польовою чорноземною дорогою доїхали до ставка. Не переходячи греблю, їдемо праворуч до Хреста – пам'ятного знаку Конотопської битви (фото 7.2, 7.3) (Широта 51.137463. Довгота 33.111935). По полю проїхали 13 км.

Повертаємося до греблі і польовими мокрими від дощу дорогами, переважно з насадженнями кукурудзи, соняшника, жита, їдемо у східному напрямку. Їхати по чорнозему дуже важко (фото 7.4-7.10).

Доїхали до с. Вільне, дорога через яке має асфальтоване покриття. Запитавши у людей дорогу (деяке неспівпадіння з картою), їдемо далі ґрунтовими чорноземними польовими дорогами у пд.-сх. (фото 7.11) у напрямку до с. Шевченкове (Гирівка). У селі знову звірили з місцевими жителями рух в напрямку роменської дороги. Завдяки порадам місцевих за 7 км виїхали на дорогу Р-60 Конотоп – Ромни (фото 7.12) якраз на повороті. Цією дорогою з незначними, але затяжними підйомами та спусками, повз села Карабутове, Нехаївка, Юрівка, Хмелів (фото 7.13, 7.14), Гаї (Широта 50.82257. Довгота 33.508472) заїжджаємо у м. Ромни.

При в'їзді у місто (фото 7.15) значний спуск.

Біля р. Ромен (фото 7.16) стаємо на ночівлю неподалік міського пляжу «Козацька пристань» (фото 8.1) (Широта 50.761816. Довгота 33.458809). Місце ночівлі – зручне, мальовничий берег невеликої річки, дров удосталь, воду привезли із собою.

Фото 7.1. На місці ночівлі

місце бою у 1659р.

Фото 7.2. Дорогою до Поля Конотопської битви

Фото 7.3. На Полі Конотопської битви

Фото 7.4. Мокрою чорноземною дорогою від місця Конотопської битви

Фото 7.5, 7.6. Розмитою дощами чорноземною дорогою

Фото 7.7, 7.8. Розмитою дощами чорноземною дорогою

**Фото 7.9, 7.10.
Розмитою дощами
чорноземною
дорогою**

Фото 7.11 Розмитою дощами чорноземною дорогою

Фото 7.12. Дорогою Р-60 Конотоп – Ромни

Фото 7.13. Через с. Хмелів Роменського району

Фото 7.14. Відпочинок у с. Хмелів Роменського району

Фото 7.15. При в'їзді у м. Ромни

Фото 7.16. До місця ночівлі біля р. Ромен

10 липня 2019 року

8 день

м. Ромни – с. Пустовійтівка – с. Кулішівка

Пройдена відстань – 50 км

Ходовий час – 4 год. 15 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, похмуро, місцями дощ

Грунтових доріг 13 км

Вихід о 9.45

Стали на ночівлю о 17.30

З місця ночівлі (фото 8.1) нас зустрічає затяжний підйом. Подолавши його, більш рівною дорогою прямуємо в центр міста. Відвідуємо цікаві краєзнавчі об'єкти м. Ромни: пам'ятник Т.Г. Шевченку, Святодухівський собор, Вознесенську церкву) (Широта 50.746361. Довгота 33.485878), а також пам'ятник свині (Широта 50.752134. Довгота 33.486371).

Проїхавши р. Сула при виїзді з міста, повернули на пн.-сх. в напрямку м. Суми (в сторону Недригайлова) (вказівник – фото 8.2).

Через 8 км поворот ліворуч до с. Пустовійтівка (фото 8.3, 8.4). Проїхали через село (фото 8.5), набрали води. Їдемо в напрямку Посульських курганів – одного із семи чудес Сумщини. Переїжджаємо міст (фото 8.6) в пн. напрямку, звертаємо на пн.-сх. і по вказівнику спочатку асфальтованою дорогою (стрімкий набір висоти) (фото 8.7), а потім ґрунтовою дорогою їдемо до курганів (фото 8.8). (Широта 50.80226. Довгота 33.579948).

Повертаємося у зворотному напрямку ґрунтом, а потім асфальтом (на асфальті велика вірогідність падіння під час спуску із затяжної гори, особливо на поворотах, оскільки на узбіччі дороги пісок). Проїжджаємо через міст у с. Пустовійтівка. У селі оглянули музей П. Калнишевського, пам'ятник П. Калнишевському (Широта 50.776469. Довгота 33.565877), церкву Святої Трійці (Широта 50.780862. Довгота 33.5855), вітряк.

Виїжджаємо на дорогу Н-07 і в сх. напрямку рухаємося до смт Недригайлів. Наш напрям змінюється на пн.-сх. Проїхали села Правдюки, Коровинці. За 22 км були у смт Недригайлов.

У центрі смт Недригайлов змінюємо напрям на пн. в сторону с. Терни. Переїжджаємо через залізобетонний міст річку Сула. За с. Засулля затяжний підйом (700 м) асфальтованою дорогою (фото 8.9). До с. Кулішівка веде гарна асфальтована дорога з незначними підйомами та спусками (фото 8.10).

Спуск у с. Кулішівка стрімкий і небезпечний, має чотири круті повороти, а на узбіччях гарно асфальтованої дороги – пісок і високі бордюри. Після спуску перед р. Хуст робимо фото біля пам'ятника мамонтові (фото 8.11) – одного із семи чудес Сумщини (Широта 50.867748. Довгота 33.830734).

Познайомилися із жителями села (фото 8.12). Стали на ночівлю у с. Кулішівка біля місцевого футбольного поля (Широта 50.867708. Довгота 33.830724). Місце стоянки зручне, рівні ділянки під намети, дрова поруч у лісосмузі, воду брали з місцевого колодязя. (фото 10.1)

Фото 8.1. Місце ночівлі на березі р. Ромен

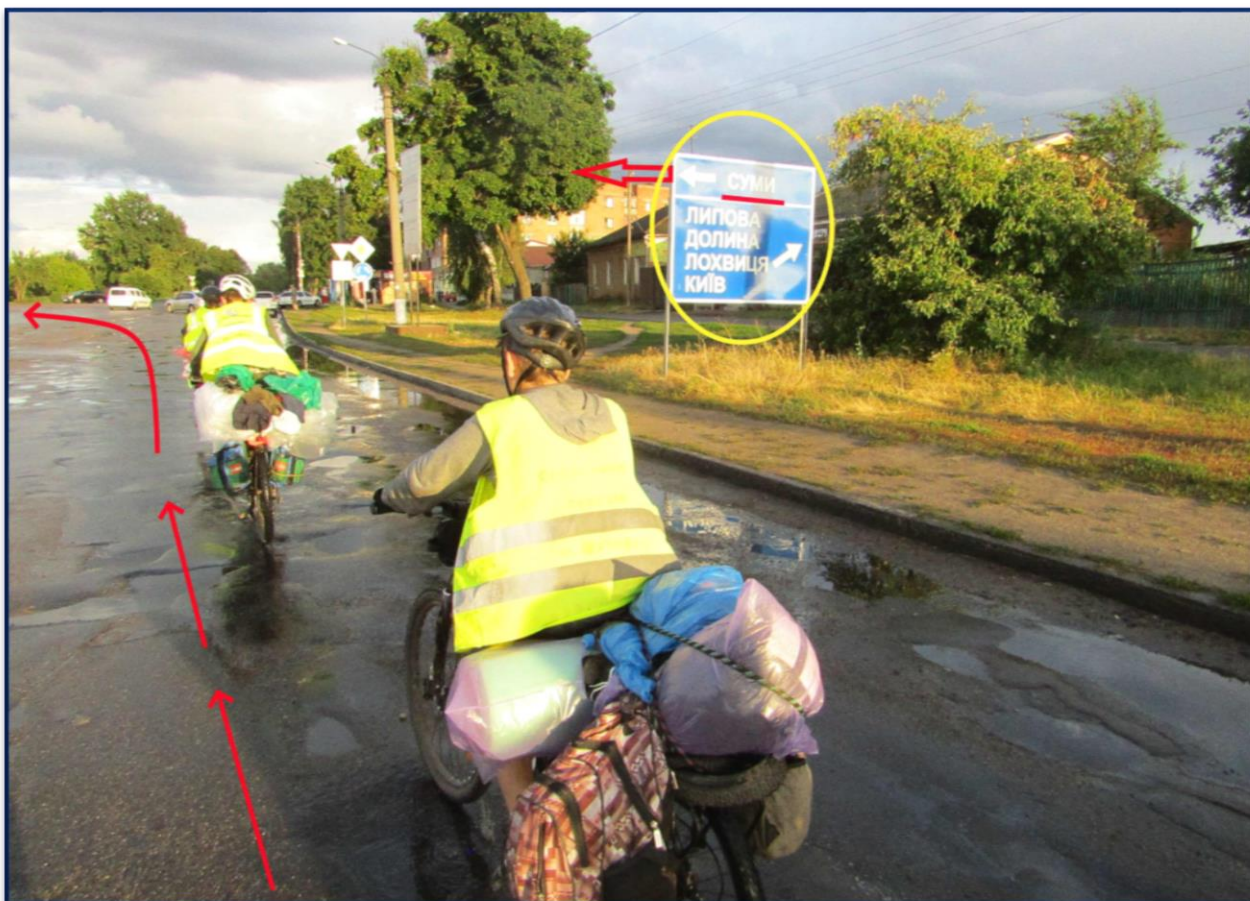

Фото 8.2. Поворот у напрямку смт Недригайлів

Фото 8.3. Вказівник – поворот до с. Пустовійтівка

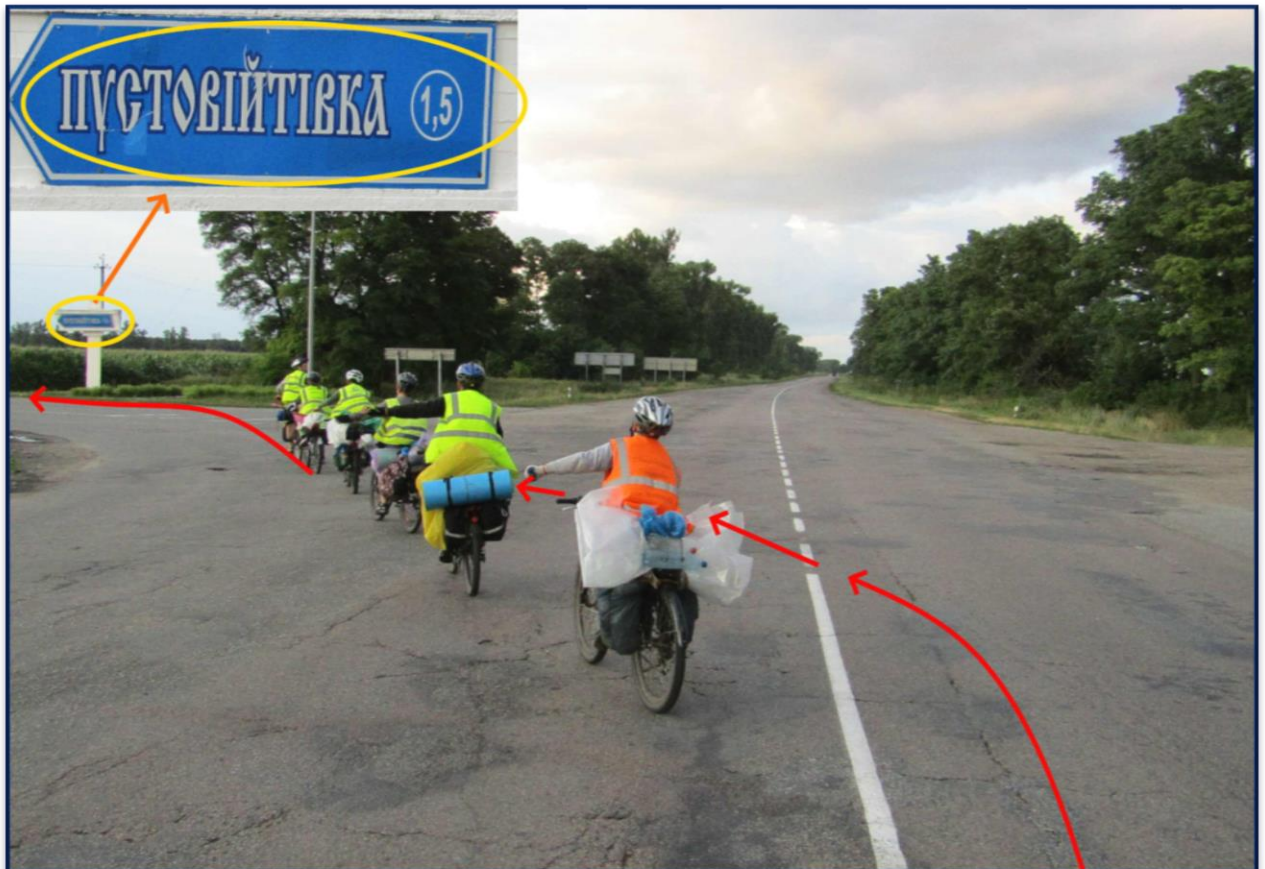

Фото 8.4. До с. Пустовійтівка Роменського району – 1,5 км

Фото 8.5. У с. Пустовійтівка Роменського району

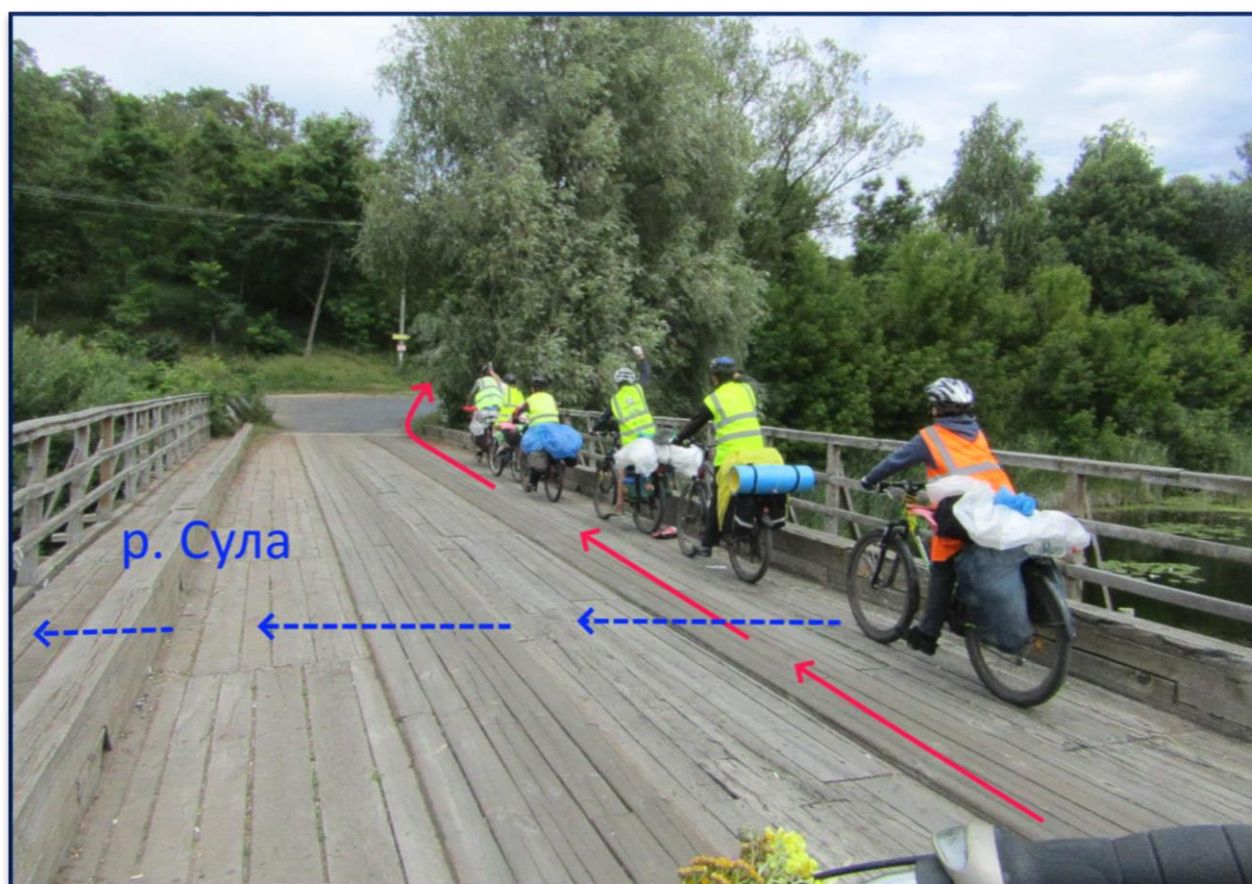

Фото 8.6. Міст через р. Сула у с. Пустовійтівка

Фото 8.7. Подолання підйому перед Посульськими курганами

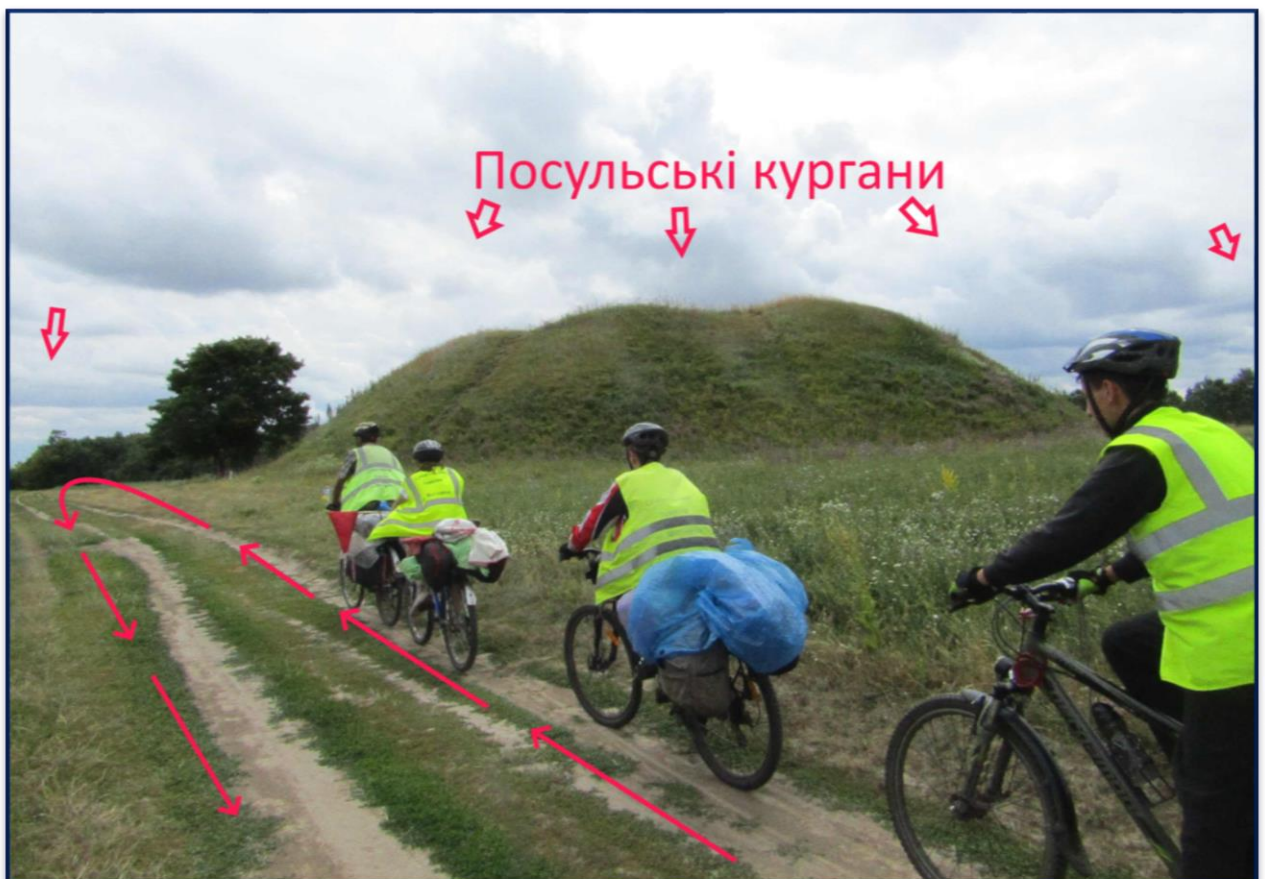

Фото 8.8. Польовою дорогою до Посульських курганів

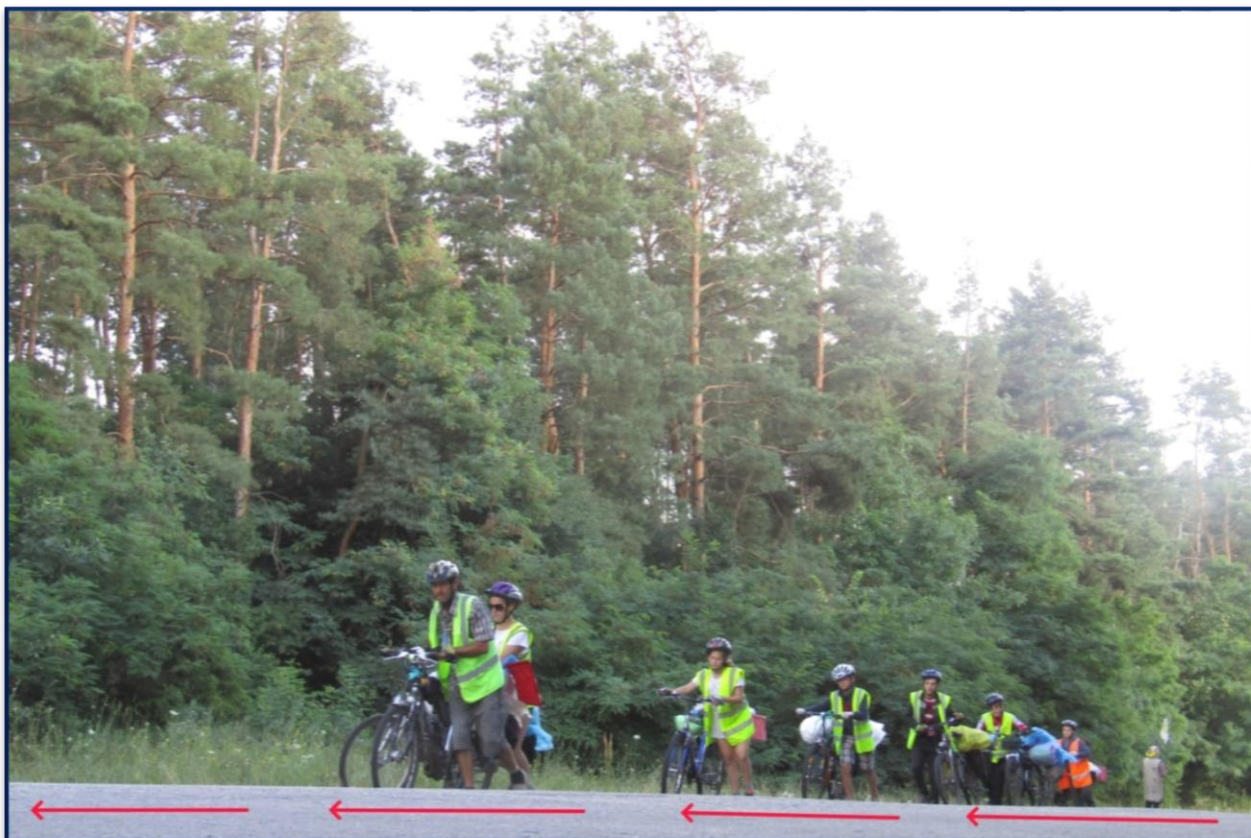

Фото 8.9. Подолання зтяжнього підйому за с. Засулля

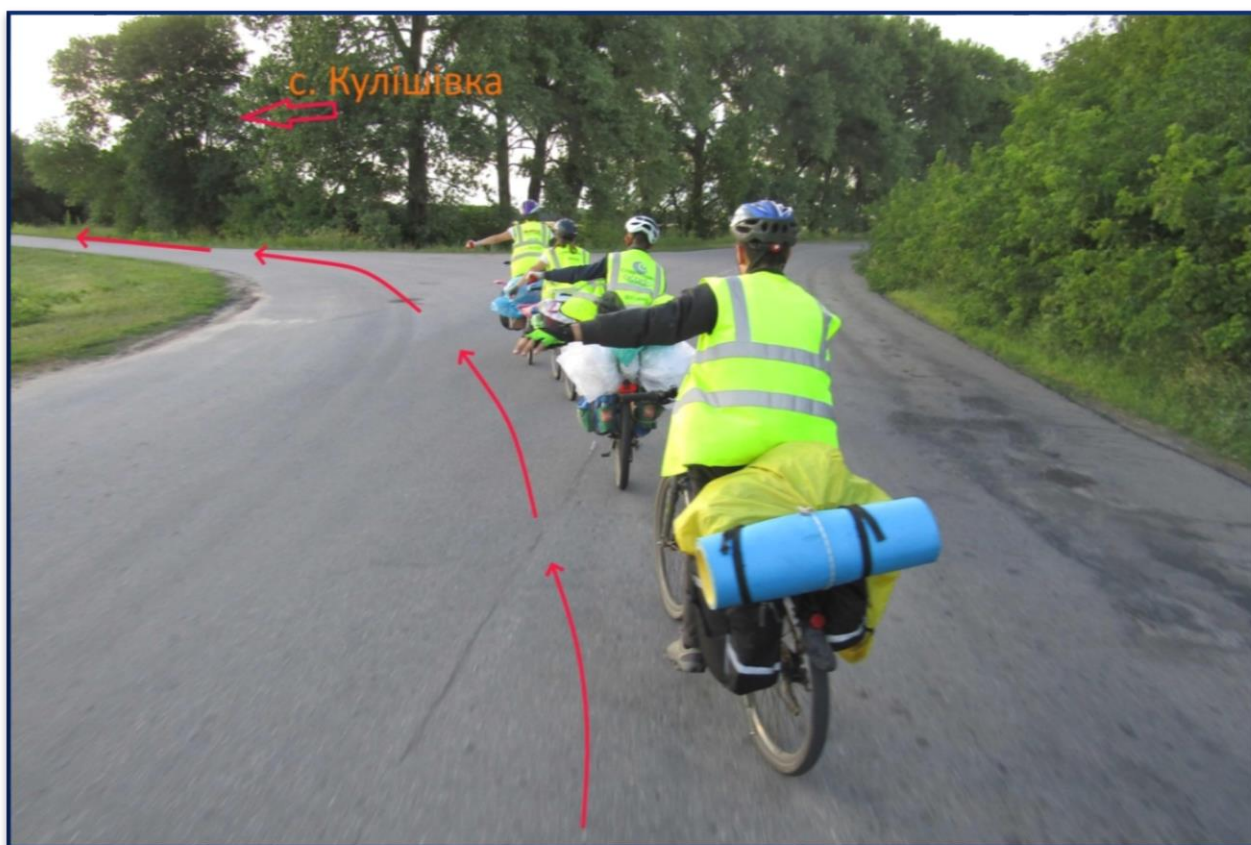

Фото 8.10. Поворот до с. Кулішівка Недригайлівського району

Фото 8.11. На березі р. Хусь у с. Кулішівка Недригайлівського району

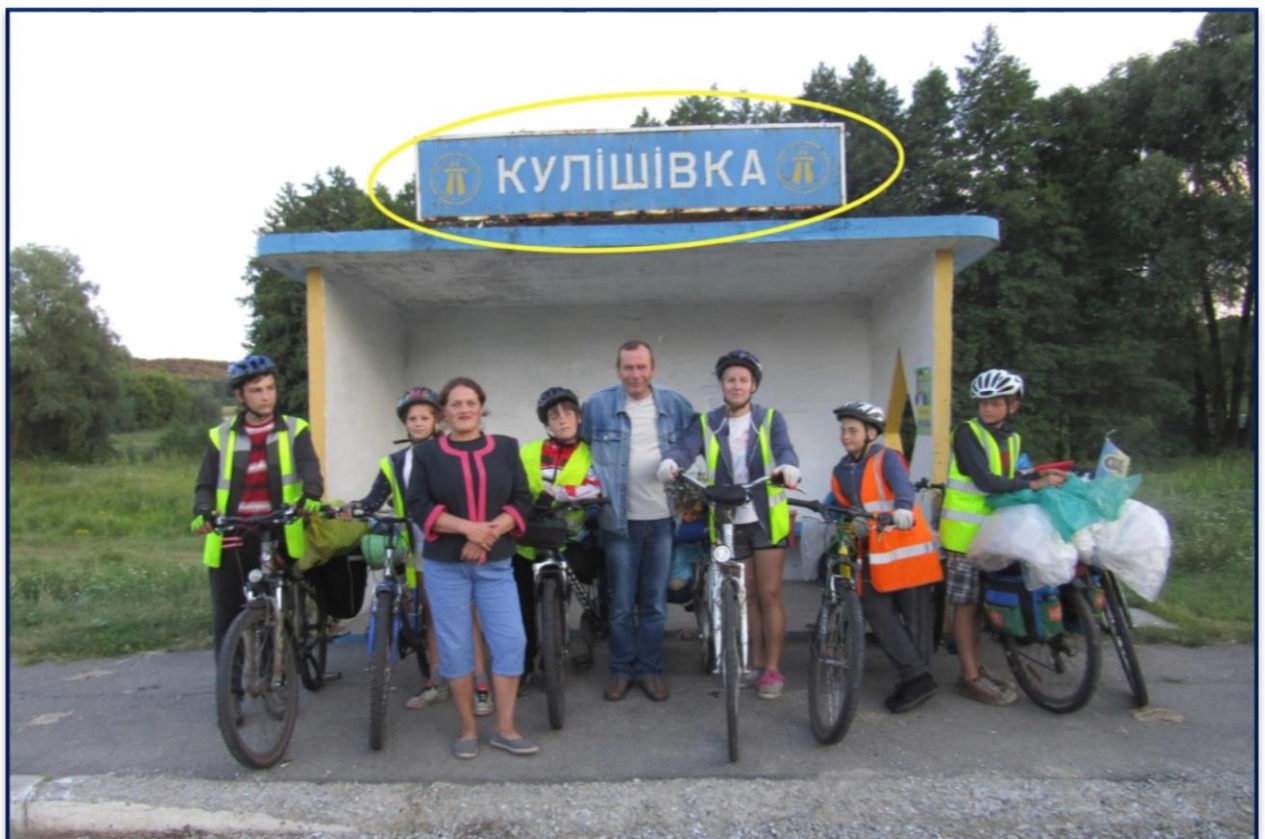

Фото 8.12 З місцевими жителями с. Кулішівка

11 липня 2019 року
9 день
Днювання с. Кулішівка

*Метеорологічні умови – сонячно, перемінна хмарність
Відпочинок. Дрібний ремонт спорядження. Технічний огляд
велосипедів, усунення неполадок.*

*Зустріч з мамою загиблого воїна у зоні АТО Сергія Грибеника.
Інтерв'ю, фото, відвідування могили.*

**Фото 9.1 Зустріч з мамою загиблого воїна у зоні АТО
Сергія Грибеника**

12 липня 2019 року

10 день

с. Кулішівка – смт Недригайлів – с. Великі Луки – с. Першотравневе

Пройдена відстань – 55 км

Ходовий час – 4 год. 20 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, перемінна хмарність, місцями дощ

Грунтових доріг 14 км

Вихід о 10.20

Стали на ночівлю о 18.20

Виїжджаємо з місця ночівлі (фото 10.1) на гарно асфальтовану дорогу у пд.-сх. напрямку до смт Недригайлів. Дорога з підйомами та спусками. Переїхавши через залізобетонний міст річку Сула, в центрі Недригайлів біля автовокзалу оглянули пам'ятник П. Калнишевському (Широта 50.867748. Довгота 33.830734). Ліворуч – Собор Святого Багатостраждального П. Калнишевського.

Відвідали редакцію місцевої газети «Голос Посулля», краєзнавчий музей (Широта 50.833294. Довгота 33.880511).

Їдемо на пд.-сх., а після роздоріжжя напрямком переходить у сх. Дорога асфальтована (погана), з частими ямами. Більшість покриття грейдерне (щебінь, пісок) (фото 10.2).

Проїхали с. Козельне і с. Саєве (фото 10.3). У с. Саєве звернули на пд.-сх., проїхавши 26 км, заїхали у с. Великі Луки (фото 10.4, 10.5). Нас зустріли працівники природного заповідника «Михайлівська цілина». Вони провели екскурсію по осередкам зеленого туризму у с. Великі Луки (Широта 50.743815. Довгота 34.164562) і по території «Михайлівської цілини» (Широта 50.747943. Довгота 34.175935).

Їдемо у пд.-сх. напрямку до с. Жовтневе (Степове), але не заїжджаючи у нього (фото 10.6 поруч зі знаком). Продовжуємо наш шлях у цьому ж напрямі польовою чорноземною дорогою зі значними підйомами та спусками (фото 10.7, 10.8) до с. Олексіївка (2 км). Через 2 км виїхали на дорогу, яка з'єднує с. Катеринівку та с. Грунь. Дорога з бруківки (фото 10.9). Звертаємо на пд. і через 4 км дорогою з незначними, але затяжними підйомами та спусками доїжджаємо до с. Грунь. Перед селом переїхали залізобетонний міст через р. Грунь. Село майже покинуте, жилі 3-4 хати.

З центру села дорога з бруківки йде вгору, тому долаємо цей підйом пішки (500 м). Через 4 км виїжджаємо на роздоріжжя доріг. Далі асфальтованою дорогою у сх. напрямку проїжджаємо ще 5 км через с. Байрак до с. Першотравневе (фото 10.10). Ночуємо на околиці села (Широта 50.683408. Довгота 34.333477). Вода – з місцевого колодязю, дров удосталь поруч у лісосмузі.

Фото 10.1. На місці ночівлі у с. Кулішівка

Фото 10.2. Подолання підйому грейдерною дорогою

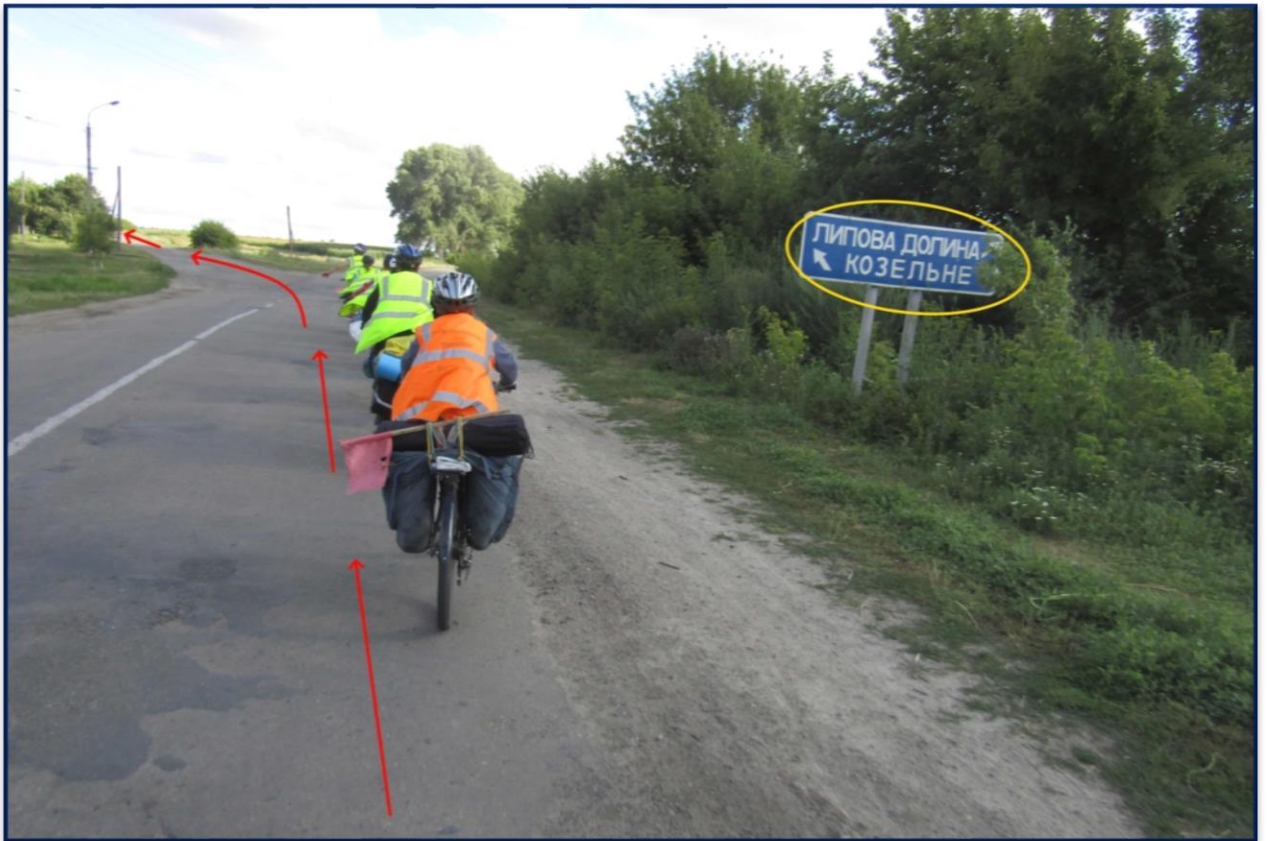

Фото 10.3. У напрямку до «Михайлівської цілини»

Фото 10.4. Дорогою до «Михайлівської цілини»

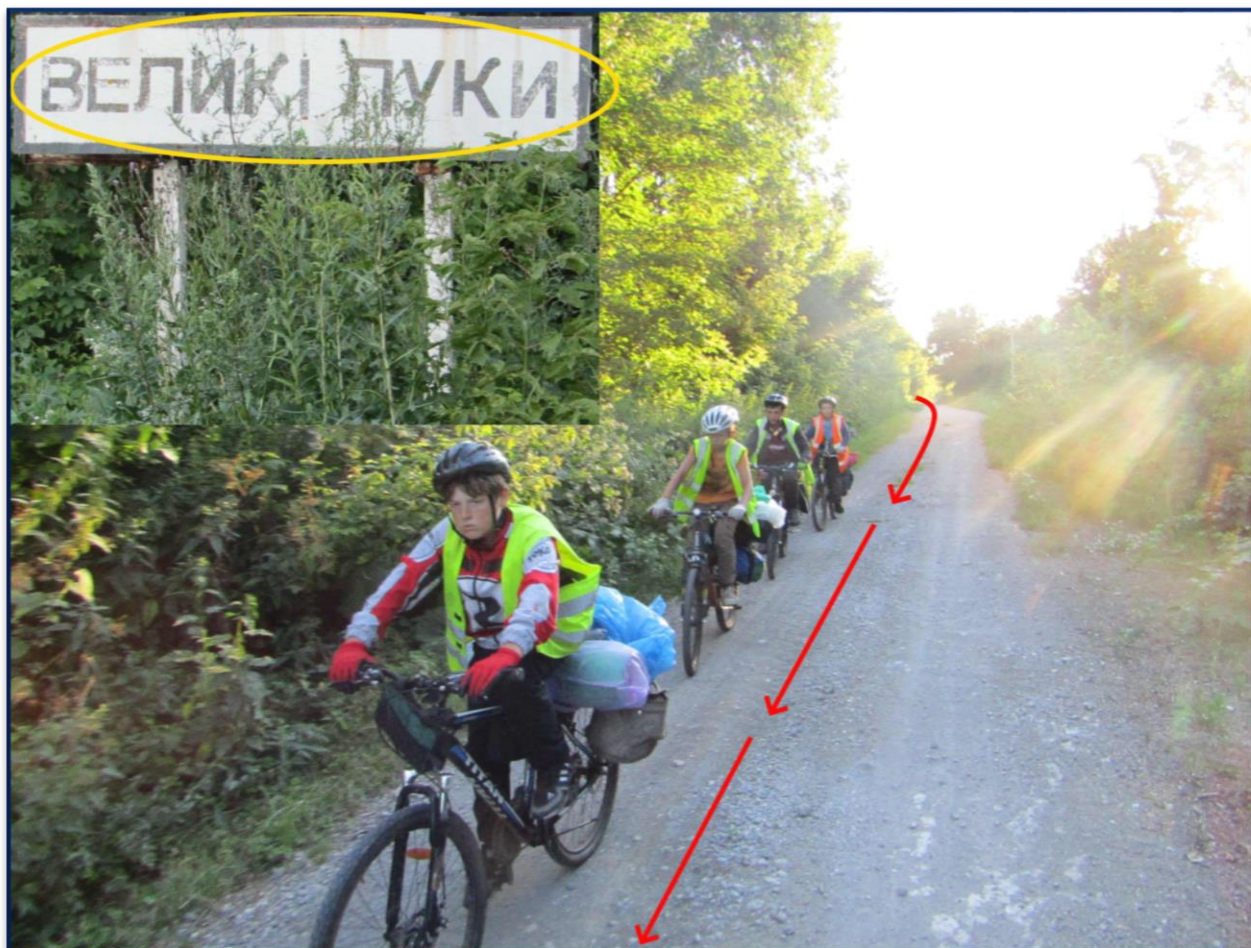

Фото 10.5. Через с. Великі Луки Лебединського району

Фото 10.6. Вздовж с. Степове Лебединського району

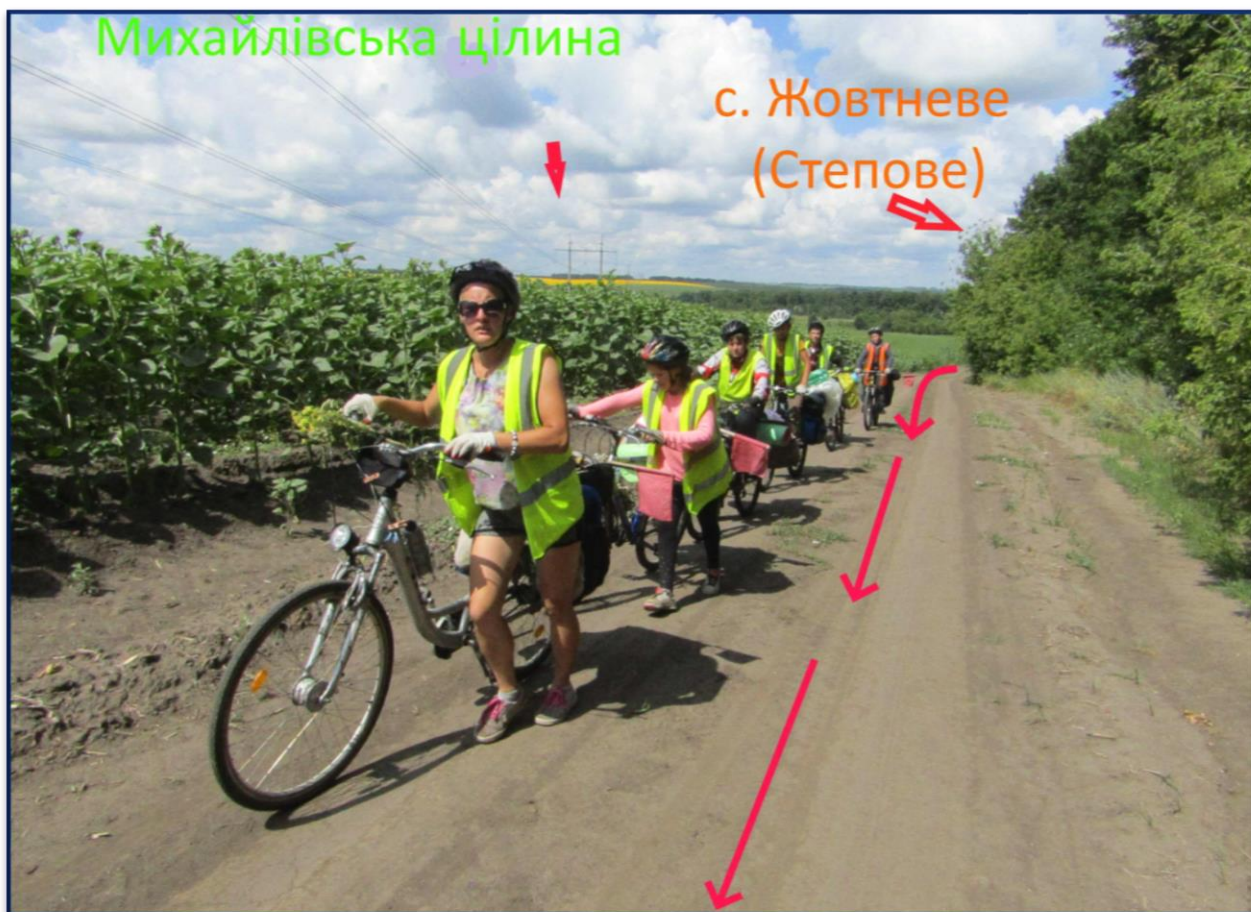

Фото 10.7. Чорноземною польовою дорогою

Фото 10.8. Чорноземною польовою дорогою до с. Олексіївка

Фото 10.9. Дорогою з бруківки до с. Грунь Лебединського району

Фото 10.10. При в'їзді у с. Першотравневе Лебединського району

13 липня 2019 року

11 день

с. Першотравневе – с. Межиріч – с. Токарі – м. Лебедин – с. Виноградне

Пройдена відстань – 50 км

Ходовий час – 3 год. 50 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, гроза, дощ

Грунтових доріг 25 км

Вихід о 09.30

Стали на ночівлю о 18.00

Повертаємося з місця ночівлі на дорогу і далі в сх. напрямку їдемо 4 км до роздоріжжя доріг і до вказівника на «Михайлівську цілину». Після роздоріжжя змінюємо напрям на північний. Дорога асфальтована Т-1906 (фото 11.1).

Через 2 км звертаємо на сх. до с. Межиріч. Вказівник відсутній. Їдемо до с. Межиріч (фото 11.2) асфальтованою дорогою зі значними підйомами та спусками. На «трикутнику доріг» при в'їзді у село фотографуємося (фото 11.3) і звертаємо на пн. Через 1 км за лісопосадкою перед полем звертаємо на сх. Біля дороги на повороті з великими зусиллями знайшли знак «Шелехівське озеро». Шелехівське озеро – гідрологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення. Грунтова дорога зі значними перепадами висот, а перед озером зі значним та затяжним спуском (700 м) через 2,5 км привела до озера (Широта 50.715282. Довгота 34.503261). Оглянули пам'ятку. Пообідали і відпочили.

Повертаємося назад до дороги із щебеневим покриттям (фото 11.4), їдемо до «трикутника доріг», звертаємо на пд. сх. і далі піщаними дорогами (фото 11.5, 11.6) рухаємося до основної сільської асфальтованої дороги. Нею доїжджаємо до Успенської церкви (Широта 50.695768. Довгота 34.503524) та 300-річної шовковиці.

Асфальтованою дорогою, що має незначний спуск, продовжуємо свій рух і на першому роздоріжжі повертаємо ліворуч. Дорога переходить у піщану. Проїжджаємо до другої автобусної зупинки і звертаємо ліворуч (фото 11.7). Після повороту піщана дорога ще більше розбита машинами, доводиться вести велосипеди в руках. Загалом по с. Межиріч пройшли пішки близько 3,5 км.

За межами села дорога змінюється на тверду щебеневу. Тепер наш напрям руху – на південь. По грейдерній дорозі через 7 км приїхали у с. Токарі. Перед с. Токарі переїхали дерев'яний міст через р. Псел, розміщений на залізних опорах,.

Тримаючи південний напрям, проїхали метрів 800. На першому повороті – роздоріжжі звертаємо ліворуч на ґрунтову лісову піщану дорогу. Напрямок – на південь. Цією дорогою через 9 км в'їхали у м. Лебедин (фото 11.8). Проїхавши 2 вулиці, на третій звертаємо ліворуч, на схід. Через 3 км руху цією вулицею з ґрунтовим покриттям виїхали на дорогу Лебедин – Суми Т-1909.

Проїхавши метрів 600 – знову зміна напрямку (на пд.- сх.) біля каплички, що знаходиться між дорогами Лебедин – Суми і Лебедин – Тростянець. Тепер ми їдемо асфальтованою дорогою Т-1913. Проїхали два ставки, залізничний переїзд до с. Рябушки загальною відстанню 9 км.

До виїзду із с. Рябушки проїхали ще 4 км. Звертаємо по основній дорозі праворуч і починаємо долати зтяжний (1,2 км) підйом асфальтованою дорогою. Проїхали с. Костів. Далі – стрімкий спуск з великими ямами у с. Артемо – Ростовка. Проїхавши озеро (з лівої сторони), виїхали на зтяжний і доволі крутий підйом.

Через 5 км – с. Виноградне (Радгоспне). Ночуємо на околиці села (фото 11.9) (Широта 50.501008. Довгота 34.767566) обабіч поля. Поруч – лісосмуга для збору дров, воду брали у колодязі на околиці села.

Фото 11.1. Дорога Т-1906

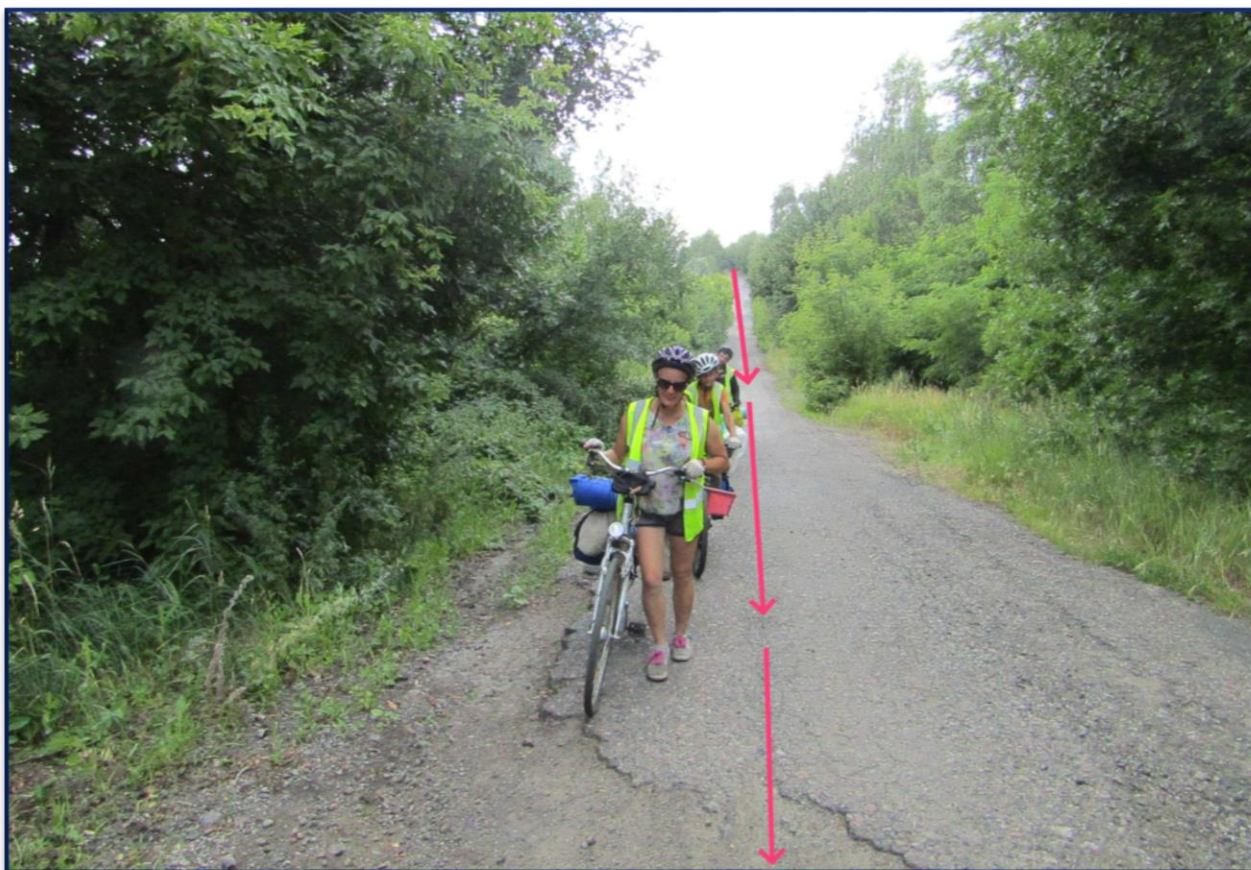

Фото 11.2. Дорогою до с. Межиріч Лебединського району

Фото 11.3. Над с. Межиріч Лебединського району

Фото 11.4. Дорогою від Шелехівського озера до с. Межиріч

Фото 11.5. Піщаною дорогою до с. Межиріч Лебединського району

Фото 11.6. Піщаною дорогою до с. Межиріч Лебединського району

Фото 11.7. На роздоріжжі у с. Межиріч

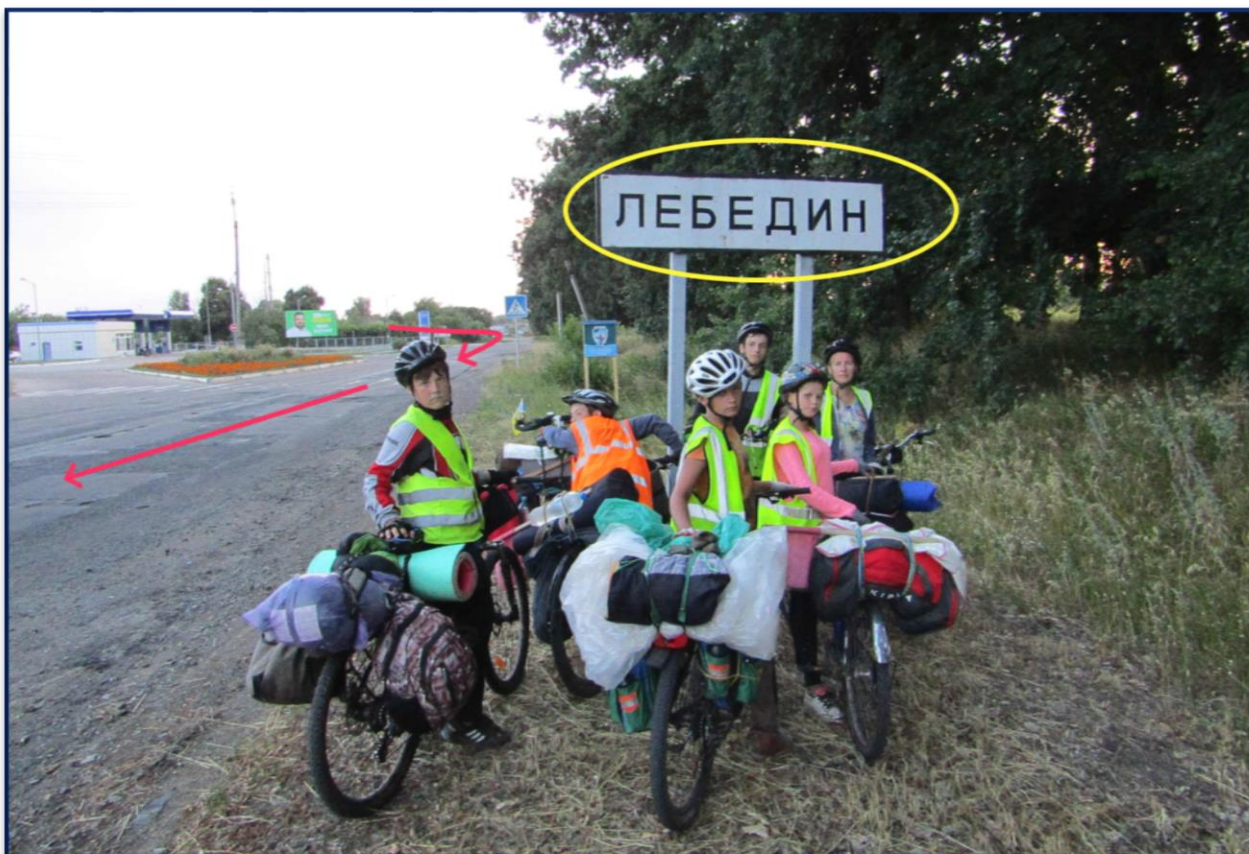

Фото 11.8. При в'їзді у м. Лебедин

Фото 11.9. Місце для ночівлі

14 липня 2019 року

12 день

с. Виноградне (Радгоспне) – м. Тростянець – м. Охтирка

Пройдена відстань – 50 км

Ходовий час – 4 год. 10 хв.

Метеорологічні умови – вітряно, сонячно, прохолодно

Грунтових доріг 21 км

Вихід о 10.20

Виїжджаємо з місця ночівлі асфальтованою дорогою у східному напрямку. Долаємо підйом (фото 12.1). Через 9 км в'їжджаємо в с. Станове (фото 12.2). Через село стрімкий спуск дорогою з бруківки. Переїхавши дамбу по залізобетонному мосту одразу починаємо долати стрімкий підйом. Асфальтоване покриття дороги змінюється на бруківку і навпаки. Є великі ями. Піднявшись вгору, їдемо рівною дорогою повз лісові масиви.

Доїхали до м. Тростянець. Не в'їжджаючи у саме місто, звертаємо праворуч навпроти телевізійної вежі і польовою дорогою 1,2 км (фото 12.3) їдемо у напрямку Тростянецького дендропарку «Нескучне». Під'їжджаємо до центрального входу (фото 12.4). У дендропарку оглянули будинок головного управителя маєтком (1909 р.), спустилися ґрунтовою парковою дорогою (фото 12.5) до Гроту Німф – головної пам'ятки урочища та історичної пам'ятки України. (Широта 50.474127. Довгота 34.913226). Їдемо повз Нескучанські озера парку (фото 12.6, 12.7), проїжджаємо біля джерел, з яких поповнюємо запаси води.

При виїзді з дендропарку починається асфальтована дорога, якою ми їдемо до центру міста. Там ми оглянули палац Голіцина, пам'ятник П. Чайковському, Алею закоханих, і головний досліджуваний нами об'єкт – Круглий двір, унікальну архітектурну пам'ятку XVIII ст., одне із семи чудес Сумщини (фото 12.8) (Широта 50.473847. Довгота 34.958088).

При виїзді з міста заїжджаємо до цілющого джерела. Обідаємо та поповнюємо запаси води (Широта 50.451646. Довгота 34.959177).

Виходимо з міста пішки, бо асфальтована дорога має стрімкий і крутий підйомом. Далі дорогою Н-12 їдемо до м. Охтирка (22 км). Перед с. Зарічне впадина (стрімкий спуск і підйом). Перед с. Климентове затяжний спуск. У с. Климентове переїжджаємо залізобетонний міст через р. Ворскла (фото 12.9), який наразі реконструюється. Далі асфальтованою дорогою їдемо у південному напрямку до м. Охтирка. Заїжджаємо в місто по вул. Сумській і прямуємо до центру міста (8 км) до Свято-Покровського кафедрального собору – одного із семи чудес Сумщини (фото 12.10) (Широта 50.299737. Довгота 34.890175).

Похід закінчено.

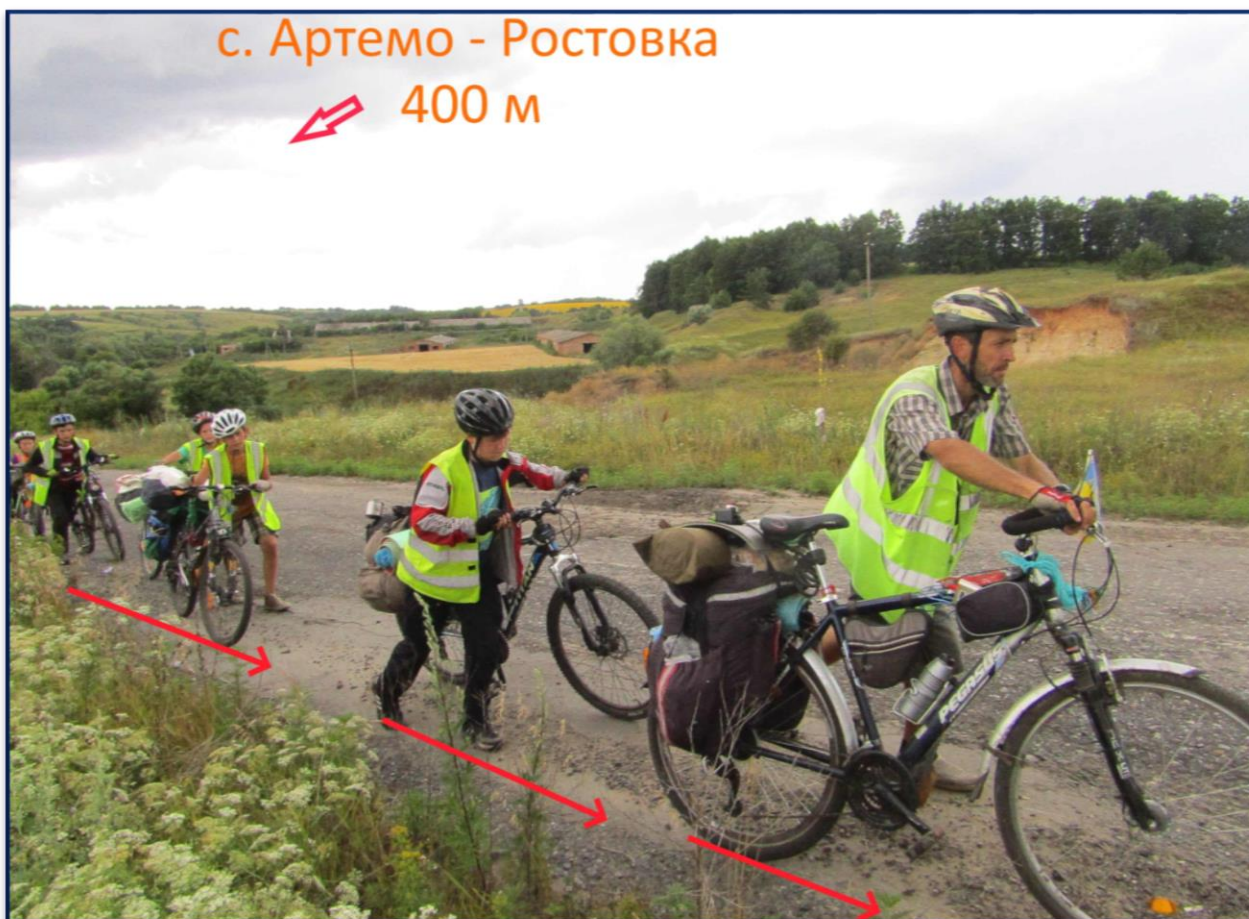

Фото 12.1. Подолання підйому

Фото 12.2. Дорогою через с. Станове

Фото 12.3. Польовою дорогою до дендропарку «Нескучне»

Фото 12.4. Біля центрального входу парку «Нескучне» (м. Тростянець)

Фото 12.5. Спуск ґрунтовою парковою дорогою до Гроту Німф

Фото 12.6. Подолання природних перешкод у парку «Нескучне»

Фото 12.7. Вдovж Нескучанських озер

Фото 12.8. Місто Тростянець, Круглий двір

Фото 12.9. Міст через р. Ворскла у с. Климентове

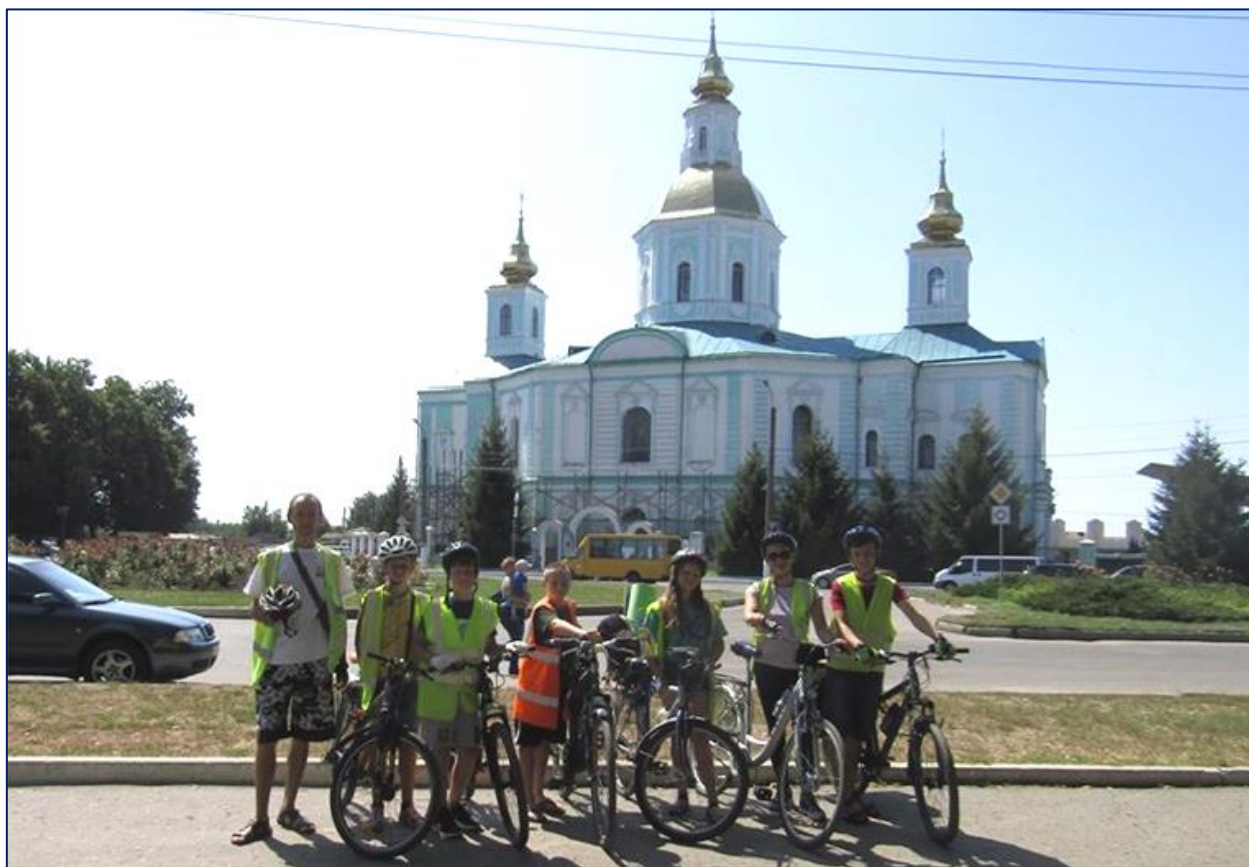

Фото 12.10. Свято-Покровський кафедральний собор

ОПИС КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ НА МАРШРУТІ

**Маршрут походу було побудовано так, щоб відвідати всі
«Сім чудес Сумщини»:**

Трьох-Анастасіївська церква (м. Глухів)

Протоієрей Володимир провів для нас екскурсію найбільшим храмом Глухова і розповів наступне:

«Першу муровану Трьох-Анастасіївську церкву було збудовано на місці погорілого дерев'яного Воскресенського храму у 1717 році. У 1784 р. церква потерпіла від пожежі. Повністю її відбудували лише у 1816 р. А згодом через те, що будівля була невеликою, церкву приєднали до Троїцького собору, після чого в Анастасіївському храмі перестали відправляти служби.

Проте 1846 р. глухівський купець Терещенко А.Я. почав за власні кошти утримувати церкву і служби у ній відновилися. 1884 р. чернігівське губернське правління затвердило постанову про новий проєкт Трьох-Анастасіївської церкви, спроектований Санкт-Петербурзьким академіком архітектури Андрієм Гуном. Будівництво нового Анастасіївського храму розпочалося через рік, у 1885 р. кошти на побудову виділяли брати Микола, Семен та Федір Артемович Терещенки. Завдяки їхньому фінансовому втручанням будівля церкви була побудована за досить швидкий час і вже у 1893 р. освячена. Під час Другої світової війни центральний купол храму був зруйнований. Після закінчення війни його відбудували. Під час реставрації та ремонту Трьох-Анастасіївської церкви було замінено православні хрести, які були виготовлені за кресленнями Андрія Гуна, на католицькі.

У 2007 р. Трьох-Анастасіївська церква висувалася Глуховом на Всеукраїнський конкурс «Сім чудес України». Як наслідок, церква посіла шосте місце в Сумській обласній акції «Сім чудес Сумщини».

Після екскурсії протоієрей Володимир та матушка Світлана пригостили нас смачним обідом. Трішки відпочивши та насолодившись гостинним прийомом, ми продовжили свою велоподорож.

Софроніївський чоловічий монастир (Путивльський район)

Матеріал підготував Лисенко Іван

Знаходиться на горі Чудній поблизу с. Нова Слобода.

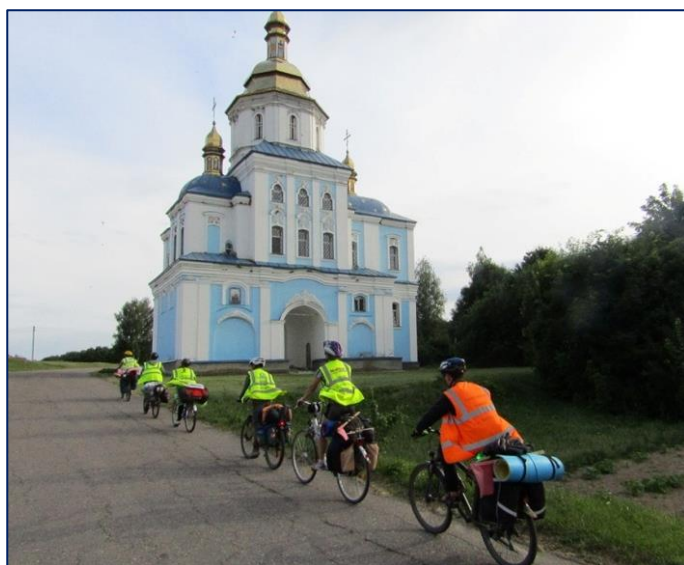
Згідно з відомостями, що збереглися в стародавніх літописах, монастир був заснований в далекому 1405 р. Свою першу назву – Мовчанський монастир – отримав від розташованого поблизу непрохідного болота Мовчи.

У 1653 р. почався розквіт монастиря, на його території з'явилося багато нових споруд. Причиною всьому було призначення настоятелем комплексу батька Софронія, який мав неабиякі організаторські здібності. Після його смерті в грудні 1692 р. Мовчанський монастир перейменували в Софроніївський.

Важкі часи для Софронієвського монастиря настали з початком подій 1917 р. Саме тоді обитель закрила місцева влада, а на її території облаштували дитячий будинок. Згодом тут розгорнули концентраційний табір для польських військовополонених. А в 1942 р. тут розташовувався штаб Сумського партизанського з'єднання під командуванням Сидора Ковпака.

У незалежній Україні комплекс Софронієвського монастиря повернули релігійній громаді. Відреставрували його в 1999 р.

Предстоятель Української православної церкви митрополит Володимир особисто освятив цей храм. З цього часу почалася нова сторінка в житті обителі.

Поле Конотопської битви (поблизу с. Шаповалівка та с. Соснівка Конотопського району)

Матеріал підготував Поваляєв Ілля

Поле Конотопської битви – історична місцевість в Конотопському районі Сумської області, на території якої відбувались події Конотопської битви (27-29 червня 1659 р.) між військами гетьмана Івана Виговського та Кримського ханства з одного боку і московським військом з іншого.

Поле Конотопської битви знаходиться на південному сході села Шаповалівка (правий берег

р. Куколка). Під сучасною назвою відомо з другої половини 1990-х років, до цього називалося «Соснівським полем».

У 2007 р. Поле Конотопської битви ввійшло до переліку найцікавіших пам'яток краю «Сім чудес Сумщини». У лютому 2008 р. на честь загиблих у битві воїнів на полі встановлено пам'ятний знак (каплицю).

У 2009 році постановою Кабінету міністрів України місцевість внесена як «Поле битви між козацькими військами на чолі з І. Виговським і царською армією» до Державного реєстру нерухомих пам'яток України (до переліку об'єктів культурної спадщини національного значення).

Посульські кургани (поблизу с. Пустовійтівка Роменського району)

Матеріал підготувала Гончар Аліна

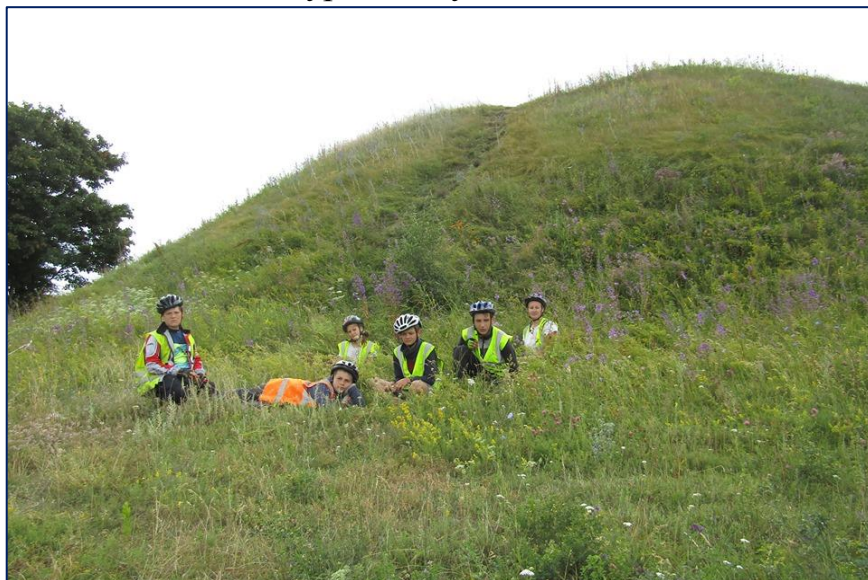
Як спогад про одну з наймогутніших колись у світі Скіфську державу, залишилися численні кургани та неприступні городища, що густо вкривають майже всю територію сучасної України. Значна концентрація скіфських пам'яток у нашому краї дала підставу вченим виділити їх в окрему *Посульську групу*.

До неї також входять скіфські пам'ятки середніх течій Псла, Сейму та Сули, що концентруються навколо унікальних скіфських курганних некрополів біля міста Ромни.

Скіфські пам'ятки середньої течії Сули займають особливе місце серед пам'яток інших локальних груп скіфської культури у лісостеповій смузі Середнього Подніпров'я.

Найбільші три кургани знаходяться при селі Пустовійтівка. Пам'ятки датуються приблизно VI ст. до н. е. У 1982-1983 рр. при будівництві школи у цьому селі були виявлені поховання, що відносяться до так званої черняхівської культури. Роботи були припинені, всі знахідки досліджені. На даний час їх можна побачити у краєзнавчому музеї. Деякі з них після розкопок навіть були представлені на виставці в Італії.

Раніше біля курганів була табличка, яка свідчила про місцезнаходження

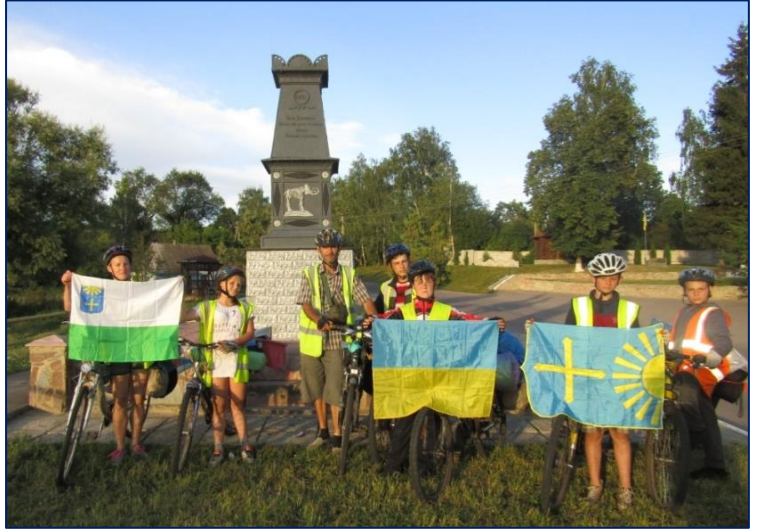
поблизу села історичної пам'ятки. Сьогодні багато історичних поховань встигли відійти у власність приватних землевласників і, на жаль, не зважаючи на намагання жителів поселення зберегти пам'ятник, пам'ятка поступово знищується місцевими агрофірмами.

Пам'ятник мамонтові (с. Кулішівка Недригайлівського району)

Матеріал підготувала Бездрабко Аделіна

Пам'ятник мамонтові – чотиригранна металева стела, встановлена на невеликому кам'янистому постаменті, на гранях якої згори вказаний рік «1841», зображено барельєф мамонта й викарбувана різноманітна інформація про цінність і важливість палеонтологічної знахідки, в також про те, що в цьому місці проходив кордон між Росією і Річчю Посполитою. Зокрема, на гранях є такі надписи:

- *«Место сіе било границею меж Польшею і Россією».*
- *«Сія чрезвычайная редкость отискана в присутствіи владельца оберкамергера графа Ю.А. Головкина».*
- *«Кості мамонта оставлени Харьковскому Университету і хранятся в Зоологическом кабинетѣ»*

У першій половині XIX ст. село належало представникові знатного роду Юрію Головкіну, котрий був попечителем Харківського університету. У 1839 р. граф задумав побудувати в Кулішівці спиртзавод. Місце вибрали недалеко від річки. Коли під бугром копали льох, робітники наткнулися на кістки величезних розмірів. Вони відразу повідомили про це графа. Юрій Головкін, як освічена й забезпечена для свого часу людина, збагнув, що йшлося про справжню археологічну знахідку. Він одразу повідомив про це свого друга – професора медицини Харківського університету Івана Йосиповича Калиниченка. Видатний вчений-натураліст зацікавився знахідкою і особисто прибув у Кулішівку з експедицією.

Розкопки поблизу Кулішівки на березі річки Хусь тривали десять днів поспіль. Повністю закінчити роботу не вдалося. На заваді стали ґрунтові води. Проте археологам пощастило зібрати два повних скелети мамонтів.

Коли розкопки були закінчено, кістки на возах відправили в Харків, де вони якийсь час перебували в зоологічному кабінеті університету. Потім їх передали в Зоологічний музей Академії наук у Санкт-Петербурзі, де вони зберігаються й зараз.

Кулішівська знахідка стала світовою сенсацією, тому що в європейській частині Російської імперії кістки мамонта були знайдені вперше. Щоб відсвяткувати цю подію, граф Головкін розпорядився на місці знахідки поставити чавунний пам'ятник, проектуванням і установкою якого зайнявся все той же професор Калиниченко.

На старті загальноукраїнської культурної акції Сім чудес України у травні 2007 р. пам'ятник мамонтові (разом із Софроніївським монастирем та Круглим двором увійшов до трійки «чудес» від Сумщини у «топ-100» найдивовижніших об'єктів держави).

Від цього ж (2007) року пам'ятник є однією з пам'яток Державного історико-культурного заповідника «Посулля».

«Круглий двір» є унікальною спорудою Тростянця, побудований у 1749 р. Йосипом Надаржинським. Садина входила до складу величезного помістя і була побудована для манежу цирку та господарських потреб.

Будівля включає елементи готичного стилю, вона цегляна, оштукатурена, овальна з вісями 60 і 40 м. За зовнішнім виглядом вона схожа на середньовічний замок із глухими високими стінами і чотирма круглими баштами по периметру. Після Надаржинських Круглий двір перейшов до Корсакових, а потім до Голіциних. Шанувальникам мистецтва князь О.В. Голіцин організував із своїх кріпаків виступи театральних груп – драматичної, циркової і балетної. У Круглому дворі було обладнано арену, а під стінами для глядачів установили ложі.

У першій половині ХХ ст. Круглий двір використовувався для житла, потім як склад і тільки вже пізніше йому надали звання унікальної пам'ятки архітектури.

Архітектурна пам'ятка – найбільш рання громадська споруда північно-східної частини України, яка зберіглася до нашого часу. Круглий двір по своїй архітектурі не має аналогів в Україні серед будівель середини ХVІІІ ст.

Влітку садина «Круглий двір» перетворюється на місце проведення різноманітних концертів, реконструкцій історичних подій, лицарських турнірів, фестивалів, ярмарків, прямих трансляцій. Родзинкою садиби є нічне освітлення, що значно додає шарму цьому місцю.

Свято-Покровський кафедральний собор (м. Охтирка)

Матеріал підготував Скубак Данійл

З південного боку центральної частини Охтирки сформувався своєрідний культовий комплекс з трьох різновікових кам'яних споруд: Свято-Покровського собору, Введенської церкви-дзвіниці та храму Різдва Христового. Визначальним центральною спорудою цього неформального комплексу є Свято-Покровський собор.

Його заклали в кінці весни 1753 р. на місці явлення в 1739 р. чудотворної ікони Охтирської Богородиці, список якої до цих пір зберігається на парадному фасаді храму. Проект собору створив знаменитий московський архітектор князь Дмитро Ухтомський, а реалізовував архітектор Семен Дудинський, який керував будівництвом. Новозбудований храм, який мав три престоли (головним чином в ім'я Покрова Богородиці і два бокових – Охтирської ікони Богородиці і праведних Захарії і Єлисавети на честь засновниці), освятили в 1768 р.

Висота центрального завершення в інтер'єрі досягає майже 40 метрів, а загальна висота споруди до хреста становить 46 метрів.

Після революції 1917 р. Покровський собор перетворили на складське приміщення, а під час Другої світової війни у 1941-45 рр. споруда зазнала руйнувань.

У повоєнний час, у 1960-х рр., коли постало питання з упорядкуванням території, місцева влада Охтирки мала намір знести собор, однак остаточно було ухвалено собор лишити. Однак, за призначенням храм не використовувався.

6 квітня 1991 р. в Покровському соборі міста Охтирки відбулося перше богослужіння після багатьох років заборони. У 1990-х рр. також були здійснені реставраційні роботи, які тривали до 2001 р.

Зараз Свято-Покровський кафедральний собор Сумської єпархії Української православної церкви є головним храмом міста Охтирки.

Інші цікаві об'єкти для огляду на маршруті

Маршрут нашого походу розпочався з м. Кролевець, до якого ми дісталися залізничним транспортом. У місті ми відвідали **яблуню-колонію – ботанічну пам'ятку природи загальнодержавного значення в Україні**, особливий та унікальний об'єкт природно-заповідного фонду Сумської області. Яблуня зростає у вигляді куща. Орієнтовний її вік – понад 200 років. У яблуні давно вже немає її первісного материнського стовбура, а налічують близько 15 стовбурів-гілок, що приросли до землі. Особливістю яблуні є її здатність до самостійного вкорінення гілками. Віття

нахиляється до землі і пускає коріння, коли один із стовбурів відмирає. Так яблуня продовжує собі життя. Набравшись сил, вже не гілки, а дерева піднімаються знову догори, рясно вкриваючись квітками навесні і червоно-білими яблуками восени. За рішенням виконкому Сумської обласної ради від 20 червня 1972 р. яблуня оголошена пам'яткою природи місцевого значення під назвою «Яблуня-колонія». У грудні 1998 р. Указом Президента України її статус був підвищений до загальнодержавного значення.

Також у Кролевці ми побували в значному культурному осередку міста – **Музеї Кролевецького ткацтва**. Рушники... Вишиті червоними нитками, різноманітними візерунками і фігурами, світлі й сонячні назавжди вразили нас своєю глибиною, задумом, втіленням, довершеністю й оригінальністю.

Директор музею Галина Ніжнік розповіла нам, що музей був відкритий 19 листопада 2011 р. і розташований він в історичній садибі родини Огієвських, де колись гостював великий Кобзар.

«В основу музею була закладена спадщина музейної кімнати Кролевецької фабрики художнього ткацтва. Музейна збірка стародавніх і сучасних творів художнього ткацтва нараховує понад 700 унікальних експонатів, з яких майже 400 – рушники. Найстаріший з рушників датується 1839 роком», – зазначила Галина Анатоліївна.

Продовжуємо наш велопохід територією Кролевецького району і відвідуємо ще один **музей – Геологічний**, який знаходиться у с. Дубовичі. Тут представлені геологічні процеси, їхні результати і сучасні технології їх використання, зібрані унікальні зразки гірських порід та мінералів. Наразі експозиція ще не повна, в подальшому її планують розширювати. Нині представлено 145 зразків мінералів, гірських порід, корисних копалин, керне, що видобувають зі свердловин. При музеї працює магазин з продажу каміння, де справжні поціновувачі можуть підібрати оберіг за знаками Зодіаку.

Недалеко від с. Дубовичі знаходиться легендарна **Дубовицька криниця** – гідрологічна пам'ятка України. За народними переказами її історія сягає XVI ст. і пов'язана з образом Богоматері, ікону якої, начебто, саме в цьому місці знайшов пастух і якого засліпило сляво її. Люди приходять до цього джерела, особливо, в десятку п'ятницю після Великодня, коли здійснюється святкова літургія. Сьогодні біля колодязя зведена каплиця і упорядкована територія.

Продовжуємо свій велопохід вже

Глухівським районом. У місті Глухові ми побували на одній з головних визначних пам'яток міста, яка є також символом Глухова, – **водонапірній вежі**, висота якої становить 41 м. Піднявшись угору гвинтовими сходами (а їх аж 186!), ми змогли помилуватися місцевими визначними пам'ятками (у тому числі і Трьох-Анастасіївською церквою) і навколишньою красою природи, стоячи на найвищій точці міста! А потрапили ми туди завдяки нашому випадковому знайомству з місцевим краєзнавцем, науковим співробітником національного заповідника «Глухів» Олександром Мірошніченком.

Служителі святині гостинно запросили нас до столу, а потім ще й гостинців дали з собою.

Продовжуємо нашу подорож Глухівщиною і відвідуємо у с. Шалигине гідрологічну пам'ятку місцевого значення «Сім джерел». Джерела мають природне походження: ґрунтові води самі пробиваються назовні, без людської допомоги. У тому, що вода дуже холодна (температура води кожного джерела не перевищує 4° навіть улітку) і смачна, ми самі впевнилися, спробувавши на дотик і на смак цілющу джерельну воду.

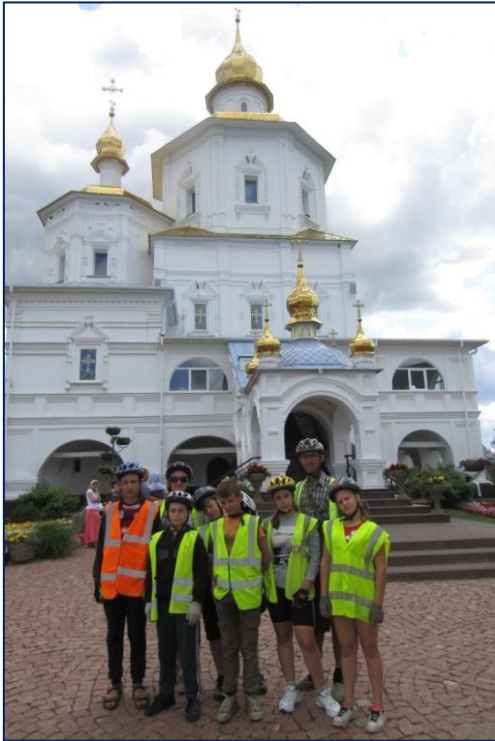
Набравши у свої пляшки «семиджерельної» водички ми продовжили свій шлях.

Наступним цікавим краєзнавчим об'єктом на нашому маршруті був чоловічий монастир **Глинська пустинь**, розташований у лісах поблизу с. Соснівка Глухівського району. Заснована святиня була у 1557 р. на місці явлення чудотворної ікони Різдва Пресвятої Богородиці. У 1922 р. монастир був закритий, а з 1998 – знову стає діючим.

А далі він пролягав через с. Нова Слобода Путивльського району. Це село дуже цікаве тим, що у ньому проживає унікальне населення – горюни. Горюни – це особлива етнічна група

людей, представники якої, на думку вчених, є нащадками сіверянської народності Київської Русі. Вони оселилися у цій місцевості у XVI-XVII ст. На сьогодні їм вдалося зберегти автентичні традиції. У 2017 р. у селі відкрито **Музей горюньської культури** – перший на території Східної України етнографічний музей. Музей представляє собою садибу горюнів кінця XIX-поч. XX ст. В інтер'єрі будинку представлені меблі, різні предмети побуту, одяг тощо. В господарських будівлях – сараї, клуні, вітряку – експонуються знаряддя праці, інший сільськогосподарський інвентар. Крім цього, на горюнівському подвір'ї ми побачили колодязь-журавель і рідкісний різновид льоху – шийну яму.

Ми продовжуємо мандрувати Путивльщиною і під'їжджаємо до районного центру. У Путивлі відвідали **Мовчанський жіночий монастир**, побудований в XVII-XIX століттях. Головною святинєю монастиря є Мовчанська ікона Божої Матері.

Історія заснування Мовчанського монастиря тісно пов'язана з Софроніївською пустинню. В 1405 р. поблизу нинішнього села Нова Слобода над болотом Молче, на місці, де з'явилася чудотворна ікона Пресвятої Богородиці виник невеликий монастир, що називався Молченською (Мовчанською) Різдва Богородиці пустинню. В 1592 р. Мовчанська пустинь була спалена татарами, а в 1593 р. всі ченці переселилися до Путивля, де мали кілька «осадних дворів» і перетворили монастирське подвір'я на

новий Мовчанський монастир. Протягом 1602-1604 рр. було зведено муровані укріплення і обитель стала справжнім оборонним форпостом.

Монастир є великим культовим комплексом. Деякі з його будівель перебувають у незадовільному стані, але більшість збереглися дуже непогано. Нині триває реставрація обителі.

Побули ми і біля **пам'ятника Ярославні**. Тій самій, про яку писав Т. Шевченко:

«В Путивлі – граді рано-вранці
Співає, плаче Ярославна.
Як та зозуленька кує
Словами жалю додає...».

Встановили пам'ятник у 80-ті рр. минулого століття. Це один із головних символів міста.

Далі наш шлях проліг місцями партизанської слави. У Путивлі ми відвідуємо **пам'ятник генерал-майору Сидору Артемовичу Ковпаку** (1887–1967 рр.) – двічі Герою Радянського Союзу, легендарному воєначальнику, організатору та командувачу Путивльського загону партизанів, потім 1-ї партизанської дивізії, розташовано на Никільській гірці. Чавунна статуя Ковпака, що зображує його на повний зріст у шубі, валянках й папасі з трубкою в руці, розміщена на високому, у вигляді гори, мурованому постаменті. Загальна висота монумента – 11,5 м.

У Спадщанському лісі – місці народження переможного партизанського руху на чолі з С. Ковпаком та С. Рудневим – познайомились з експонатами музеїв: партизанської слави, експонати якого присвячені легендарним історичним подіям і зберігають пам'ять про людей, які ризикували своїм життям заради Батьківщини; зброї та військової техніки під відкритим небом (2008), експонатами якого є бойовий транспорт і спорядження, які були на озброєнні у партизан.

Продовжуємо знайомство з цікавими краєзнавчими об'єктами Сумської області.

У м. Конотоп відвідали **Конотопський музей авіації** – музей авіаційної техніки просто неба. Розташований на території колишньої авіаційної військової частини, навпроти авіаремонтного заводу «Авіакон». Створений 2008 р. міською владою у співробітництві із заводом

«Авіакон». Музей авіації є відділенням міського краєзнавчого музею імені О.М. Лазаревського.

Також відвідали **пам'ятник Конотопському трамваю**, який був відкритий 1 червня 2004 р. Сьогодні трамвай вважають символом Конотопу, а розпочалось будівництво перших 4 км лінії від залізничного вокзалу до заводу «Червоний металіст» 24 квітня 1949 р. методом народної будови. 21 грудня 1949 р. було відкрито трамвайний рух в Конотопі по маршруту «Вокзал – Будинок Рад – Військкомат – площа Конотопських дивізій». Довжина трамвайної лінії не перевищувала 3,5 км. Перший трамвай КТВ-55 був 2-кабінний і вмщував 36-40 пасажирів.

Побули біля **водонапірної вежі Шухова** (виконана за проектом інженера Шухова), споруди гіперболоїдної конструкції. Побудована 1929 р. під час будівництва місцевого водогону. Башта забезпечувала населення міста питною водою. До 1941 р. башта була пунктом спостереження протиповітряної оборони. Під час Другої світової війни башта була пошкоджена і перестала функціонувати. Вона деякий час використовувалась як телевізійна. Станом на 2019 р. башта перебуває в занедбаному стані та потребує реставрації.

У м. Ромни помилювались дивовижним **пам'ятником свині** – бетонної усміхненої свинки золотого кольору з написом «Від вдячних українців».

Пам'ятник був встановлений і відкритий публіці у 2000 р. Мотивом до увічнення національної української домашньої тварини послужили результати археологічних розкопок.

Істориками встановлено, що місто піддавалося жорстоким набігам і грабегам монголо-татар, які прирікали жителів на голодну смерть. Однак у населення не відбиралися свині. Саме їх численні кістки були знайдені на цьому місці. Це свідчить про рятівну роль, яку зіграли ці тварини в житті українського народу.

Вознесенська церква розташована в центрі м. Ромни. Гарна, білосніжна рельєфна будова з позолоченими банями та синіми піддашками. Церква круглої конфігурації, тридільна, трибанева, з круговою галереєю. Побудована в 1795-1801 рр. у стилі високого класицизму, для якого характерні круглі вікна. Поруч височіє двоярусна дзвіниця, прорізана арковими проїмами для дзвонів, класичних і барокових форм.

У с. Пустовійтівка Роменського району побули біля **пам'ятника П. Калнишевському** – останньому кошовому отаману Запорізької Січі. Монумент встановлено у 1991 р. на честь 300-річчя земляка і з тих пір почалося поступове будівництво повноцінного меморіального комплексу. Отаман Калнишевський зображений з гетьманською булавою в руці – символом верховної влади Запорізької Січі.

Також у Пустовійтівці відвідали **музей Петра Калнишевського**. Музей вперше відчинив двері перед своїми відвідувачами 14 жовтня 2006 р.

Церкву збудовано у 1773 р. коштом останнього кошового отамана Запорізької Січі Петра Івановича Калнишевського.

Біля церкви ми оглянули **шестикрилий вітряк**, на якому більше ніж 100 років тому мололи зерно. Вітряк знаходиться у робочому стані, але використовується як музейний експонат – типовий вітряк-млин з XIX ст., якому вже майже 200 років.

Музей Петра Калнишевського має декілька залів, у яких виставлено багато речей, які складають повну картину про життя та діяльність останнього кошового отамана. Крім того, тут ще й сповна розкривається історія його Батьківщини, оскільки с. Пустовійтівка – рідне село отамана.

Церква Святої Трійці – діючий православний храм у с. Пустовійтівка.

У смт Недригайлів оглянули **Собор святого Петра Багатостраждального (Калнишевського)**, зведений у 2011 р. в стилі козацького бароко за кошти громади на місці зруйнованого колись храму, **пам'ятник Калнишевському**.

Козацький полководець з'являється в образі вершника. Меценатом спорудження пам'ятника став третій український Президент Віктор Ющенко.

Відвідали **Недригайлівський краєзнавчий музей**.

З великим задоволенням продовжуємо мандрувати рідною Сумщиною і у селі Великі Луки Лебединського району потрапляємо на велике неозоре суходільне море квітучих трав і квітів з п'яним ароматом – **природний заповідник «Михайлівська цілина»**. Нас зустріли працівники заповідника Олексій

Іржавський, начальник відділу охорони, та Микола Скляренко, егер, інспектор по охороні природно-заповідного фонду. Вони провели для нас екскурсію по осередкам зеленого туризму у с. Великі Луки, показавши українську хату та корчму, а також по території «Михайлівської цілини», зосередивши нашу увагу на

особливостях рослинного покриву заповідника.

Прозорою і кристально чистою водою нас вразило «Озеро Шелехівське» – гідрологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення, – яке знаходиться на північ від села Межиріч Лебединського району Сумської області.

Користуючись нагодою, ми доторкнулися до **Межиріцької шовковиці** – ботанічної пам'ятки природи місцевого значення в Україні. Її висота – 21 м, обхват – 5,50 м. Вік становить понад 300 років. Це одна з найстаріших шовковиць України.

Ще у Межирічі ми оглянули **Успенську церкву**, єдину церкву, яка залишилась

із 8 колись існуючих. Церква побудована за кресленнями Л. Білоуса – архімандрита Києво-Печерської лаври. У той час храм служив як сигнальна будівля: в разі пожежі жителі села дзвонили в усі дзвони, набирали в церкві воду, щоб загасити вогонь, а також залишали тут старих і дітей на час гасіння.

У конструкції будівлі відчувається міць і сила. Завдяки стилю бароко, в якому створено будівлю, вона нагадує середньовічний замок. Для Слобожанщини такий стиль – рідкість, тому Успенський храм є архітектурним, а також культурним пам'ятником.

Далі наш маршрут пролягає через м. Тростянець. Одна із туристичних принад Тростянця – **урочище Нескучне** – мережа озер і лісів, поєднаних у надзвичайно мальовничий дендропарк, історія якого налічує вже зо 200 років. Головна пам'ятка урочища – це **Грот Німф**. Відшукати його з першої спроби непросто, проте всі зусилля варті результату. Загублені руїни серед лісу неподалік озера – місце вражає. Грот було збудовано з плескатої форми брил іще 1809 р. до 100-річчя Полтавської битви.

У міському парку можна побачити **пам'ятник композитору П. Чайковському**. Влітку 1864 р. тоді ще 24-річний студент петербурзької

консерваторії відпочивав у гостях в князя Голіцина. Саме в Тростянці Чайковський написав свій перший симфонічний твір – увертюру до драми «Гроза».

Закінчували ми знайомство з Тростянцем біля Алеї закоханих та чудово оформлених **квіткових композицій**.

ПРЕЗЕНТАЦІЇ ПОХОДУ

**Презентація друкованих матеріалів в Охтирському краєзнавчому музеї
під час музейної зустрічі «Архітектурні пам'ятки міста Охтирки».
27.09.2019**

Виступ у прямому ефірі Охтирського радіо 27.09.2019 року

**Презентація походу на підсумковій конференції обласного етапу
Всеукраїнських змагань зі спортивних туристських походів серед
учнівської та студентської молоді 30.11.2019 року в Сумському
обласному центрі позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю**

**Підсумкова конференція
обласного етапу
Всеукраїнських
змагань
зі спортивних
туристських походів
серед учнівської та
студентської молоді**

ПІДСУМКИ, ВИСНОВКИ, РЕКОМЕНДАЦІЇ

Група вихованців гуртків «Спортивний туризм» ОМЦПО – МАН здійснила велосипедний похід, який відповідає велосипедному походу II к.с. Маршрут було пройдено усією групою і без відхилень від запланованого графіку та маршруту походу.

Перешкоди, що зустрічаються на місцевості, не потребують додаткового туристського спорядження для їх подолання.

Використаний для походу картографічний матеріал достовірний, відповідає реальній ситуації на місцевості. Всі відстані заміряні двома велосипедними комп'ютерами.

Найкращий період для проведення такого походу кінець квітня – початок жовтня.

Маршрут пролягає густонаселеною територією з добре розвиненою сіткою доріг. У разі виникнення аварійної ситуації виходи з маршруту на автомобільні шляхи: Київ – Москва, Глухів – Суми, Суми – Конотоп, Суми – Ромни, Ромни – Конотоп, Суми – Охтирка, Охтирка – Лебедин.

Використане спеціальне спорядження, яке рекомендується для велосипедних походів: велосипедні рюкзаки (зі світло відбиваючими смужками), велосипедні каски, велосипедні рукавички. Для походу були використані спортивні велосипеди, завдяки цьому весь маршрут був пройдений без особливих ускладнень.

Для такої подорожі рекомендується мати ремнабір: кілька запасних камер; набір для ремонту велокамер; велосипедний цеп; змазка для цепу; набір велосипедних ключів (шестигранників та ріжкових); насос.

Місця для ночівель, що використані у цьому поході, можуть бути рекомендовані для ступеневих та категорійних походів з різних видів туризму.

Завдання, поставлені перед учасниками подорожі, виконано.

Маршрут багатий на природні пам'ятки та мальовничі куточки.

Маршрут цікавий у спортивному і краєзнавчому аспектах.

Для його подолання учасникам потрібно мати відповідну фізичну та технічну підготовку, бо маршрут пролягає пересіченою місцевістю. Через велику ймовірність опадів потрібно мати поліетиленову плівку для накриття наметів та для кожного учасника.

Всі учасники походу перед виходом на маршрут здали залік на знання «Правил дорожнього руху України». Завдяки цьому під час походу не було жодного інциденту.

З підсумками експедиції можна ознайомитися в охтирських газетах «Прапор перемоги» № 39 від 26 вересня 2019 р. (Додаток 1) та «Роксолана» № 32 від 7 серпня 2019 р. (Додаток 2), Недригайлівській районній газеті

«Голос Посулля» № 58 від 26 липня 2019 р. (Додаток 3), газеті Глухівського видання «Кур'єр» № 26 від 10 липня 2019 р. (Додаток 4).

Окрім того, інформація про похід розміщена на офіційних сайтах Охтирської міської ради <http://omvk.sm.ua> та КЗ «Охтирський міський центр позашкільної освіти – Мала академія наук учнівської молоді» omcpro-man@ukr.net; на сторінках соціальної мережі Facebook: природного заповідника «Михайлівська цілина», Державного історико-культурного заповідника «Посулля», Друзів Сеймського РЛП, особистої сторінки Галини Альжинської (Додаток 5).

Звіт про похід був презентований 27 вересня 2019 р. в Охтирському краєзнавчому музеї під час зустрічі за круглим столом «Архітектурні пам'ятки міста Охтирки» з нагоди відзначення Всесвітнього Дня туризму та висвітлений під час виступу у прямому ефірі Охтирського радіо цього ж дня, а також на підсумковій конференції обласного етапу Всеукраїнських змагань зі спортивних туристських походів серед учнівської та студентської молоді 30 листопада 2019 р. в Сумському обласному центрі позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю (Додаток 6); а також на каналі **YouTube**

<https://youtu.be/nN2Xs3yolMY>

ДОДАТКИ

Додаток А

Шляхи під'їзду до початку маршруту

- Автобус Охтирка – Тростянець, відправлення щогодини, вартість квитка 25 грн
- потяг № 143 Харків – Санкт-Петербург від ст. Смородино до ст. Конотоп, відправлення о 8.43, прибуття о 12.41, вартість квитка 90 грн
- приміська електричка № 6544 Конотоп – Зернове від ст. Конотоп до ст. Кролевець, відправлення о 13.34, прибуття о 14.28, вартість квитка 25 грн

Розклад роботи музеїв на маршруті

Музей Кролевецького ткацтва

понеділок – п'ятниця – 8:30 – 16:30, субота – 9:00 – 15:00

перерва – 12:00 – 12:30 неділя – вихідний день

42700, Сумська область, м. Кролевець, бульв. Шевченка, 33

Телефон: (05453) 5-17-64

Дубовицький Геологічний музей

понеділок – неділя – 8:00 – 20:00, перерва – 13:00 – 14:00

41321, Сумська область, Кролевецький район, с. Дубовичі,

вул. Цимбала Павла, 11 Телефон: 097 706 45 90, Анна.

Музей партизанської слави «Спадщанський ліс»,

Музей зброї та авіаційної техніки

понеділок – п'ятниця – 9:00 – 17:00, субота – 9:00 – 15:00

перерва – 12:00 – 12:30 неділя – вихідний день

42700, Сумська область, Путивльський район, Спадщанський ліс

(11 км від м. Путивль)

Телефон (805442) 5-34-16

Конотопський авіаційний музей

понеділок – субота – 8:00 – 16:00

перерва – 12:00 – 12:30 неділя – вихідний день

41600, Сумська область, м. Конотоп, вул. Рябошапки, 1/1

Телефон 067 722 8730

Музей Петра Калнишевського

понеділок – субота – 8:00 – 16:00

перерва – 12:00 – 12:30 неділя – вихідний день

42020, Сумська область, Роменський район, с. Пустовійтівка

Телефон: (05448) 9-38-00, (05448) 2-16-80

Недригайлівський краєзнавчий музей

понеділок – субота – 8:00 – 17:00

перерва – 12:00 – 13:00 неділя – вихідний день

42100 Сумська область смт Недригайлів, вул. Шевченка, 13

Телефон: (05455) 5-54-43

Охтирський міський краєзнавчий музей

понеділок – п'ятниця – 9:00 – 17:00, субота – 9:00 – 15:00

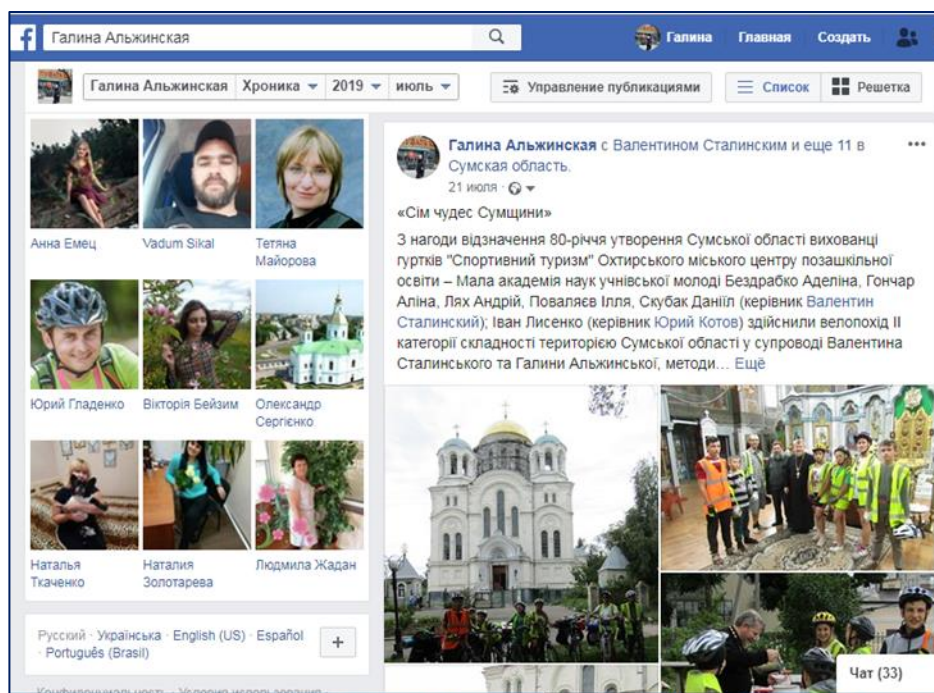
перерва – 12:00 – 12:45 неділя – вихідний день

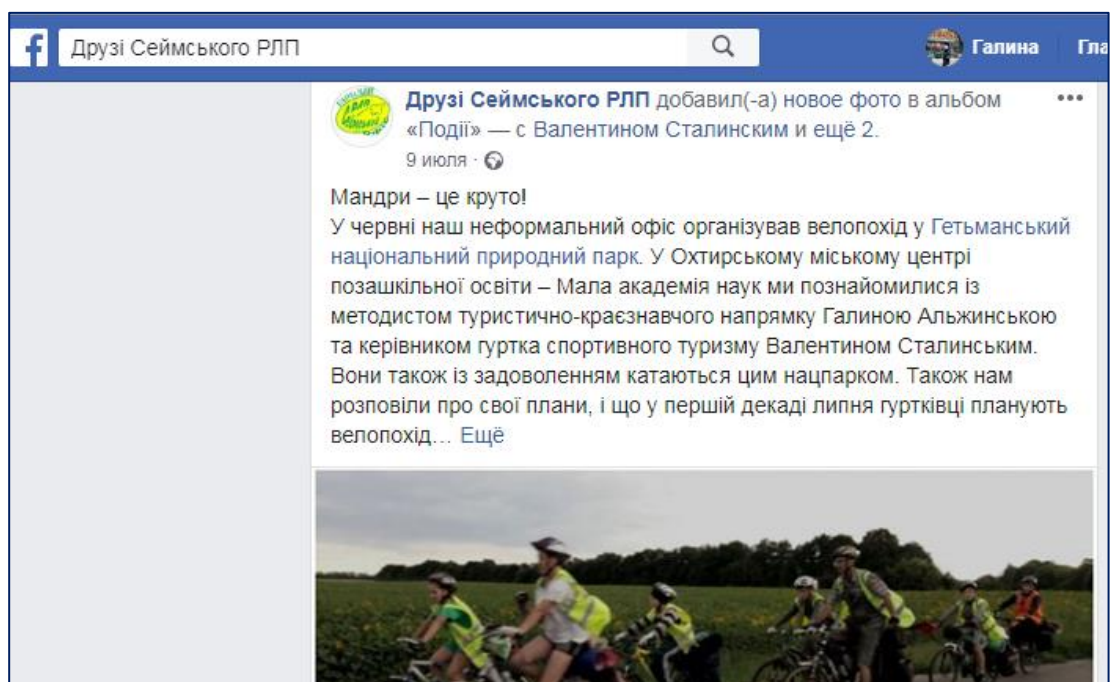
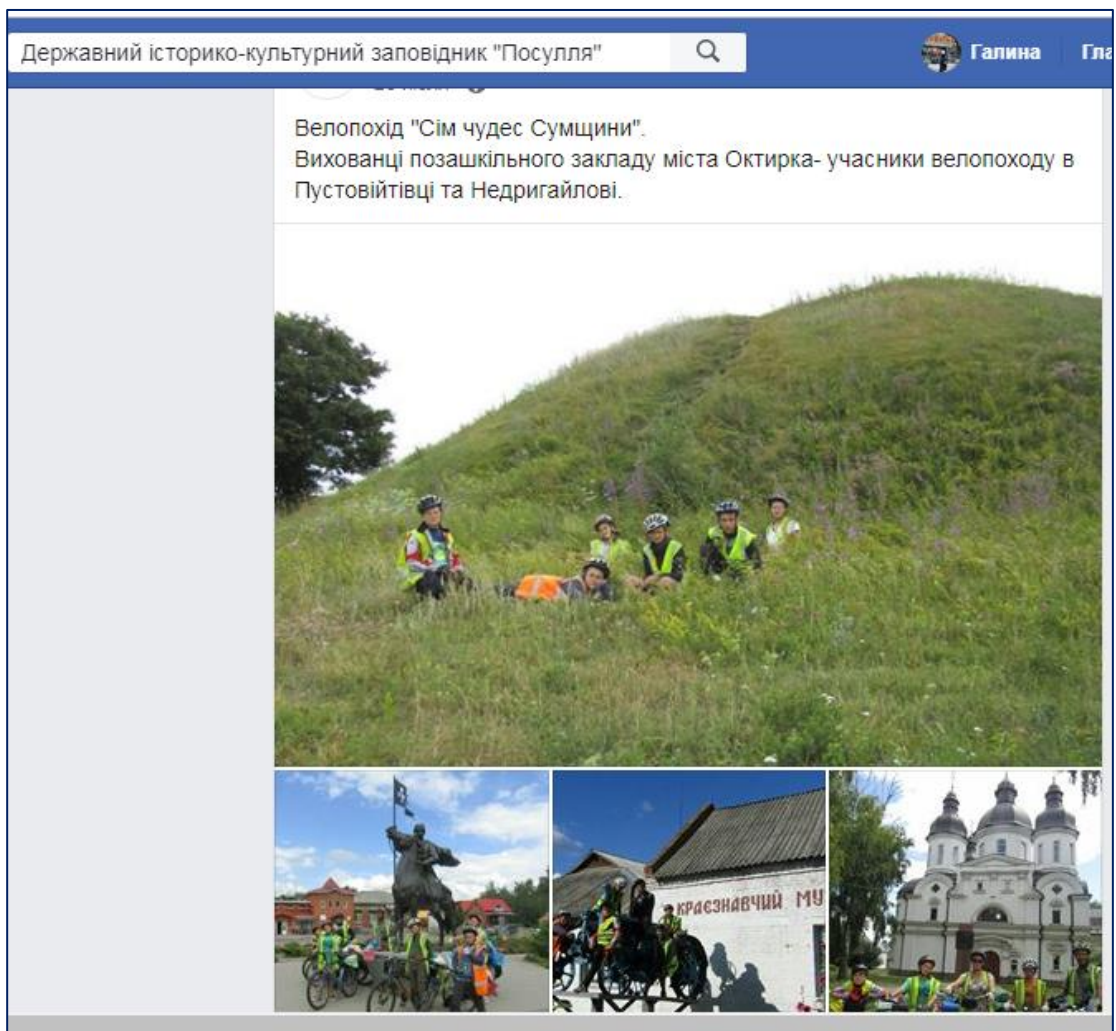
42700, Сумська область, м. Охтирка, вул. Незалежності, 10

Телефон: (05446) 2-46-33

Висвітлення результатів походу в ЗМІ, Інтернет-ресурсах

Інформація про похід у соціальній мережі Facebook

Інформація про похід на офіційному сайті Охтирської міської ради

ОФІЦІЙНИЙ САЙТ
ОХТИРСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

[Фотогалерея](#)
[Контактні дані](#)

[Головна](#)
[Новини](#)
[Наше місто](#)
[Міська влада](#)
[Економіка](#)
[Міське господарство](#)
[Соціальна сфера](#)

Документи

Регуляторна діяльність

Електронні петиції

Захисникам України

Статистика

Державний реєстр виборців

Охтирщина туристична

Звернення громадян

Міські програми

Громадянське суспільство

Органи самоорганізації

Запобігання проявам корупції

Державні органи

Вакансії

Запитання та відповіді

Об'єднання територіальних

Адміністративні послуги

Головна

Соціальна сфера

Освіта

Охтирчани відвідали сім чудес Сумщини

Охтирчани відвідали сім чудес Сумщини

24.07.19

З нагоди відзначення 80-річчя утворення Сумської області вихованці Охтирського міського центру позашкільної освіти – Мала академія наук учнівської молоді здійснили велопохід II категорії складності територією Сумської області під керівництвом Валентина СТАЛИНСЬКОГО, керівника гуртка «Спортивний туризм» ОМЦПО-МАН, та Галини АЛЬЖИНСЬКОЇ, методиста туристсько-краєзнавчого напрямку Охтирського закладу позашкільної освіти.

Оскільки 2019-й оголошено роком Сумської області, то актуальність заходу була викликана ще більшою необхідністю пропаганди туризму і туристичної привабливості Сумщини.

Пізнавально-туристичний похід тривав з 3 по 13 липня 2019 року. Його маршрут пролягав через наступні населені пункти: м. Кролевець – м. Глухів – с. Соснівка – с. Шалигине – с. Нова Слобода – м. Путивль – Спідчанський ліс (музей техніки) – м. Буринь – м. Конотоп – с. Шаповалівка – м. Ромни – с. Пустовийтівка – с. Кулішівка – смт. Недригайлів – с. Великі Луки – с. Межиріч – с. Токарі – м. Лебедин – м. Тростянець – м. Охтирка. Загальна протяжність маршруту склала 520 км.

Надіслати електронне звернення

* Без заповнення всіх граф звернення не розглядаються!!!

ОГОЛОШЕННЯ

Робочий план на тиждень 09.12.2019-15.12.2019

Запрошуємо Вас прийняти участь у курсі підвищення кваліфікації: Практичне застосування стратегічної екологічної оцінки, відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»

[Детальніше...](#)

Український фонд стартапів започаткований за ініціативою Кабінету Міністрів України, місією якого є підтримка інноваційних проєктів та допомога найталановитішим українським підприємцям створювати успішні глобальні компанії

[Детальніше...](#)

У жовтні 2019 року оголошено старт нового етапу Національного конкурсу «Благодійна Україна – 2019»

ПОЗАШКІЛЛЯ

«Сім чудес Сумщини»

З нагоди відзначення 80-річчя утворення Сумської області вихованці гуртків «Спортивний туризм» Охтирського міського центру позашкільної освіти – Мала академія наук учнівської молоді здійснили велопохід II категорії складності територією Сумської області під керівництвом Валентина Сталинського, керівника гуртка «Спортивний туризм» ОМЦПО-МАН, та Галини Альжинської, методиста туристсько-краєзнавчого напрямку Охтирського закладу позашкільної освіти.

Оскільки 2019-й оголошено роком Сумської області, то актуальність заходу була викликана ще більшою необхідністю пропаганди туризму і туристичної привабливості Сумщини. Велопохід був проведений за підтримки управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації.

логічної пам'ятки природи загальнодержавного значення. У с. Пустовийтівка Ромненського району туристи відвідали музей Петра Калнишевського – останнього кошового отамана Запорізької Січі, а в с. Нова Слобода Путивльського району – невеличкий музей гірської культури, який є першим етнографічним музеєм на Схо-

Маршрут пізнавально-туристичного походу, що тривав 11 днів, проліг через такі населені пункти: м. Кривець – м. Глухів – с. Соснівка – с. Шапівка – с. Нова Слобода – м. Путивль – Спадчанський ліс (музей техніки) – м. Буринь – м. Конотоп – с. Шаповалівка – м. Ромни – с. Пустовийтівка – с. Кулішівка – сит. Недригайлів – с. Великі Луки – с. Межиріччя – с. Токарі – м. Лебедін – м. Тростянець – м. Охтирка. Загальна протяжність маршруту складала 520 км.

Під час велопоходу діти відвідали сім чудес Сумщини: Трох-Анастасієвську церкву (м. Глухів), Соборний Антонієвський монастир (с. Нова Слобода Путивльського району), Пале Конотопський бітень (міс. с. Соснівка і с. Шаповалівка Конотопського району), Поспільські кургани (с. Пустовийтівка Ромненського району), пам'ятник мамонту (с. Кулішівка Недригайлівського району), Круглий дір (м. Тростянець), Свято-Покровський кафедральний собор (м. Охтирка).

Крім цього учасники велопоходу побували у Спадчанському лісі на Путивльщині, у м. Кривець, де сфотоували вблук з кривецької «вблуні-колонії» – пам'ятки природи загальнодержавного значення та відвідали музей ткацтва із спаленозісними кривецькими рушниками, у с. Великі Луки Лебедінського району, де насолоджувалися пахощами різнотрав'я степового природного заповідника «Михайлівська цілина», а поблизу с. Межиріччя помилувалися красою озера «Світлохвиля» – гідро-

ді України, у м. Конотоп оглянули авіаційний музей просто неба, а в Тростянці завітали до «Парку Тростянецького» – парку пам'ятки садово-паркового мистецтва з мальовничими озерами і загадковим кам'яним Гротом Німф. Крім того, побили з Глухова мандрівники відвідали чоловічий монастир – Глиньський пустинь, а в м. Путивль – жіночий (Мовчанський) монастир та ще багато інших цікавих історичних, екологічних, краєзнавчих об'єктів.

Ще одним із завдань велопоходу було зібрати інформацію про загиблих воїнів у зоні АТО в рамках підготовки до щорічної безрезневої краєзнавчої конференції учнівської молоді «Герої сучасності – серед нас», яку проводить обласний Центр позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю. Так, у с. Кулішівка Недригайлівського району вихованці зустрілися з Грибеним Софією Іванівною – мамою загиблого Грибеника Сергія Вікторовича, а в с. Рибунки Лебедінського району – з Ляшко Валентиною Іванівною, мамою загиблого Ляшка Андрія Андрійовича.

Учасники велопоходу поповнили свої знання з географії, історії, біології, фізики та загартувалися, а також сповідалися гордістю за свою Батьківщину, яка має багаті природні, історичні, культурологічні надбання.

Галина АЛЬЖИНСЬКА,
методист туристсько-краєзнавчого
напрямку ОМЦПО – МАН

ПОДЯКА

Дякуємо за турботу

У свій час Чернеччина та решта сільських рад зробили правдивий вибір, що обрала головною Чернечинської сільської громади Бублика Романа Юрійовича. Це людина, яка намагається покращити життя у всіх громадах, в кожному селі, аж аж 32, але це неможливо зробити за один день або за один рік. Нам, жителям усіх сіл, необхідно співпрацювати за порядком, підтримувати благоустрій вдома та на вулицях.

Роман Юрійович також вміє і може організувати свято села таке, яке ми не бачили ніколи. Йому це надто складно, але він це робить, щоб хоча б раз на рік селяни відпочили та показали свої досягнення у вирощуванні врожаю та виторгів з них. Це було замало, казав, хто був і бачив в селі Чернеччина у суботу 14 вересня.

Хочемо відзначити роботу нашого секретаря Скубач Тетяни Іванівни за те, що вона

завжди нас чує, підкаже, порадить та допоможе у вирішенні наших життєвих проблем.

А нашого депутата Петра Олександра Івановича можна похвалити кожного дня у центрі села: недаремно його зовуть «Метелик», бо він «літає» скрізь і водить, вбавляючи за благоустрій нашого села і навіколи.

Ми також вдячні Бублику Р.Ю. за посліпну допомогу у ремонтно-відновлювальних роботах нашого храму.

Бажемо всім міцного здоров'я, Божої благодаті, збільшення земних благ, догодити, щоб зашпачок, спокій, любов, достаток, взаємодопомога та взаєморозуміння панували у всіх родинках нашої Чернечинської громади.

Миколайська релігійна громада
с. Чернечина

Боротьба за свідомість
жителів України –
завдання номер 1

Головний фронт зараз полягає у боротьбі за розум і серця українських громадян, які прокидаються обидві сторони від ліній зіткнення.
Генерал-лейтенант С. Наса, Командувач об'єднаних сил, 16.08.2018

На шостому році гібридної війни з Російською Федерацією питання боротьби за свідомість цивільного місцевого населення набуває першочергового значення. Невійскові методи стають одним із головних факторів, що використовуються противниками сторони під час підготовки дій та в ході самого конфлікту. Що зроблено в Україні для перемоги у боротьбі за розум і серця жителів України, особливо в контексті війни з Російською Федерацією? Які подальші кроки необхідні зробити для цього? Відповіді на ці питання будуть зможуть здійснити необхідні для нашої країни заходи, що допоможуть вистояти нам у нерівній боротьбі проти імперської агресії Кремля.

Боротьба за серця і уми – що
зроблено в Україні?

На кінець 2019 року можемо констатувати, що Україна продовжує боротьбу проти московської агресії. Але переважна більшість населення України за цей час так і не усвідомила, що ми знаходимося у стані війни. Більшість населення так і не зрозуміла простий факт: воєні не армія – воєні держава. Міністерство інформаційної політики України, яке мало б роз'яснити цю істину населенню, так і не змогло цього зробити. Замість розгортання широкомасштабної інформаційної кампанії у межах держави маємо поодинокі акції, які не досягли головної мети – консолідації нації у питанні спротиву намірам Російської Федерації перевернути Україну на свого покісного васала.

Той вакуум в інформаційному просторі України, який утворився завдяки недостатній роботі Міністерства інформації в інформаційній сфері, намагаються заповнити волонтерські фонди та громадські організації України. Ними зроблено багато для інформаційного протистояння російській пропаганді, але не вистачає координації, а для досягнення максимального ефекту координація та співпраця мають ключове значення.

Суб'єкти сектору безпеки та оборони України, а це – Збройні Сили України, інші утворені відповідно до законів України військові формування, правоохоронні та розвідувальні органи, державні органи спеціального призначення з правоохоронними функціями в межах своїх повноважень та кож намагаються інформувати населення про свою діяльність, але, на мою думку, роблять це, використовуючи заздалося офіційний стиль, що робить ці повідомлення нецікавими для широкого загалу, і в підсумку – неефективними.

Подальші кроки

Тож що необхідно зробити для того, щоб об'єднати населення України та донести до людей і їх сімей, що Україна воєні? На мою думку, потрібно виконати ряд заходів, основними серед яких є:

1. Масштабна державна роз'яснювальна інформаційна кампанія із залученням волонтерських громадських організацій та

фондів.

Наочна інформаційна агітація повинна бути збільшена в разі: на вулицях, у громадському транспорті, зі сторінок газет і журналів, з телевізійних екранів та екранів смартфонів по всій території України до людей має бути донесений меседж: щодо російської агресії для цього необхідно передбачити відповідні кошти в бюджеті України, визначити дієвий механізм їх реалізації та організувати, які будуть брати скоординовану участь у цьому процесі.

2. Пакет заходів зменшення впливу інформаційної «5 колонії» на населення України.

Цей пункт виконати буде чи не найважче, бо всі засоби масової інформації в Україні мають своїх державних власників, які в більшості своїй розглядають Україну як територію для отримання прибутку, а не як джерело подальших довгострокових інвестицій і постійне місце проживання своїх дітей та онуків. Але без нейтралізації негативного інформаційного впливу на українське населення неможливо боротися за їх серця і розум: ось чому Національна рада з питань телебачення і радіомовлення повинна штрафувати та навіть відбирати ліцензії у телеканалів і радіостанцій, які продають ідеї російської пропаганди.

3. Розпочати системну роботу у недержавних засобах масової інформації: соціальні мережі, веб-канали, веб-сайти, блогі, чати, форуми, RSS-канали, тощо.

В першу чергу, боротися треба за серця і розум молоді, бо саме вона є найбільш активною частиною населення України. Тож необхідно активно включитися в процес її інформування, використовуючи саме модний формат спілкування: тут першочерговий план виходить системна робота з топпоперами, які формулюватимуть громадську думку по найбільш резонансним питанням. Завдяки суспільства на інформацію повинні бути задоволені шляхом надання ними цієї інформації на різних рівнях ринку, ніж це зробилося у засобах російської пропаганди.

Викладені заходи є лише одними із основних, які треба було розпочинати ще у 2014 році. На завершення хочу сказати, що тільки системна, цілеспрямована, скоординована робота всіх державних органів і активних та небайдужих громадян України допоможе нам перемогти. Історичний приклад, жителі які виступили в масі своїй не готові до спротиву німецькому вермахту у 1940 році, заплатили за це поневоленим і знищеним десятками тисяч своїх громадян. І навакля, Великобританія, щоб відомості закласти сепаратний мир із фашистською Німеччиною, відстоювала свою незалежність у кривавій боротьбі. Тож ми повинні усвідомити, хто є наш ворог (хто це воєні не усвідомлює), об'єднатися і разом створити передумови для своєї перемоги. Кожен на своєму місці і у своїй сфері діяльності. В інакшій випадку нас чекає етрапа незалежності і роль московського сателіта ще на десятиліття вперед.

Вічеслав ПОПОВ

ОСВІТА

Подорож майбутнім громади

Це другий майданчик в Чернечинській громаді, що повністю функціонує (перший – у Хухрянській ЗОШ). Крім цього, автор цих рядків звернув увагу на величезну кількість велосипедів на шкільному подвір'ї.

Складно уявити, що Україна воєні? На мою думку, потрібно виконати ряд заходів, основними серед яких є:

Так уже склалося (і це цілком логічно), що наступною педагогічною відвідати це одну філію Чернечинської опорної школи – Липовську (завідувач Василь Пелипенко) Бакирівського старостинського округу, де гості зустрічала в.о. старости Педиміла Чернова. Не дивлячись на велику кількість вихованців та учнів їй, знаходиться вона у трьох приміщеннях: окремо – дошкільнята, в інших – школярі. Ось де чисте цілюще повітря, оскільки навколо розкинуті соснові бори.

Чи не найбільше учасників екскурсії вразив Пологівський навчально-виховний комплекс (директор – Валентина Шейко): новенькі озорка, столи в коридорах, двері у класах. Утім, родзинкою навчального закладу, як і Політ у цілому, стане, безперечно, футбольний майданчик зі штучним покриттям, який активно застосовується поряд зі школою. Будівельники зазначили, що технологія його зведення має свої особливості, що відізняють його від хухрянського і чер-

нечинського, покриття яких, у свою чергу, теж відрізняється між собою.

Відвідали керівники закладу освіти цього дня й просторий та світлий Височанський НВК: ЗОШ І-ІІІ ст. – ДНЗ (в.о. директора – Ольга Часовських), де, як власне і в Чернечині, продовжуються ремонтно-будівельні роботи (наразі проводилися зовнішні оздоблювальні роботи). Серед іншого, заохплення гостей викликала вбиральня для дошкільнят, де можна навіть ноги вимити після прогулянки.

Власне, про кожний із відвіданих навчальних закладів (як і про Бурзутівський і Сончечинський НВК), відвідувачів яких заплановано на інші час, можна розповісти чимало. І в майбутньому ми плануємо повернутися до цього питання. Сьогодні ж, беззаперечним є той факт, що матеріально-технічна база закладів освіти Чернечинської громади значно оновилася, і багато в чому їй можуть позаридити навчальні заклади міста. Не можна обійти увагою, приміром, нові кресли меблі в їдальнях, кружні дзвіники, нові системи опалення, вікна і двері, чудово оформлені і 2 класи Нової української школи тощо. Тож, створення цілком комфортних умов для навчання і виховання дітей, яких на жаль, не так багато в сільській місцевості...

Борис ЧИКАЛО

4

10 липня 2019 р. № 26 (366)

Кур'єр

ВЕСТИ ИЗ ПУТИВЛЯ-ГРАДА ОНИ РЕШИЛИ УЗНАТЬ СЕМЬ ЧУДЕС СУМЩИНЫ

6 июля жарким погожим днем на улицах старинного города Путивля появилась группа юных велосипедистов, сопровождаемая их взрослыми наставниками. Внимание прохожих привлекала, конечно же, и экипировка велосипедистов, и их стройный выезд в городскую черту. Участники велосипедного похода

да в ярких шлемах и светоотражающих жилетах уверенно управляли своими велосипедами.

Празднованию 80-летия образования Сумской области посвятили свой велопоход участники кружка "СПОРТИВНЫЙ ТУРИЗМ" из Ахтырского городского Центра внешкольного образования - МАЛЫЯ

АКАДЕМИЯ НАУК. Цель этого велопохода - побывать в местах расположения СЕМИ ЧУДЕС СУМЩИНЫ. К ним относятся: Трих-Анастасьевская церковь в Глухове, Софрониевский монастырь в Глухове, Новая Слобода Путивльского района, Поле Конотопской битвы, памятник мамонту в селе Кулишовка Недригайловского района, Посульские курганы у села Пустовойтовка Ромненского района, Круглый двор в Тростянце, где ранее проходили средневековые рыцарские бои, и Свято-Покровский кафедральный собор в Ахтырке. Обо всем этом рассказали нам при встрече на одном из семи путивльских холмов, где возвышается над Путивлем памятник легендарному командиру партизанского соединения СИДОРУ АРТЕМОВИЧУ КОВПАКУ, руководитель похода ВАЛЕНТИН АЛЕКСЕЕВИЧ СТАЛИНСКИЙ. Он руководит кружком "СПОРТИВНОГО ТУРИЗМА" при Ахтырском городском Центре внешкольного образования - МАЛЫЯ АКАДЕМИЯ НАУК.

Из Ахтырки до Кролевца добирались поездом. Именно отсюда, из Кролевца, и начали велопоход по маршруту, протяженностью в 520 километров. В Кролевце побывали в музее ткачества знаменитых кролевских рушников. Увидели фотоснимки под ботанической достопримечательностью, памятником природы общегосударственного значения иблоней-колоний. В Глухове увидели одно из семи чудес Сумщины -

водонапорную башню.

- Это самая высокая точка в Глухове, откуда, как на ладони, просматривается весь город, - дополняет рассказ руководителя похода ГАЛИНА АЛЕКСАНДРОВНА АЛЬЖИНСКАЯ, методист туристическо-краеведческого направления Ахтырского городского Центра внешкольного образования - МАЛЫЯ АКАДЕМИЯ НАУК. - Мы уже успели побывать в мужском и женском монастырях в Новой Слободе и в Путивле. Попробовали Городец, где плакала княгиня Ярославна.

Наш дальнейший маршрут будет пролегать в Конотопский район через Буринь.

ОТ АВТОРА. Было приятно познакомиться с юными спортсменами - ахтырянами. Это были воспитанники кружка "СПОРТИВНЫЙ ТУРИЗМ" ИЛЫА ПОВАЛЯЕВ, АНДРЕЙ ЛЯХ, АЛИНА ГОНЧАРОВА, АДЕЛИНА БЕЗДРАТКО, ИВАН ЛЫСЕНКО, ДАНИИЛ СКУБАК. К ним присоединились велосипедисты-любители АЛЕКСАНДР ЛЕНЬ из Конотопа и ИГОРЬ АНДРЕЙСЕНКО из города Инча Черниговской области. Но прежде, чем направиться в Буринь, велотуристы уехали в Спасский лес - колыбель партизанского движения на Сумщине, чтобы побывать в музее под открытым небом. Как раз это и прекрасно, когда подрастающее поколение стремится узнать историю своего Отечества.

В ПУТИВЛЕ ОТКРЫЛАСЬ ХУДОЖЕСТВЕННАЯ ВЫСТАВКА "ПУТИВЛЬСКАЯ ВЕСНА"

Недавние продолжительные дожди снова сменились жарой на улицах. Капризы природы совершенно непредсказуемы. И что нам подарит день грядущий, мы не знаем. Тем более, человеку свойственно забывать то, что видел вчера. И лишь художники и фотографы могут остановить мгновение и запечатлеть на долгие годы и столетия то, что помечено в природе и в жизни человека. С помощью кисти и красок и благодаря таланту художников были рождены художественные полотна, выставленные в выставочном зале Государственного историко-культурного заповедника в Путивле. Открывал эту выставку известный сумской художник ИГОРЬ ВАСИЛЕВСКИЙ, член национального союза художников Украины. Он давно мечтал, чтобы обожаемые им безумно красивые пейзажи Сумщины увидели и другие его коллеги по цеху. В конце концов, эта мечта маститого художника Игоря Василевского сбылась. 9 апреля состоялось открытие Всеукраинского художественного пленэра "СУМСКАЯ ВЕСНА", который по задумке его организаторов должен стать ежегодным и традиционным. И начался этот пленэр у нас на Путивльщине, где вербы и ивы кутаются в водах Сейма, где земляничные поляны сменяются васильковыми красками на лугах. Наверняка, только у нас в затонах за Пересыпками цветут белые лилии, попавшие уже в Красную книгу. И лишь у нас есть никогда не замерзающее Голубое озеро в 17 метрах глубиною...

Уникальную живописную природу путивльских краев

Шандор. Финансовую поддержку этого проекта оказал депутат областного совета, известный меценат АНДРЕЙ КИСЕЛЬ. Формат пленэра планировался таким образом, чтобы потом прошли выставки по области.

Заглянула на художественную выставку депутат областного совета, экс-мэр города Путивля ГАЛИНА МЕНЬШОВА. Сама Галина Павловна - человек творческий и умеющий вокруг себя создавать красоту. И доказательство тому ее прекрасный парк в центре города. Этот оазис чудной красоты, как большая картина посреди города. Настоящий музей создала у себя в торговом центре "КИЕВСКАЯ РУСЬ", в котором экспонаты продаются. Ими приезжают любоваться из других городов. Депутат Галина Меньшова создает ежегодно уют и красоту и на Городец. Она высоко оценила работы участников пленэра "Путивльская весна".

Часть написанных картин были переданы в дар Путивлю. Поэтому и в нашем городе внопу открывать картинную галерею. Ведь после каждого ежегодного международного фестиваля "КУВШИНКА" и его продолжения "В ДАР ПУТИВЛЮ" художники международного уровня оставляют тоже свои полотна в знак благодарности за прием на путивльскую землю. Об этом говорила руководитель клуба "ФРОНТОВИЧКА" ВАЛЕНТИНА АНКИНА. На выставку пришли и наши путивльские художники. АЛЕКСАНДР СМОЛИН занимается бизнесом и прекрасно рисует. С Игорем Василевским на пленэрах с 2007 года. Два таких пленэра частично финансировал сам. Вспоминает, какой холодной была погода. Просто пальцы замерзали. А вот работы получились теплыми, колоритными и цветными. Даже обедать некогда было. Считает уровень выставки столичным.

Вот что рассказал нам путивльский художник и завсегдатей таких выставок ИГОРЬ ВОРОНИН:

Открытие художественной выставки в нашем музее, несомненно, значимое событие в культурной жизни Путивля. Работы художников восхищают нас, прежде всего, высоким профессиональным уровнем участников. Все они далеко не новички в пленэрной живописи. И поэтому есть на что посмотреть и чем восхищаться. Сильное впечатление производят работы одного из ведущих художников Сумщины, мастера пленэра, мощного колориста ИГОРЯ ВАСИЛЕВСКОГО. Неповторимое богатство живописи на его полотнах поражает зри-

теля с первого взгляда. Работая широко и свободно крупными кистями, художник умело использует возможности масляной живописи, местами накладывая звонкие прозрачные, почти акварельные мазки. Чередуя их, выражаясь профессиональным языком, постоянно переходящим в мажор. И это придает особое жизненное звучание его полотнам. Зная неподдельную симпатию Игоря Эдуардовича к Путивлю и путивлянам, пожелаем ему дальнейших и новых творческих успехов. Не остаются без внимания работы талантливого молодого художника ИГОРЯ ГРЕЯ, подающего большие надежды в живописи.

Большим интересом рассматривают любители художественного творчества работы художника СЕРГЕЯ КРИВЕНКО. Необычайно гармоничный колорит его картин передает образ Путивля с его улицами и уголками, с видом на Молчанский монастырь. А мы ходим этими улицами каждый день и просто не замечаем той красоты, которую передал мастер на своих полотнах. По-особому умеет удерживать посетителей выставки у своих полотен АЛЕКСАНДР ШАНДОР - художник из Закарпатья. Смотришь на эти полотна, и совсем не хочется отрываться взгляд от них. Тщательно и профессионально грамотно выстраивает он композицию, отдавая предпочтение декоративности и цвету, являющихся душой его произведений. Кажется, что художник так и хочет нам сказать: раскройте глаза - и вы увидите, сколько красоты вокруг нас. Не оставили одного зрителя равнодушным работы художника АЛЕКСАНДРА КРИУШИНА. С такой непринужденной легкостью написаны его пейзажи! Вот колокольня Преображенского собора и вид на Молчанский монастырь. В эти, как и в других работах живописца поистине прозвучала музыка весеннего воздуха и света. Природа весеннего Путивля четко перенесена на картины художника из Киева ВЛАДИМИРА ГАРБУЗА, который еще и кино снимает.

Особым колоритом отличаются пейзажи киевского художника СЕРГЕЯ КОВАЛЕНКО. Яркие краски на его полотнах весьма эмоционально передают краски самой путивльської природы. Чтобы ощутить всю красоту путивльської природу, талантливо переданной художником из Сум ИВАНОМ ГОПЧЕНКО на свои полотна, обязательно загляните на выставку в путивльский краеведческий музей. Вас ждут шедевры пейзажного искусства.

Путивльский художник Игорь Воронин поблагодарил работников музея и лично директора Государственного историко-культурного заповедника в Путивле СЕРГЕЯ ТУПИКА за организацию выставки такого высокого уровня. Наш музей за последние годы познакомил любителей искусства со многими крупными художниками прошлого и нашими современниками.

Слова особой благодарности передал Игорь Воронин от местных художников и всех любителей искусства Путивльщины депутату областного совета и меценату АНДРЕЮ КИСЕЛЮ за любовь к путивльскому краю и Молчанскому монастырю.

Тепло поблагодарила присутствующих на выставке гостей и авторов произведений, написанных в Путивле, научный сотрудник музея ТАТЬЯНА ВЕДМЕДЬ. А ее 17-летняя дочь ДАРЬЯ исполнила под аплодисменты песню "СТО ПРОЦЕНТОВ СЧАСТЬЯ".

Устроитель выставки "Путивльская весна" Игорь Василевский поблагодарил дирекцию колледжа СНАУ за предоставление жилья на период весеннего пленэра в Путивле в рамках Всеукраинского художественного пленэра весна-2019 для его участников. Заметил, что туристическая инфраструктура развивается слабо. Нужна гостиница городу.

Из Путивля ГАЛИНА НЕРОЩИНА и ВИКТОР МАКЕЕВ

АНОНС

В Путивле в районной библиотеке на прошлой неделе открылась фотовыставка уже известного читателю по предыдущим публикациям в нашей газете автора нескольких книг, народного целителя ИВАНА СЕРГЕЕВИЧА ЛЮБАРЦА. Собирает лекарственные травы. Летит людей и ищет прекрасные сюжеты для своего фотоаппарата.

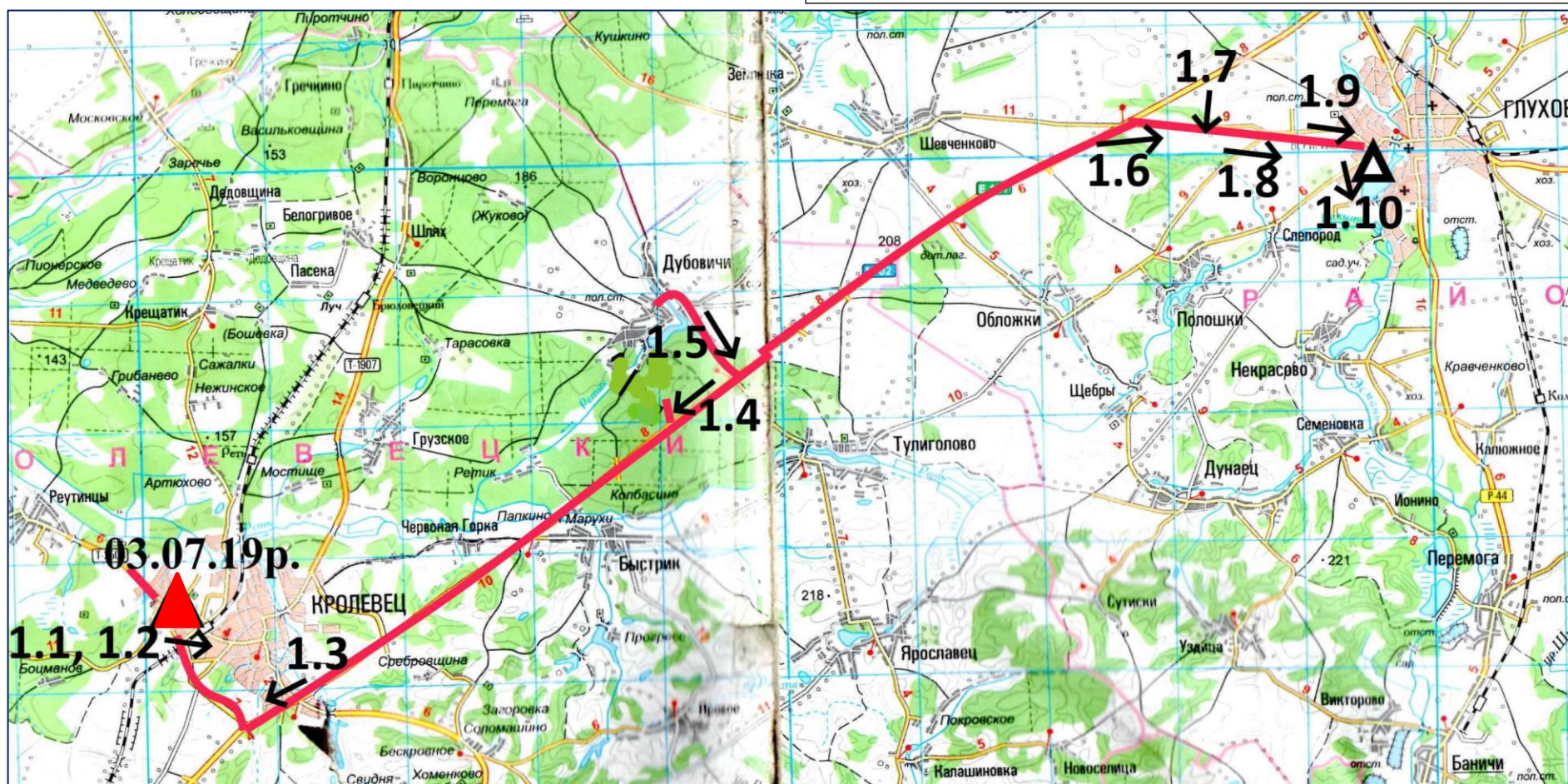
Свою фотовыставку мастер фотосюжетов назвал "УМЕНИЕ ВИДЕТЬ ПРЕКРАСНОЕ". И действительно, сам фотхудожник умеет это делать мастерски. Смию вас уверить, что вам, дорогие читатели, здесь будет что найти себе по душе и будет чем насладиться. А мы более подробно расскажем вам об этой чудесной выставке в сле дующем номере.

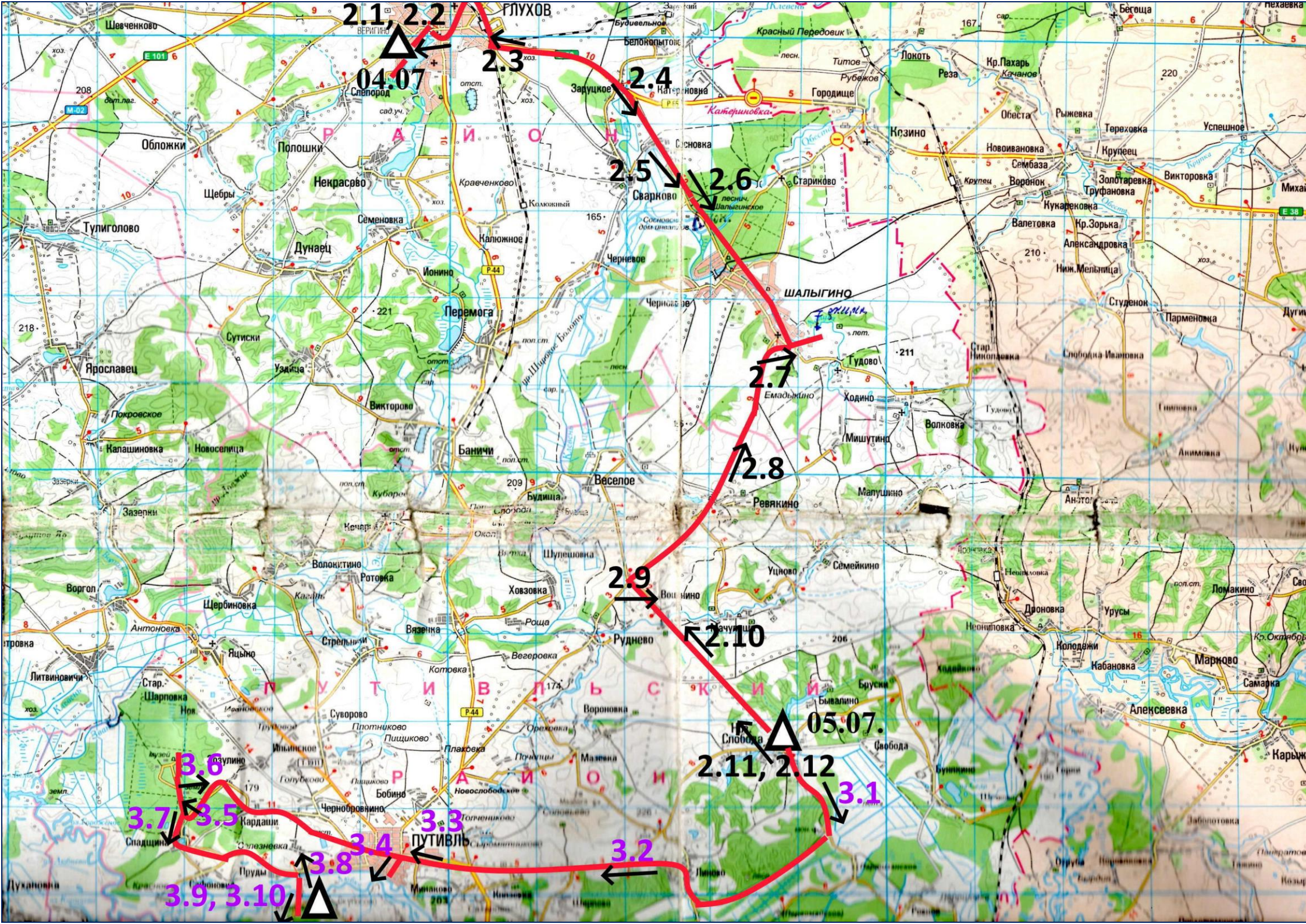
Картографічний матеріал походу

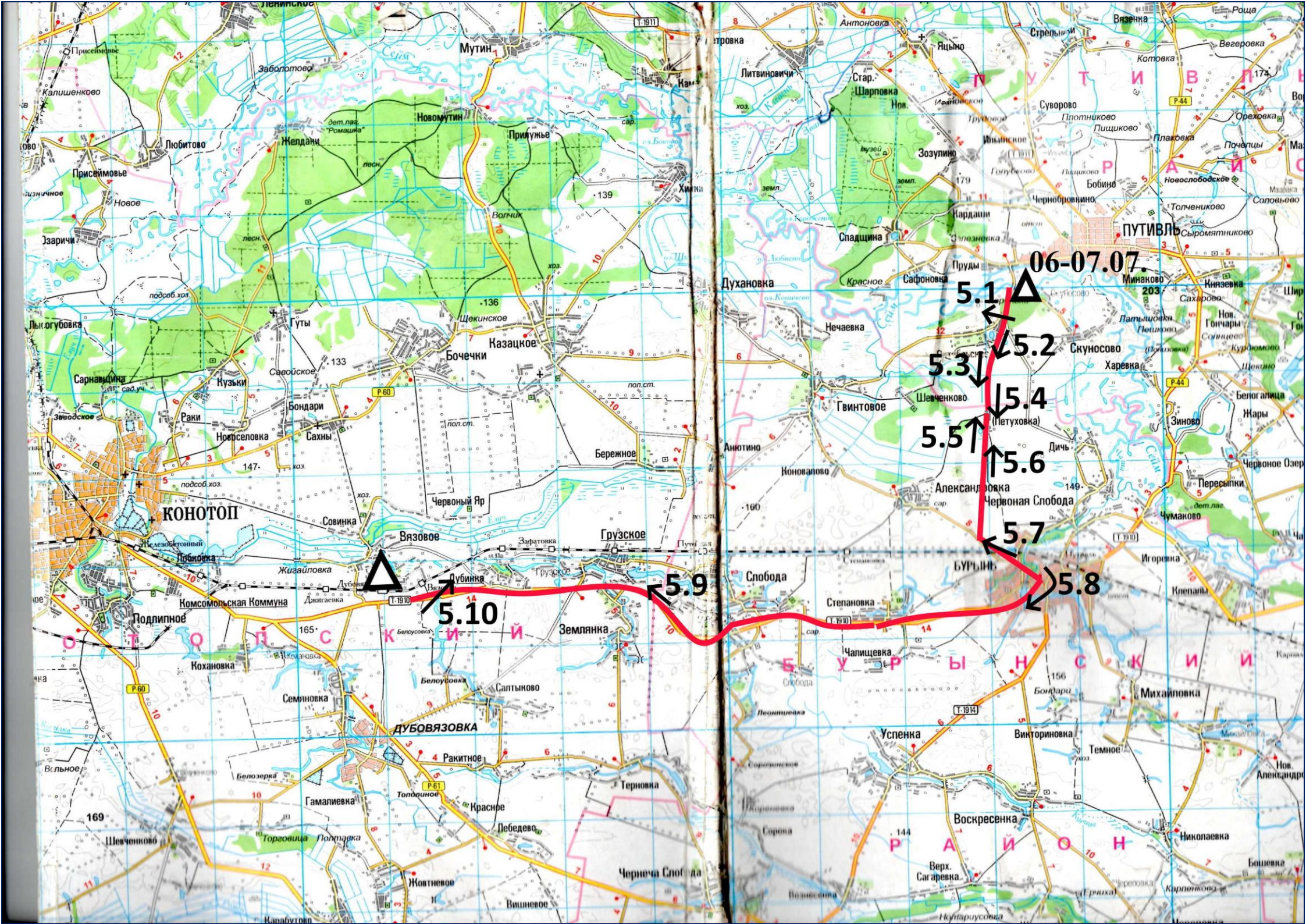
Масштаб 1 :20 000

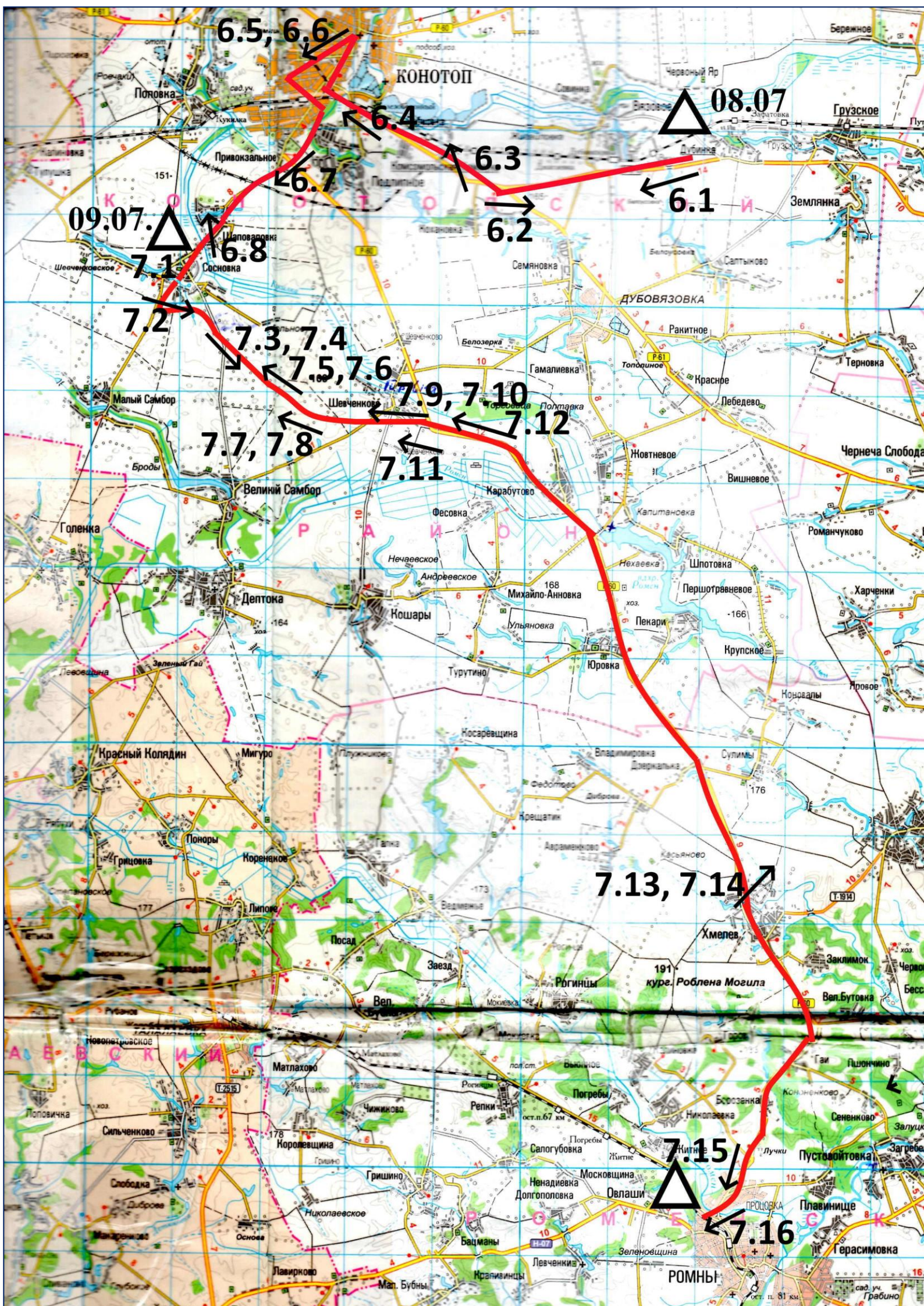
Умовні позначки

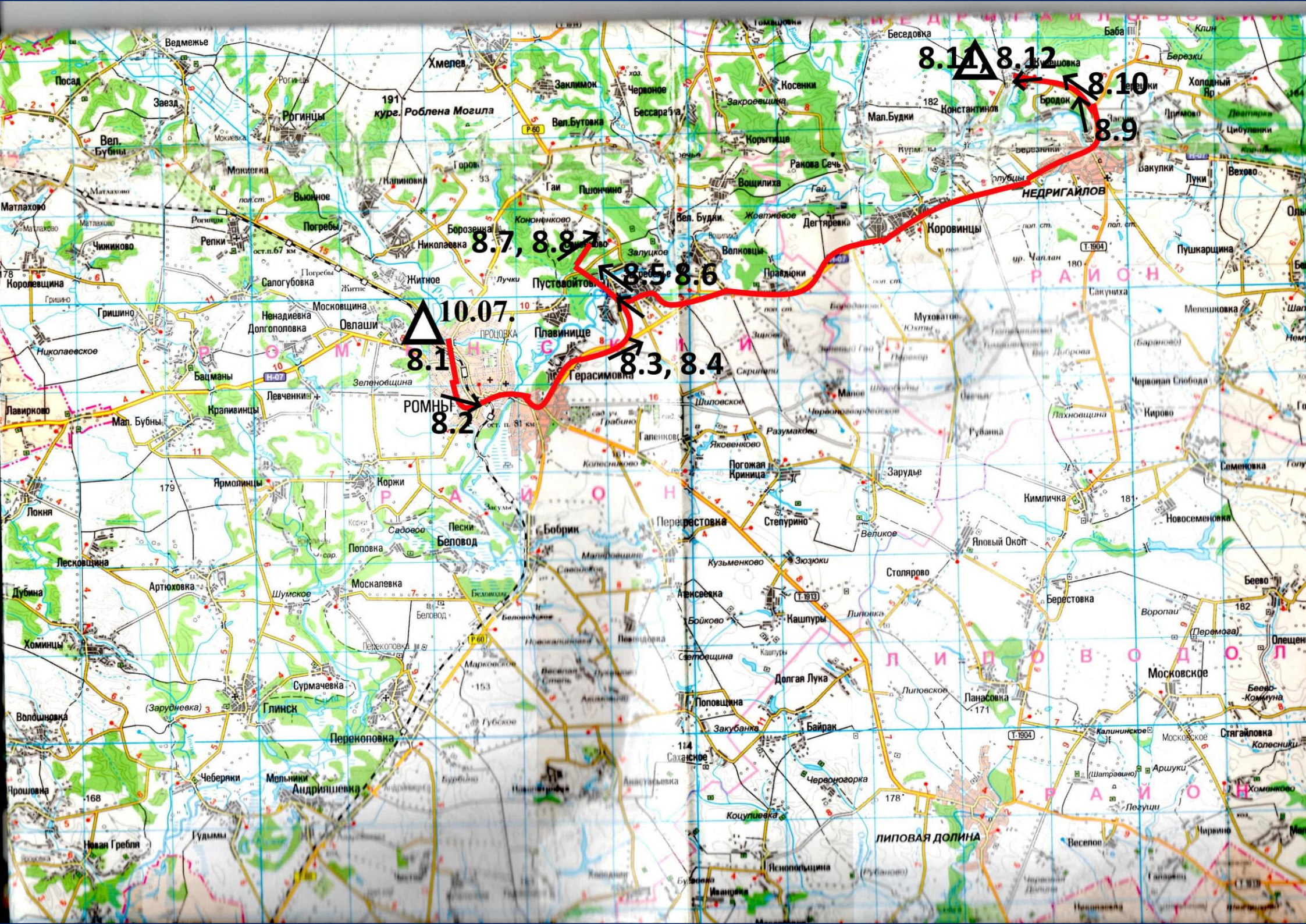
- маршрут походу
- ▲ місце початку і закінчення походу
- △
1.6 → номер фото і напрям зйомки

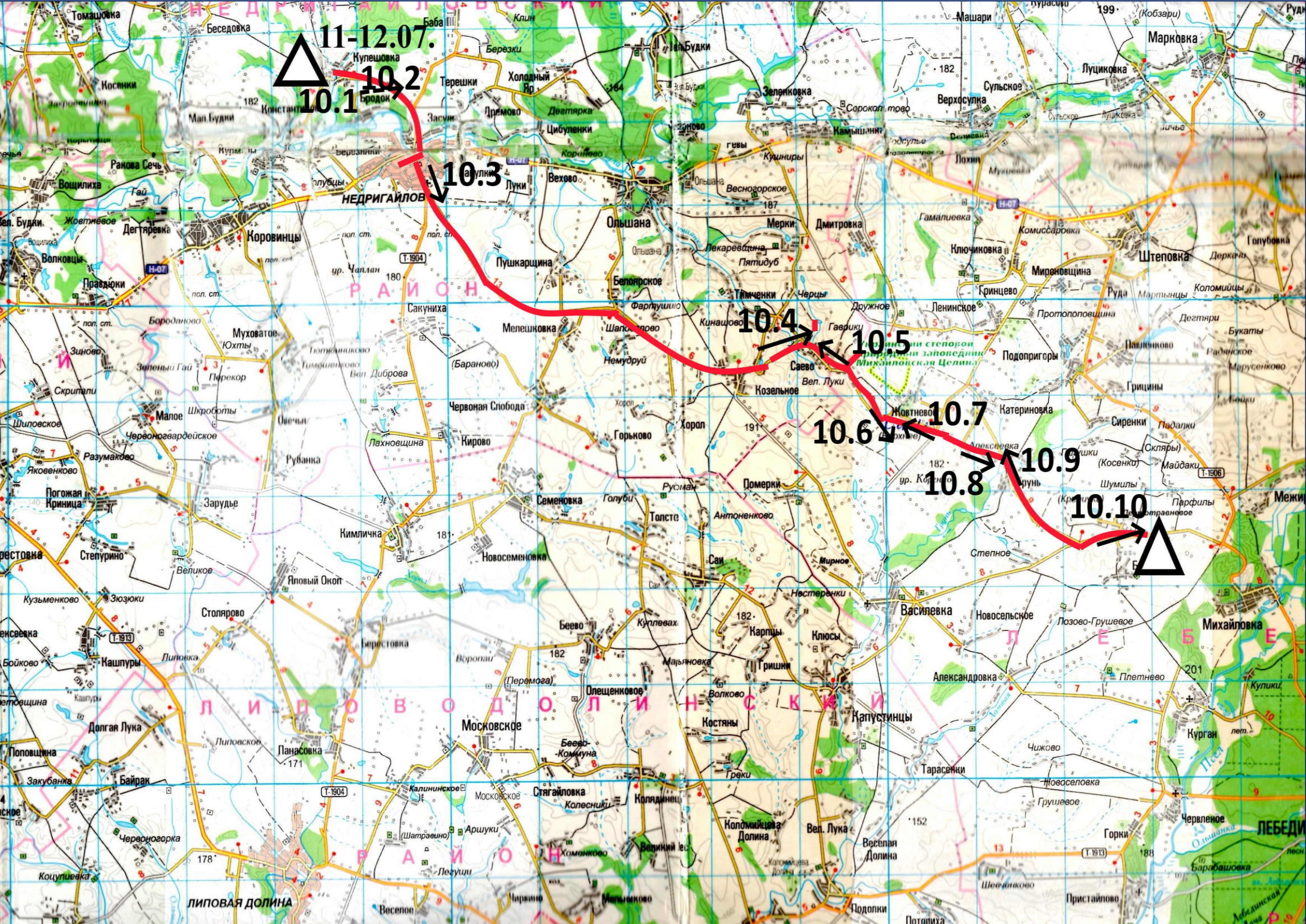

Розрахунок категорійності маршруту

Таблиця 1.

Категорія складн. походу	Тривалість ходових днів походу Т, макс.	Протяжність у км, L не менше	Додаткова характеристика природних перешкод *	
			на рівнинній місцевості	у гірській місцевості
II	6 - 8 +(1-2) -(на днюван.)	400	Не менше 150 км ґрунтових доріг При відсутності цих перешкод - L ³ 800 км	Не менше 75 км ґрунтових доріг, сумарний набір висоти не менше ΔН=2000 м При відсутності ґрунт. доріг ΔН=4000 м

Довжина маршруту 520 км, з них 178 км ґрунтових доріг.

Тривалість ходових днів походу – 10 (+2) – (на днюван.)

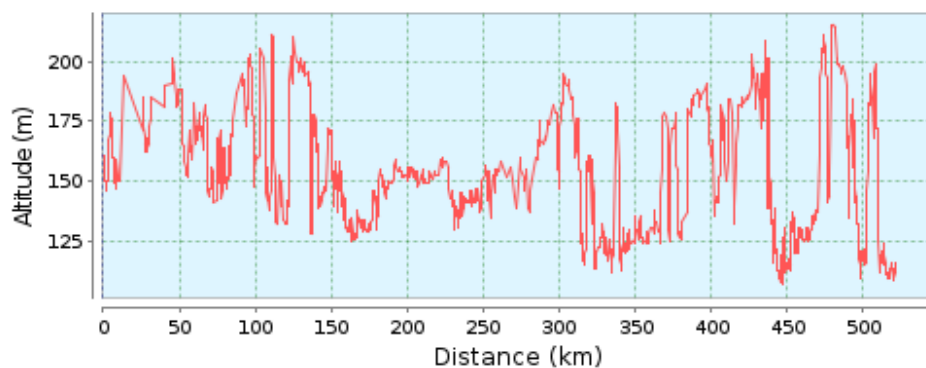
Маршрут відповідає II категорії складності

<https://www.gpsies.com/map.do?fileId=dnfqueomcnipfmtk>

(електронна карта II к.с.)

Висотний профіль маршруту II к.с.

Профіль висоти (107 m в 215 m)

Діапазон висот

108 m

Всього підйомів ⚙️

3 904 m

Всього спусків

3 948 m

Маршрутна документація

МАРШРУТНА КНИЖКА № 6 вело/19
СПОРТИВНОГО ТУРИСТСЬКОГО ПОХОДУ

Маршрутна книжка вважається недійсною
 без штампу туристської маршрутно-кваліфікаційної комісії

2019 р.

3

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

Група туристів **КПНЗ « Охтирський міський центр позашкільної освіти – Мала академія наук учнівської молоді »**
 (організація, що проводить похід)

у складі **8 (вісім)** осіб здійснює з **« 03 » липня 2019р.** до **« 14 » липня 2019р.**
велосипедний похід II (другої) категорії складності по **Сумській області**
 за маршрутом:

(географічний район походу)

м. Кролевець – м. Глухів – с. Соснівка – с. Шалигине – с. Нова Слобода –
 м. Путивль – Спадщанський ліс (музей техніки) – м. Буринь – м.
 Конотоп – с. Шаповалівка – м. Ромни – с. Пустановитівка – с. Кулішівка –
 смт. Недригайлів – с. Великі Луки – с. Межиріч – с. Токарі – м. Лебедин –
 м. Тростянець – м. Охтирка.

Керівник групи: **Сталинський В.О.**
 (прізвище, ім'я, по батькові, підпис)
 Заступник керівника: **Альжинська Г.О.**
 (прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

Керівник закладу, який проводить похід **Ганцева Н.Л.**
 (прізвище, ім'я, по батькові, підпис)

М.П.

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Дата народження (день, місяць, рік)	Місце роботи або навчання (повна назва, посада, № телефону)
1	Сталинський Валентин Олексійович	11.03.1978р.	ОМЦПО-МАН, керівник гуртка 0508271372
2	Альжинська Галина Олександрівна	15.11.1982р.	ОМЦПО-МАН, керівник гурт 0669628835
3	Гончар Аліна Олегівна	07.04. 2004р.	ЗОШ № 4/9кл.
4	Бездрабко Аделіна Романівна	05.06.2004р.	ЗОШ № 1/10кл.
5	Повалєв Ілля Ігоревич	24.03.2004р.	ЗОШ № 1/9кл.
6	Лях Андрій Олегович	12.03.2004р.	ЗОШ № 1/9кл.
7	Скубак Данііл Сергійович	05.04.2004р.	ЗОШ № 5/10кл.
8	Лисенко Іван Володимирович	01.04.2004р.	ЗОШ № 8/10кл.

Відповідність відомостей про туристський досвід та досвід подолання локальних перешкод керівника та учасників походу довідкам про залік походів перевірено.

Член МКК

(назва МКК)
Маршавський С.О.
(підпис, прізвище та ініціали члена МКК)

Домашня адреса, телефон	Туристська підготовка* (вказати походження вищуків к.с. з даного виду туризму, район походу, а також досвід: У – учасник, К – керівник)	Обов'язки у групі, розподіл по засобам пересування або іншим транспортним засобам (для автомобілів та мотоциклів вказати номерні знаки)	Підпис про згоду на обробку персональних даних**
м. Охтирка, вул. Фабрична 20,	К. ІV к.с. по Центр. Україні, У. V к.с., Західній Україні	Керівник походу	
м. Охтирка, пров. Першотравневий 18	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	Зам. керівника	
м. Охтирка, вул. Первомайська 74	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	медик повар	
м. Охтирка, пров. Ярославського 17/14	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	Скарбник, фотограф	
м. Охтирка, вул. Перемоги 4/2,	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	майстер по ремонту	
м. Охтирка, вул. Паркова 1/54	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	хронометрист	
м. Охтирка, вул. Молодіжна 19	У. I к.с. по Сумській, Полтавській обл.	костровий	
м. Охтирка вул. Широка 40	У. I к.с. походу по Сумській обл.	Майстер по ремонту	

*) До маршрутної книжки додаються копії виданих МКК довідок про проведені походи. Для маршрутів з класифікованими локальними перешкодами зазначається їх найменування, категорія складності, а для перевалів вище 5000м ще й їх абсолютна висота.

**) Розділ II чинних Правил змагань зі спортивного туризму – «Правила проведення змагань туристських спортивних походів» та Інструкція щодо організації та проведення спортивних туристських походів з учнівською та студентською молоддю»

3. ПЛАН ПОХОДА (заявлений)*

Дата	Дні у дорозі	Відрізок маршруту	Відстань (км)	Засіб пересування
03.07.	1	м. Кroleвeць – м. Глухів	55	велосипед
04.07.	2	м. Глухів – с. Соснівка – с. Шалигіне – с. Нова Слобода	55	велосипед
05.07.	3	с. Нова Слобода – м. Путивль – Спaлшaнський ліс (музей техніки) - м. Путивль (окраїна)	53	Велосипед
06.07.	4	Днювання		
07.07.	5	м. Путивль (окраїна) – м. Буринь – с.Дубинка	57	велосипед
08.07.	6	с.Дубинка – м.Конотоп – с. Шаповaлівкa	40	велосипед
09.07.	7	с. Шаповaлівкa – м. Ромни	55	велосипед
10.07.	8	м. Ромни – с. Півстoвoйтівкa – с. Кулішівкa	50	велосипед
11.07.	9	Днювання		
12.07.	10	с. Кулішівкa – смт. Недригайлів - «Михайлівська Цілина» - с.Першотравне	55	велосипед
13.07.	11	с.Першотравне – с. Межирич – с. Токарі – м. Лебедин - с.Виноградне	50	велосипед
14.07.	12	с.Виноградне – м. Тростянець – м. Охтирка.	50	велосипед

Всього активним способом пересування - 520 км.

*) У розділі 3 будь-які виправлення або виключення відрізків маршруту неприпустимі. Відрізок маршруту визначається від місця ночівлі (м.н.) до пункту закінчення денного переходу.

4. ПЛАН ПОХОДУ (УЗГОДЖЕНИЙ З МКК)*

[illegible]

Всього активним способом пересування – 520 км.

*) У випадку внесення змін до заявленого маршруту, такий маршрут у розділі 4 записується повністю. Якщо маршрут узгоджено у заявленому варіанті, то у розділі 4 робиться запис: "Без змін".

ФОП МОКРЕНКО І.Р.
ІДЕНТ НОМЕР
3389410632
М.Ромни «ТЕХНОМАРКЕТ»

9. РЕЗУЛЬТАТИ ПЕРЕВІРКИ НА МІСЦЕВОСТІ

Група у складі: керівника Сталинського Валентина Олексійовича
(прізвище, ім'я, по батькові)
Учасників - (прізвище, ініціали) Альжинська Г.О., Гончар А.О.,
Бездрабо А.Р., Поваляев І.І., Тесменецький О.А., Лях А.О., Скубак Д.С.
Лисенко І.В.,

пройшли перевірку « _____ » _____ 20 _____ р. _____
(місце перевірки)

Результати перевірки: _____
Перевірку провів: _____ (підпис) (прізвище, ініціали).

10. ВИСНОВОК ТУРИСТСЬКОЇ МАРШРУТНО-КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Група під керівництвом Сталінського В.О.
(прізвище, ім'я, по батькові)
має ~~(не має)~~ право здійснити даний похід.
Особливі вказівки :

Термін здачі звіту пр похід до « 1 » 12 2019 р. у письмовому
(усному) вигляді в обсязі - повному (скороченому - _____
(вказати розділи)

Групі рекомендовано зв'язатися з регіональною аварійно-рятувальною (контрольно-рятувальною, пошуково-рятувальною тощо) службою та поінформувати її про графік пересування та контрольні терміни за адресою:

11. КОНТРОЛЬНІ ПУНКТИ ТА ТЕРМІНИ

Про проходження маршруту група повинна повідомити Телефоном
(вказати спосіб зв'язку)

1. Білецькій О.Н. за адресою (телефоном) 0952208486

2. _____ за адресою (телефоном):

- 3 м. Кролевец до 03.07.2019р.

- 3 м. Конотоп до 07.07.2019р.

- 3 м. Охтирка до 13.07.2019р.

Голова комісії _____ (підпис) _____ (Кондратенко Д.Є.) (прізвище, ініціали)

Члени комісії _____ (підпис) _____ (Марковичев С В) (прізвище, ініціали)

(підпис) Мараховський М.С.
(прізвище, ініціали)

12. ДОДАТКОВІ ВКАЗІВКИ, ЗАУВАЖЕННЯ, ВІДМІТКИ МКК,
АВАРІЙНО-РЯТУВАЛЬНОЇ СЛУЖБИ ТА ІНШИХ КОМПЕТЕНТНИХ
ОРГАНІВ

13. РІШЕННЯ МКК ПРО ЗАЛІК ПОХОДУ

Похід оцінено другої категорією складності.

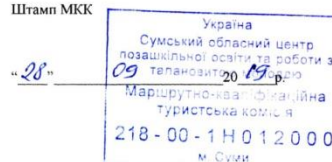
Довідки про залік походу видані у кількості _____ шт.

Голова МКК _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Члени МКК _____ (підпис) _____ (Мархович С.О.) (прізвище, ініціали)

(підпис) (Марковський М.)
(прізвище, ініціали)

Штамп МКК

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Артюшенко М.М. Старожитності Тростянецьчини. – Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, 2002. – 492 с.
2. Булат В. Унікальний пам'ятник: (Кулішівський мамонт) // Сумська старовина. – 1997. – № 1. – 11-13.
3. Вечерський В., Белашов В. Глухів. – К.: Абрикос, 2003. – 168 с.
4. Дедулин Г. Парк Кулишовского периода: В Сумской области находится единственный в Украине памятник мамонту // Панорама. – 2003. – № 47(19-26 нояб.). – С. 8.
5. Дзвони відродження Софронієвського монастиря // Площа Незалежності, 2. – 2003. – № 12. – С. 6-8.
6. [Інформаційно-бібліографічний путівник «Сім чудес Сумщини».](#)
7. Карпенко М. І був бій під Конотопом // Сумщина. – 1995. – 22 лип. – С. 4.
8. Конотопська битва // Гетьмани України. – Харків: Прапор, 2006. – С. 129-134.
9. Краю наш роменський: Краєзн. нарис / Упоряд. Г.В. Діброва, О.В. Івашенко, В.В. Панченко – Суми: Вид. «Слобожанщина», 2002. – 104 с.
10. Кухарчук Ю. Знахідки доби палеоліту на Роменщині // Сумська старовина. – 1997. – № 1. – С. 3-10.
11. Лавренко Е. Софронієва пустинь // Ваш шанс. – 1997. – № 35. – С. 9.
12. Мисик Ю. Конотопська битва очима гетьмана Виговського // Старожитності. – 1994. – № 5-6. – С. 2-3.
13. Мороз Л. Конотопська битва: погляд через століття // Вітчизна. – 2000. – № 9-10. – С. 113-144.
14. Мотренко М.С. Охтирка: Путівник. – Х.: Прапор, 1990. – 128 с.
15. Пам'ятник мамонту: (с. Кулішівка, Недригайлівського району) // Вечерський В.В. Пам'ятники архітектури й містобудування Лівобережної України: Виявлення, дослідження, фіксації. – К., 2005. – С. 425-426.
16. Пахолок О. Відродження святинь – справа тих, хто не зачерствів душею: (благодійний фонд «Вічність» сприяв відродженню Молчанського та Софронієвського монастирів) // Добрий день. – 2001. – № 49 (29 лист.). – С. 3.
17. Ранній залізний вік: (Унікальним явищем Посулля є його скіфські некрополі) // Сумщина в історії України: Навчальний посібник. – Суми, 2005. – С. 23-31.
18. Рейко А.В. Посулля у VI ст. до н.е - I ст. н.е (За матеріалами Глинського городища) // Третя сумська обл. наук. істор.-краєзн. конфер. 7-8 груд. 1999 р. – Суми, 1999. – С. 15-17.
19. Святині Сумщини. Духовне світло Богородиці Охтирської: (до 265-річчя явлення чудотворного образу). – Суми: Унів. кн., 2004. – 8 с.
20. Софронієвський монастирь: Из истории Молчанской Печерской Рождества Пресвятой Богородицы пустыни. – 2-е изд., доп. и испр. – К.: Оптима, 2002. – 128 с.
21. Ткаченко В. Православна Глухівщина. Історико-культурна спадщина Глухівського краю. – Глухів: РВВ ГДПУ, 2006. – 144 с.
22. Тростянець: Фотоальбом про місто Сумської області. / Упоряд. О.І. Мартиненко, Г.І. Шелест; Авт. тексту В.В. Зінов'єв – К.: Мистецтво. 1985. – 47 с.
23. Федорина А. Тут мамонти пробігали // Голос Посулля. – 2000. – 29 лип. – С. 4.
24. <http://heritage.com.ua/spadshina/arhitektura/index.php?id=75> – Віктор Вечерський. «Роменська фортеця XVII-XVIII століть (м. Ромни Сумської обл.)» – матеріал сайту «Українська спадщина».